

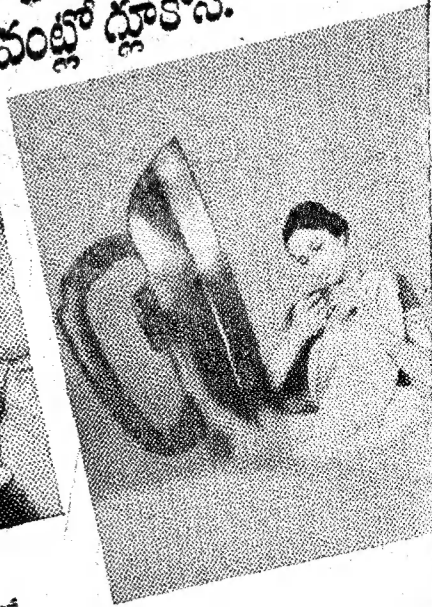

ఉగాదిసంచిక
40 పేజీలు.

ఆంధ్ర సాహిత్యవార
పత్రిక

అరిగిపోతున్నది వళ్లు!

కష్టించి పనిచేస్తే ప్రతినిమిషం
ఖర్చవుతుంటుంది
వంట్లో గ్లూకోస్.

అలపు అనగా గ్లూకోస్ కొరతకు
శరీరము పెట్టు మొయి.
గ్లూకోస్-డి, శుద్ధ గ్లూకోస్
పౌడర్, నిమిషాలమీద
తిరిగి శక్తి కలిగిస్తుంది.

మీ శరీరంలో శక్తిని పట్టించే మూలదనమే గ్లూకోస్. శరీరంలో
గ్లూకోస్ తగ్గినకొలది మీరు బాగా డస్సిపోతారు. అప్పుడే వెంటనే
గ్లూకోస్ పుష్కలమౌతుంది. తీయగనుండు గ్లూకోస్-డి పాలలోగాని,
పళ్ళరసాలలోగాని, మంచి సిక్వలోగాని, లేదా వట్టిగాని తీసుకోవచ్చు.
గుర్తుంచుకోండి, అందరూ కోరేది గ్లూకోస్-డి యే.

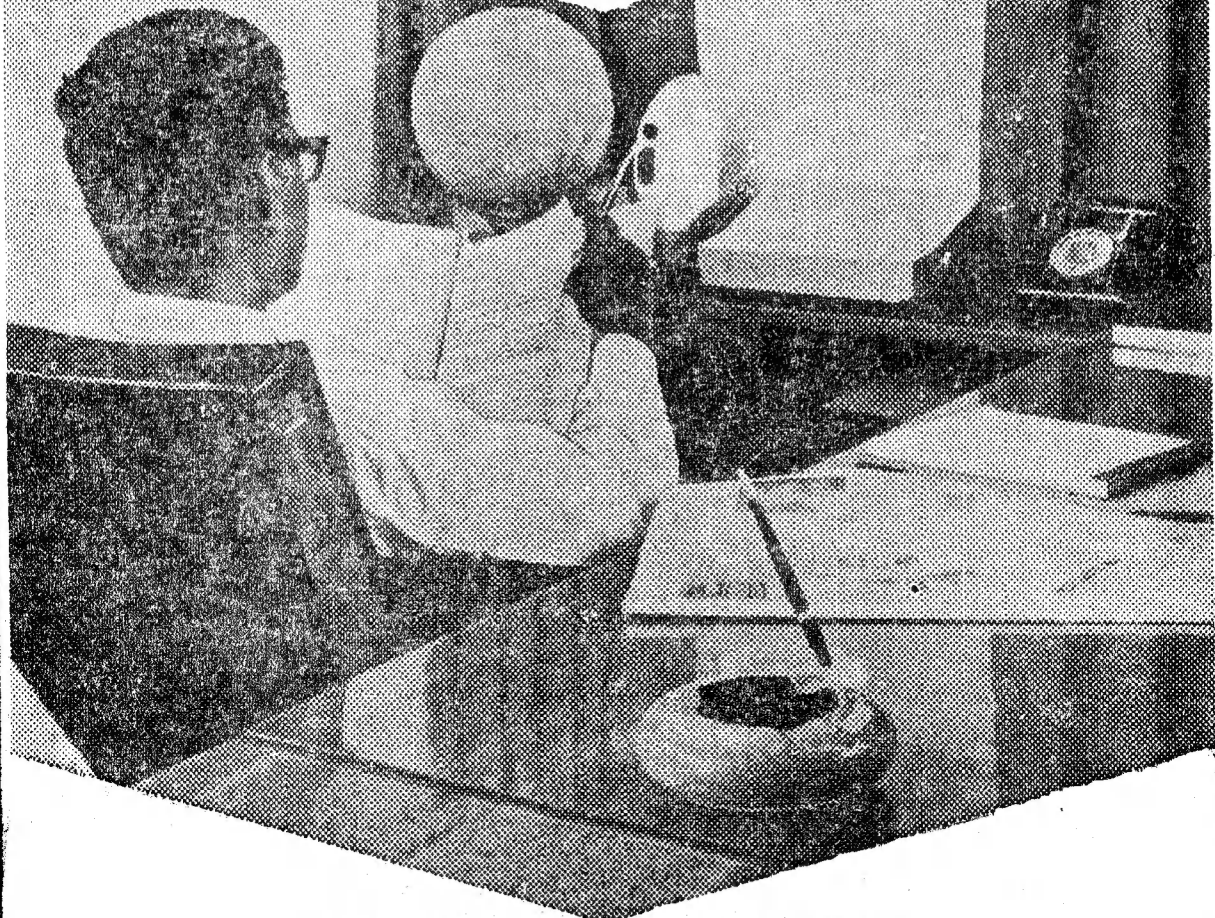
కొన్ని ప్రెసెలకే తొరతను తక్షణ శక్తి

గ్లూకోస్-డి

గ్లూకోస్ యొక్క గ్లూకోస్ పౌడర్

**He has to read some
45 lengthy reports every day
yet he reads a
NEWSPAPER
every day!**

**Which other medium has
a standing appointment with highly-paid
executives like him, day after day?**

Up to his eyebrows in work? No time? Perhaps not for many things. But every important man makes time to read his morning paper. Readership of dailies reaches an optimum 100% for busy men with incomes of Rs. 1000 to Rs. 1500*.

They are all businessmen and professionals who by training

have learnt to give their closest and fullest attention to what they read.

So, if it is your advertisement which has come under their scrutiny, you know it is getting their full attention. Your whole sales story is being absorbed. For reading necessarily means seeing with attention!

If your message is in the papers, dailies or periodicals, you know that men who matter to you have read it—in depth.

There is a newspaper or magazine to reach every reader in his language, at the lowest cost per thousand.

*(A.S.P. Readership Survey.)

**Address
through the Press
—it costs far less**

IENS

*Inserted in the interest of
providing information for better
advertising value by*

**THE INDIAN & EASTERN
NEWSPAPER SOCIETY**

everest/761a/IENS

ఉగాది శుభాకాంక్షలతో

మా సేల్సు బాంబీలు :

1. కొత్త గుళ్ళవద్ద, విజయవాడ-1.
2. 255, చిన్న బజారు, నెల్లూరు.
3. 141, గో. తేరువీధి, తిరుపతి.
4. 9/73, మధుసూదన్ గడ్డ, అనంతపురం.
5. వివిక్టోరియా గేట్, బెంగళూరు-2.
6. కంట్ న్యేంటు రోడ్డు, నుచిలీపట్నం.

అన్ని ముఖ్యపట్టణములలోను
మా ఏజెంట్లు కలరు.

షైనింగు వాటర్

TOILET, ANTI - SEPTIC &
AFTER SHAVE LOTION

మరియు ఇది శోభిస్తున్నట్లు, ముటి-లు,
కాయలు నిటిపాటు, ముట్ల, చర్మముపై
మృదావరణం పోగట్టి, పొందర్ల మిచ్చును.
(వరిపాల్లతో కలపవలెను.)

తయారు చేయువారు :

షైనింగు వాటర్ కంపెనీ,

రామచంద్రపురం, తూ. గో. జిల్లా (ఎ. పి.)

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1. తెలుగు కోదగ్రంథము - మూడవ భాగము - మూడు ముద్రలు
ముక్తదళ అనేక పదాల అర్థము, విషయములు. రూ. 5-00
2. అమృతము కథలు - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
నవ్వించుట కోసము వ్రాసిన పుస్తకము. రూ. 3-50
3. వేదవిజయము - చిన్న పుస్తకము - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
4. ముగ్ధాభిషేకము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
5. వేదవిజయము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
6. యామలత - పుస్తకము - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
7. వేదవిజయము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
8. వేదవిజయము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
9. వేదవిజయము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి
10. వేదవిజయము - మూడు పాఠములు - మూడు ముద్రలు
వేదములను గురించి, ముఖ్యముగా వేదములను గురించి

ఉత్తరం

పాతకలకి, రవయిత (త్రు)లకి మా ఉగాది
శుభాకాంక్షలు. —సం.

కథలు

'అత్తార్లు' కథ చాలా బాగున్నది. కథలో
మెలికలు లేకపోయినా, కథాగమనము, వ్రాసిన
తైలి, సంభాషణము కడు చక్కగా వర్ణించినారు.
చదువుతున్నంతసేపు చదవాలనిపించేట్లుగా ఉన్నది.
ముఖ్యముగా నేటి మాజంలో జరిగే 'యువతీ
యువకుల' సంఘర్షణను చాలా చక్కగా చిత్రించి
కథ చివర వరకూ చటుత్వము చేర్చినారు.
ఇటువంటి కథను వ్రాసిన రచయితకూ ప్రము
రించిన మీకు మా హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు.
ఇకముందు కూడా ఇలాంటి కథలు ప్రచురింప
గలరని భావించుచున్నాను

కె. వి. మధుసూదనరావు (విజయవాడ)

సినిమా

27-3-70 తేదీ సంచికలో వైజాగో
నుండి రవితల్లి గారు 'తల్లా - పెళ్ళానా' చిత్రాన్ని
ఆ చిత్రదర్శకుడు యస్. టి. రామారావుగారిని
విమర్శిస్తూ వ్రాసిన ఉత్తరం చదివాను. రచ
యితగా - దర్శకునిగా - యస్. టి. రామారావు
సెయిట్ యార్గరని - ఈ చిత్రం వల్ల సమాజానికి
హనియే తప్ప మంచి ఏమీ జరగదని వ్రాసారు.
రవితల్లిగారు ఆ చిత్రాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకో
లేకే లేక వ్యక్తిగతంగా రామారావు గారి ద్వేషి అవడం
చేతో, అలా విమర్శించార అనుకుంటాను. ఇక
ఈ చిత్రంలో భార్యదేవి తప్పులేదని వ్రాసారు.
ఇది ఘోరం. వద్దు (భార్య) అత్తవారింటికి వచ్చిన
కొన్నాళ్ళవరకు అత్తగారితో సఖ్యంగా ఉంటుంది.
కాని ఆ తరువాత ఇరుగుపొరుగు అపొద్దుల సూటి
పోటి మాటలు విని - అసవసరంగా ఉన్న, లేనిది
క్షిపించుకొని, అత్తగారు - భర్త కూడా తనను
నిర్లక్ష్యంగా చూస్తున్నారని - భర్త కూడా తల్లి నే
ప్రేమగా చూస్తున్నాడని అనుకుంటుంది. పరి
స్థితులు కూడా ఆమె ఆలోచనలకు అనుగుణంగా
(భర్త, అత్తగారికి ఉబ్బి ఇష్టం లాంటి సన్ని
వేశం) ఉంటాయి. అందుచేత ఆమె భర్తతో కం
పించి, పుట్టింటికి పోతుంది. అతరువాత భర్త
ఆమె అసంభావాన్ని అణచివేస్తాడు. అప్పుడు
ఆమె తన తప్పు తెలుసుకొని వళ్ళాల్లాసం చెండు
తుంది. ఈ విధంగా ఈ చిత్రంలో శ్రీ ఎన్. టి.
రామారావు గారు మానవుని జీవితంలో భార్య
కన్నా తల్లికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత గలదు - అని
నిరూపించారు. ఇదే కాక దేశపై కృత సన్నివేశాలను
కూడా చక్కగా చిత్రించారు. ఇటువంటి
ప్రయోజనాత్మకమైన ఈ చిత్రం సమాజానికి
ఎలా చెడు చేస్తుందో బోధపడదు. ఒకచిత్రాన్ని
విమర్శించేటప్పుడు వ్యక్తిగత ద్వేషాన్ని వదిలి
పెట్టాలి. అలా కానప్పుడు అది విమర్శ అనిపించు
కోదు. —కె. నరసింహారావు (బరంపురం)

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు వంతులుగారు

పుక్తవారం : 10-4-'70

(శీ సాధారణము సం॥ వైత్రమానం పు॥ పంచమి)

సంపుటము : 63 సంచిక : 30

ప్రచురించిన తేదీ :

1908

సంపాదకుడు :

కవితకళంక ప్రసాద్

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

కె. కంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

ప్రస్తుతం

సంవత్సర చందా	26-00
6 మాసముల చందా	13-00
3 మాసముల చందా	6-50

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్ర రచన : శ్రీ గణిసెట్టి

కథలు :

బాగుపడే దెబ్బకు	— 26
ఇది న్యాయం	— 36
భయపెట్టాను అంటే	— 51

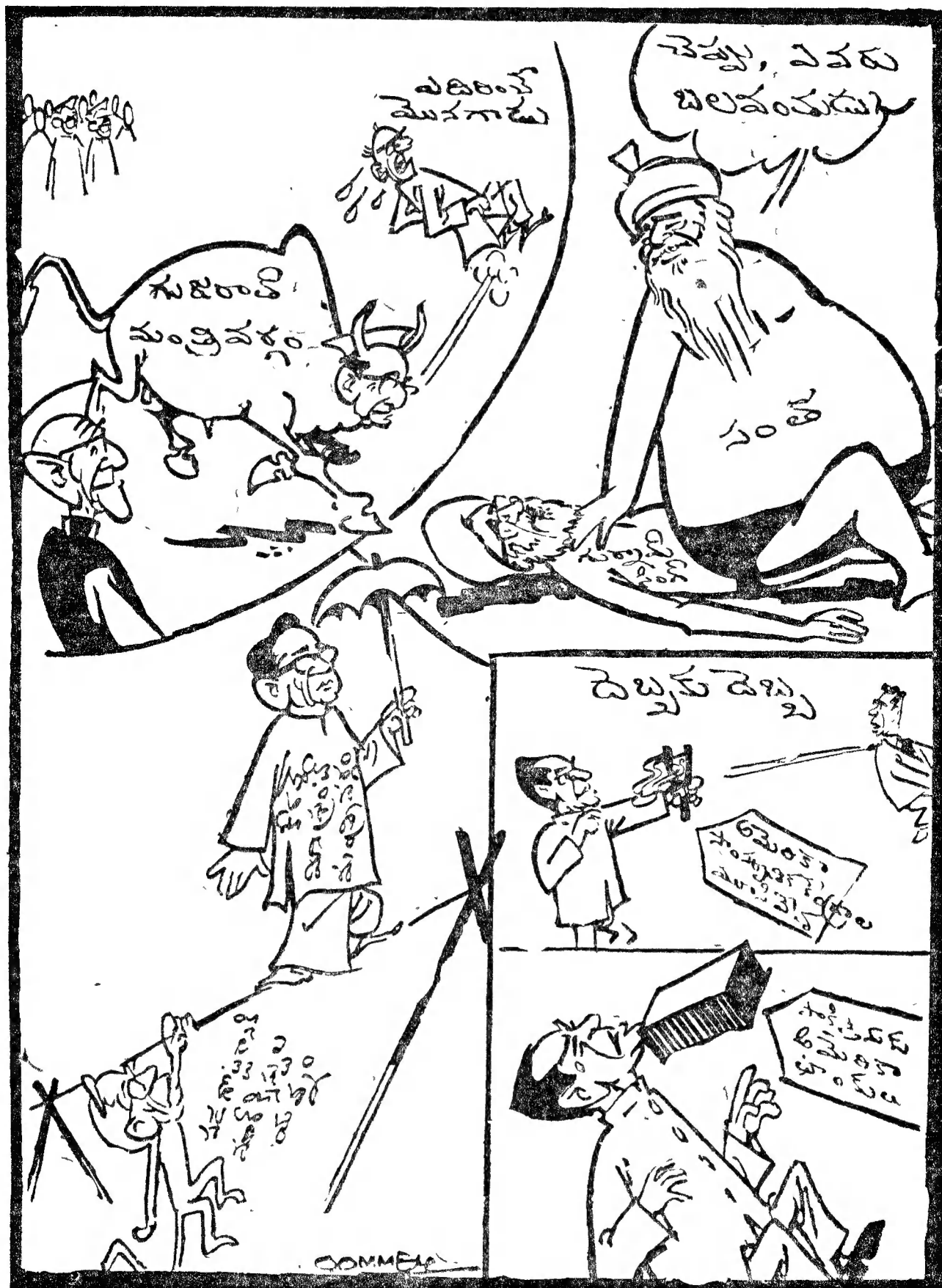
సినియల్ నవలలు :

మేఘమాల	— 16
అపరాధిత	— 44
మమత	— 56

(కొత్త సినియల్ ప్రారంభం)

వ్యాసాలు, శీరికలు, సినిమా :

ఉత్తరాలు - 4, ఊపెన్ కార్టూన్ - 5,	
న్యూఢిల్లీ లేఖ - 6, డాక్టర్ కబుర్లు - 7,	
తైలానాథ దేవాలయం - 8, సాధారణకార్టూన్లు	
(కార్టూన్) - 9, ఉగాదివ్యాసం - 10, ఒక	
వారం వివరీతం - 13 తెలుగుతెరకీ కొత్త	
నాటక - 14, ప్రత్యాపని - 15, కొత్తముఖం	
తొడుక్కో - 23, వారఫలం - 24, చర్చావధం	
- 35, వనితాలోకం వ్యాసం - 42, వంశవంశ	
(గేయం) - 63, ఆంధ్ర పత్రిక వారపత్రిక	
సింధాల్ సోటి ఫలితాలు - 64, ఎన్. టి. రామా	
రావు ప్రత్యేకత - 66, అక్కినేని నాగేశ్వరరావు	
- 68, సినిమా - 70, సినిమా డౌర్ - 72.	

చౌద్రీ ప్రతినిధులా, గవర్నరు ప్రభుత్వ ప్రతినిధులా?

☐ గవర్నర్ల చర్యలపై ఈమధ్య ఎక్కువ విమర్శ వినబడుతూ వుంది. ముఖ్యంగా ఈ విమర్శ కమ్యూనిస్టీతర ప్రతిపక్షాల నుంచే కనిపిస్తు వుంది. వారి చట్టసంబంధమైన విస్తృత విధానం ఏమిటో మొట్టమొదటి సారిగా రాజస్థాన్ లోనే గవర్నరు సంపూర్ణావధానం వ్యక్తపరచారు. ఆయన ఆ విధానాన్ని కాంగ్రెసుకు అనుకూలంగా తీర్చిదిద్ది పుండకపోయినట్లయితే సుఖాడియాగారు రాజస్థాన్ కి ముఖ్యమంత్రిగా నిలవగల్గేవారు కారు.

ఇదే సదృశిని ధర్మవీరాగారు పశ్చిమబెంగాల్ లో అవలంబించారు. ధర్మవీర యోగ్యుడైన వ్యక్తి. ఆయనకి అక్కడ స్థానం లేకపోయింది. కాళ్ళు కాలకుని ఢిల్లీకి పరుగెత్తుకొచ్చారు. సురక్షిత మైన ప్రదేశం మైసూరు చేరే వరకు ఆయనకు ఆ మంట తగ్గలేదు. ఇక్కడ ఒక విషయం చెప్పాలి. ఘనత సహించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ—అపార్టీ ప్రతికూల ధర్మవీరాగారిని ఏకి పారేశాయి. బెంగాలుకి తిరిగి రమ్మని కూడా పోరాడాయి! అది వేరేమాట!

ఇది అంతా కాంగ్రెసు విభజన జరక్క ముందు జరిగింది. అప్పటి నుంచి కాంగ్రెసును 'ఇందిరియం' చెయ్యాలని రథన జరుగుతోంది. సారిశుభ్య కార్యక్రమానికి ఉత్తరప్రదేశ్ లో విజయం లభించింది. అక్కడ చరణ్ సింగ్ గారి ఆధిపత్యంలో బి. కె. డి. ప్రభుత్వం నెలకొల్పబడింది. బీహారు మంత్రివర్గం కూడా మార్పుకు లోనయ్యింది.

ధవాన్ గారి దక్షత

ఉత్తరప్రదేశ్ లో రెడ్డిగారు, బీహారులో కసుంగో పార్లమెంటులో కమ్యూనిస్టీతర ప్రతి పక్షం వారి విమర్శలకు గురి అయ్యారు. ఆ గారి ధవాన్ గారి మీదకు కూడా పోకింది. ధవాన్ గారు తనకు తానుగా చాలా గౌరవాన్ని సంపాదించు కున్నారు. గవర్నరు కాగానే కమ్యూనిస్టుల గుణ గణాల్ని ప్రశంసించారు. అంతలో ఆయనకి భారతీయు లందరి కంటే ఎక్కువ ఘనత వచ్చేసింది. ముఖ్యంగా కాంగ్రెసు నాయకుల్లోనే గొప్పవాడనిపించుకున్నారు. ఈ రాద్ధాంతంలో పశ్చిమబెంగాల్ లోని అమాయిక ప్రజలు, స్త్రీలు, పిల్లలు భయకంపితులై పోయారు, అనేక చిత్రహింసలకు గురి అయ్యారు. 1970 నుంచి ఇంతమంది కలకత్తా విడిచి వెళ్లిపోవడం జరుగుతోంది! అప్పుడు ఈ ఘనత మానివిన గవర్నరు గారు చెయ్యవలసిందేమిటి? చేసిందేమిటి? వెంటనే జ్యోతిబాబు గార్ని పిలిచి ప్రభుత్వం ఏర్పరచ

మన్నారు. బానుగారు ఆయన మాటని శిరసా వహించలేక పోయారు. ఫలితంగా పశ్చిమబెంగాల్ లో గవర్నరుగారు ఒక ప్రకటన చేశారు! 'యునైటెడ్ ఫ్రంట్ నిలవడానికే రాష్ట్రపతి పాలన' అన్నా రాయన! కమ్యూనిస్టీతర సభ్యులు ధవాన్ గార్ని వెంటనే తొలగించాలని లోక్ సభలో పట్టుపట్టారు. ఆయన్ని ఒక రాజకీయ నమస్కరణ, బాధ్యత తెలియని వ్యక్తిగాను చూపించారు.

వాన్ పాయ్ గారు ఈ సభ్యులను రెచ్చగొట్టడానికి తోడ్పడ్డారు. గవర్నరు గారు ఉపయోగించిన బెది రింపు భాషని ధృష్టికి తీసుకువచ్చి ఆయన ఉత్త రాలని ఉదహరణగా చూపించారు మధులిమాయ్ గారు.

గవర్నర్ల చర్య?

చవాన్ గారు మామూలుగా గవర్నరు గారినే సమర్థించారు! కాని, ఒక విషయం చెప్పకపోలేదు, గవర్నరు అలాంటి ఉత్తరాలు రాయవలసినంత అవ సరం లేద అని అన్నారాయన. ధవాన్ గారికి వచ్చిన విషయ పరిస్థితి ఎవరికయినా తటస్థించినట్లయితే

తమిళనాడు నుంచి రాజ్యసభకి పోటీచేసి పోడిపోయిన శ్రీ సి. సుబ్రహ్మణ్యం,

అప్పుడు గవర్నర్లు నేరు మెదపకుండా పూరు కోవటమే ఉత్తమమని ఆయన తేల్చారు. రాష్ట్ర పి పాలన రాగానే గవర్నరు చేసిన ఉపన్యాసాన్ని కూడా చవాన్ గారు వివరీత ధోరణిలో అర్థం చేసుకున్నారు!

గవర్నర్ కి ప్రభుత్వానికి గల దగ్గర సంబంధాన్ని వ్యక్తం చెయ్యడానికి చవాన్ గారు చాలా శ్రమ పడ్డారు. యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం పడి పోయింది అంటే అందుకు బాధ్యత గవర్నరుది కాదని, గవర్నరు ప్రభుత్వం ప్రతినిధి గాని యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ప్రతినిధి కాదని, అలాంటప్పుడు గవర్నరు బాధ్యతారహితంగా వ్యవహరించారూ అంటే అది సమ్మత్యమైన విషయం కాదని చవాన్ గారి వాదన.

ధవాన్ ఎవరి ప్రతినిధి?

గవర్నరు ఎవరికి ఎలాటి సంఘటనలకీ లొంగి పుండలేదన్న చవాన్ గారి మాటలని వాన్ పాయ్, సమరేంద్రకుండు, బెనిశంకర్ శర్మ లాంటి వాళ్ళు ఎదిరించారు. వారు, రాజకీయాల్ని తారుమారు చేసిన ధవాన్ గార్ని మళ్ళీ మళ్ళీ అడిపేశారు. గవర్నరు ప్రసంగాన్ని ధృష్టికి తెస్తూ అది నిజేదాన్ని ఎలా వున్నా, చింది దో విశదం చేశారు. ఒకసారి ధవాన్ గారు హైకమిషన్ సదస్ లో లండన్ లో చేసిన ఒక ప్రసంగ సారాంశాన్ని చెప్పారు వాన్ పాయ్. ఆ ప్రసంగంలో ధవాన్ గారు 'యునైటెడ్ ఫ్రంట్ భారతదేశం భవిష్యత్ రాజకీయాల్లో ప్రముఖస్థానం వహిస్తామన్నారట.' ఇలా చెప్పినట్లు తెలిసింది.

వాన్ పాయ్ లాంటి వ్యక్తులకి వాక్స్యతంత్రం ఇవ్వాలని, వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలని వ్యక్తం చేసు కోడానికి పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వాలని వాన్ పాయ్ అన్నారు. గవర్నరుగా అలాంటిది సాధ్యంకాదని అంచేత ఆయన్ని గవర్నరు పదవి నుంచి తొల గిస్తూ స్వేచ్ఛా స్వాతంత్రం ప్రసాదించాలని వాన్ పాయ్ కోరారు!

నేర్చేరు రాజకీయ పార్టీలకు ఉత్తరాల రసిన ధవాన్ గారి సదృశిని విమర్శిస్తూ మధులిమాయ్ ఆయన మీద అభియోగం తీసుకువచ్చారు. బ్యోశి బానుసు సమర్థించు అని అన్నిపార్టీలు మొందుగా గవర్నరుకు విప్లవించి పుస్తట్లు తెలిసింది. అయినా రెండు పుత్రుల వర్ణ దాన్ని అనులు సరహించి చూశారు. ఆయన పుత్రుల సారాంశం పూర్తిగా కరణాలు తెంపమని సంజాయిషీ అడిగినట్లుగా,

అది కోర్టువారు అడిగే పద్ధతిలో అడిగినట్లుగా వున్నట్లు చెప్పారు.

ఏది నబబు ?

పదవి నుంచి విరమించుకొంటున్న ముఖ్యమంత్రి గారు రాష్ట్రపతి పాలన మేరయిన పద్ధతి అని అంగీకరిస్తుండగా, ప్రభుత్వ ప్రతినిధిగా గవర్నరు గారు రాష్ట్రపతి పాలన అంత సుముఖమైనది కాదని వర్ణించడంలో అర్థంలేదని నాఫ్ పాయ్ తీవ్రంగా విమర్శించారు.

ఈ గొడవల వల్ల గవర్నర్ల పాత విమిట్ చర్చనీయాంశంగా తయారైంది. దీనికి కారకులయిన ధవాన్ గారు ప్రభుత్వ ప్రతినిధిగా కాకుండా యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ని సమర్థించే వ్యక్తిగా—జ్యోతి బాసుకు మద్యమే నిచ్చే వ్యక్తిగా యారవడం వల్ల అసలు గవర్నర్లు పుండారా? అక్కర్లేదా? అన్న ప్రశ్న కూడా వచ్చిపడింది. వశ్చిమబెంగాల్ లో పోలీసులు నీతినియమాలకు దూరంగా పోతున్నారు. చైనా మార్కు కమ్యూనిస్టులకి చవాన్ గారు ప్రోత్సాహాన్నిస్తున్నట్లుగా పుంది వ్యవహారం చూస్తూ పుంటే. వశ్చిమబెంగాల్ లో సమస్య ఒక్క శాంతిభద్రతల్ని కాపాడటమే కాదు, ప్రాణాలను రక్షించడం కూడా! కనీసం ప్రాణాలలోనన్నా పుండనిస్తే చవాన్ గారు పుణ్యం కట్టుకుంటారు! అరాచకాన్ని రూపుమాపించి పోలీసులు ప్రయత్నం చేసినా ఫలితం ఏమిటి? గవర్నరు గారేమో జ్యోతి బాసు— అయిన బలాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారాయే! అటువంటప్పుడు ఎవరిని అనే ప్రయోజనం పుండదు!

‘సర్వం ఇందిరీయం’

అదే నిధంగా, ఒక ప్రక్క సర్వం ‘ఇందిరీయం’ చెయ్యాలనే ఉద్యమం ఒకటుంది. ఒరిస్సా ముఖ్యమంత్రి ఆర్.ఎన్. సింగ్ దేవ్ గారు కేంద్రమంత్రులు తమ రాష్ట్రానికి వస్తున్నారంటే నిరసన తెలియ పరిచారు. వస్తే ఏమవుతుందో ఆయనకు బాగా తెలుసు. ప్రభుత్వం తల్లికిందులైపోతుంది. తమ బలాన్ని నిరూపించుకోడానికి ప్రతిపక్షాని అధికారం పుండని, అసవరంగా కేంద్రమంత్రులు కలిగించు కుని ప్రభుత్వాన్ని పడగొట్టడం అంత శ్రేయస్కరమైన విషయం కాదని ఆయన అన్నారు.

సంఘటిత ప్రభుత్వాని 140 లోను 68 బలం వున్నది. పార్టీ బడలాయంపుల తర్వాత ఎవరూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వోటు చెయ్యలేదని సింగ్ దేవ్ గారన్నారు. ప్రభుత్వం జెంచీల నుంచి దిగిపోయిన ఎనమడుగులోను ఇద్దరు వెనక్కి తిరిగి వచ్చేకారు. మూడో అతను సిద్ధంగా వున్నాడు. మరికొందరు మళ్ళీ తిరిగి రావడానికి ఆలోచిస్తున్నారు.

ఇండిపెండెంట్ల నుంచి, కాంగ్రెస్ గ్రూప్ లో ఒక భాగం నుంచి కొంత బలం వస్తుందని ఆయన ఆశాభావం. అంతేకాని విచ్చిత్తి పుండదని ఖచ్చితంగా చెప్పారు. ఇంత క్లిష్ట పరిస్థితిలో కూడా నిలబడ

గలినందుకు బిజా పట్నాయక్ ఫిన్ చేసి అభినందనలు తెల్పినట్లు శ్రీ సింగ్ దేవ్ చెప్పారు.

ఈ డబ్బు ఎక్కడనుంచి వచ్చింది ?

ప్రభుత్వాన్ని చిన్నాభిన్నం చెయ్యాలని చాలా డబ్బు ఖర్చు పెట్టారు. కాని, ఆ డబ్బుంతా ఎక్కడ నుంచి వచ్చిందో తెలియదని ఆయన అన్నారు.

ఇందిరాగాంధీ వక్తం కాని కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాల్ని పడగొట్టాలనే ఉద్యమం ఇక్కడ కొంతవరకు దెబ్బతింది అనే చెప్పాలి. ‘సర్వం ఇందిరీయం’ ఉద్యమంలో ఇదొక మెట్టు. నిలకడయిన, శుభమైన బలమైన ఒరిస్సా ప్రభుత్వం కేంద్రానికి కొంత కంటగింపుగానే వుండొచ్చు అన్నారాయన.

గుజరాత్ లో స్వతంత్ర పార్టీ గురించి బాబూజీగ్ జీవన్ రాం వ్యాఖ్యానం వివరించే. ఆయన వ్యాఖ్యానం వల్ల, ఒక విషయం విశదమవుతుంది. గుజరాత్ లో కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం సుఖంగా లేదు! ‘ఇందిరీయం’ కాని ఏ ప్రభుత్వమూ సుఖంగా

వుండలేదని ఆయన భావం! డి. ఎం. కె. సిద్ది ఎలాంటి గొడవా లేదు. వశ్చిమబెంగాల్ లోని యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం మీద ఎలాంటి అభియోగమూ లేదు. డి. ఎం. కె. ప్రభుత్వం ‘ఇందిరీయమే’ అలానే వశ్చిమబెంగాల్ లో జ్యోతిబాసు ప్రభుత్వం కూడా!

పార్లమెంటులో లాభీవర్గాల వల్ల తెలుస్తున్న దేమిట అంటే సుబ్రహ్మణ్యం సభ్యత్వం పైన డి. ఎం. కె. ప్రభావం చాలా వుందని. డి. ఎం. కె. ఆయనకి ఎదురు చెప్పడంలేదు మాడవో గాంధీ భావం లాగే తటస్థంగా వుంది అంటే అర్థం అదే! సుబ్రహ్మణ్యం సభ్యత్వంపై ముఖ్యమంత్రి చేసిన ప్రకటన ఇందుకి ఉదాహరణ.

ఈ లాభీవర్గాల రాజ్యాభి నిగ్రహ మాడవో ఇందిరాగాంధీ కాంగ్రెసుకు గొప్ప విజయాన్ని సంపాదించి పెడతాయని భావించ వననరంలేదు. రెండు వర్గాలకి బాగా మర్యాద జరుగుతుందనే ఆశించవచ్చు.

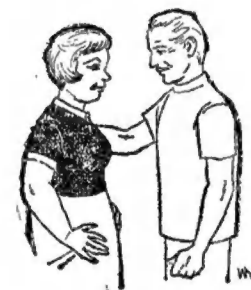
—శ్రీ కృష్ణ—

డాక్టర్ కమల్

కొవ్వని తీసి వెయ్యటం ఎలాగ?

మీకే పెద్దపాట్లు ఉందనుకోండి, లావుపాటి వారనుకోండి, ఉదర శస్త్ర చికిత్స చేయించుకుంటున్నారనుకోండి—డాక్టరుని అవసరమయిన కొవ్వని కొంతతీసి వెయ్యగలడేమో అడగండి. ఇది ఒక కొత్తరకమయిన పద్ధతి అనుకోవచ్చు కొందరు. కాని, ఇది పాతిపద్య తే! 1899 లో 285 వపున బరువుకల వనితి ఐరిగ్లా నడవలేక పోవటం చూసి డాక్టరు ఆమె దేహంలో అడనపు కొవ్వ చాలా తీసివేశాడు. లావుపాటి ఆడవారు ఎన్నబడిన తర్వాత వారి ఉదరభాగం ముడతలుపడి చూడటానికి బాగా ఉండక పోవచ్చు.

పరిస్థితికి కూడా కీడు కలిగించవచ్చు. దీనికి ఆపరేషన్ నీలవుతుంది. ఇది సమాదకరమయిన ఆపరేషన్ కాదుకాని చిన్ని ఆపరేషన్ మాత్రం కాదు.

జాగ్రత్తగా చెయ్యాలి.

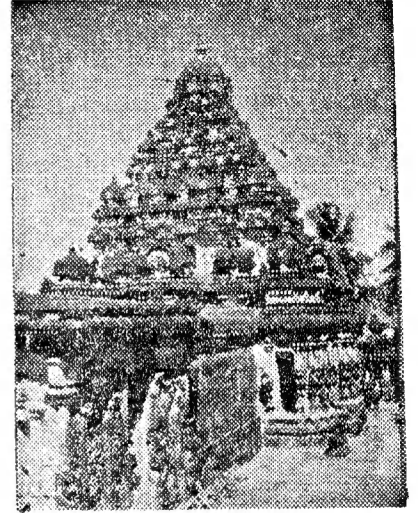
సాధారణంగా ఒక సారి ‘పోయిన’ కొవ్వ తిరిగిరాదని డాక్టర్లు అంటారు.

(కాపీరయ్య)

కంచిలోని

శైలసనాథ దేవాలయం

ఫోటోలు, వ్యాసం: ఎన్. రామకృష్ణ

☐ కంచిలోని శైలసనాథ దేవాలయాన్ని పల్లవరాజసింహ (నరసింహవర్మ)

రాజా కట్టించాడు. ఇది మహాబలిపురం 'శిర దేవాలయం' కన్నా పెద్దది, విమానం కలది. గుడిలోని శాసనాలవల్ల మనం మరొక విషయం తెలుసుకొనవచ్చు; అది, ఈ ఆలయాన్ని రాజసింహ రాజా కట్టించాడు, దానిని అతనికొడుకు మూడవ మహేంద్రవర్మ పూర్తిచేశాడు.

గర్భగృహం చుట్టూ 9 చిన్న దేవమందిరాలు ఉన్నాయి. గర్భగుడి వెనుక గోడమీద 'సోమస్కంద' కుడ్యం ఒకటి

ఉంది. చిన్న మందిరాలు శివలీలా మూర్తులకి సంబంధించినవి...

విమానం ఎత్తు సుమారు 50 అడుగులు. దీనికి 3 అంచలు ఉన్నాయి. స్తంభాలమీద పల్లవ చిహ్నాలయిన సింహాలు చెక్కి ఉన్నాయి...

ఈ సింహాలేకాక, ద్వారపాలకులు (కిరీటాలు కలవారు) వినాయకుడు (ఇరువయిపులా సింహాలూ, మకరాలూ—రౌతులూ) శిల్పాలలో కనిపిస్తారు. ఇతర శిల్పాలు చాలా ఉన్నాయి.

50 అడుగుల ఎత్తు ఉన్న విమానం.

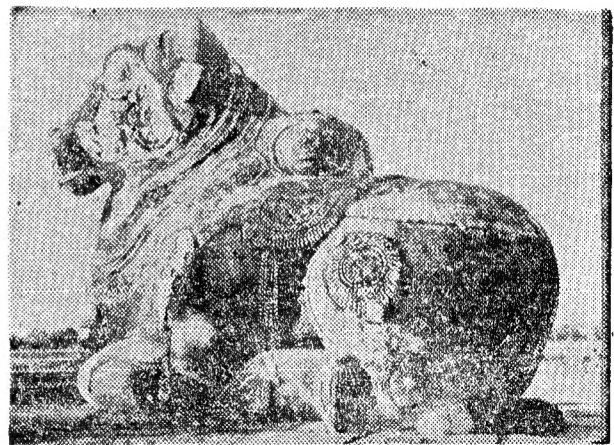
ఆలయ ప్రధమద్వారం వద్ద నందీ, విగ్రహంకూడా చూడవచ్చు. ఈ ప్రదేశంలో ఒకప్పుడు మంటపం ఒకటి ఉండి ఉండాలి కాని ఇప్పుడు దాని శిథిలాల శేషాలు మాత్రమే కనిపిస్తాయి.

గుడి క్రీ. శ. 674 నుంచి 800 దాకా కట్టారంటారు. గుడిలోపలి శివలింగం 6 అడుగుల ఎత్తుకలది.

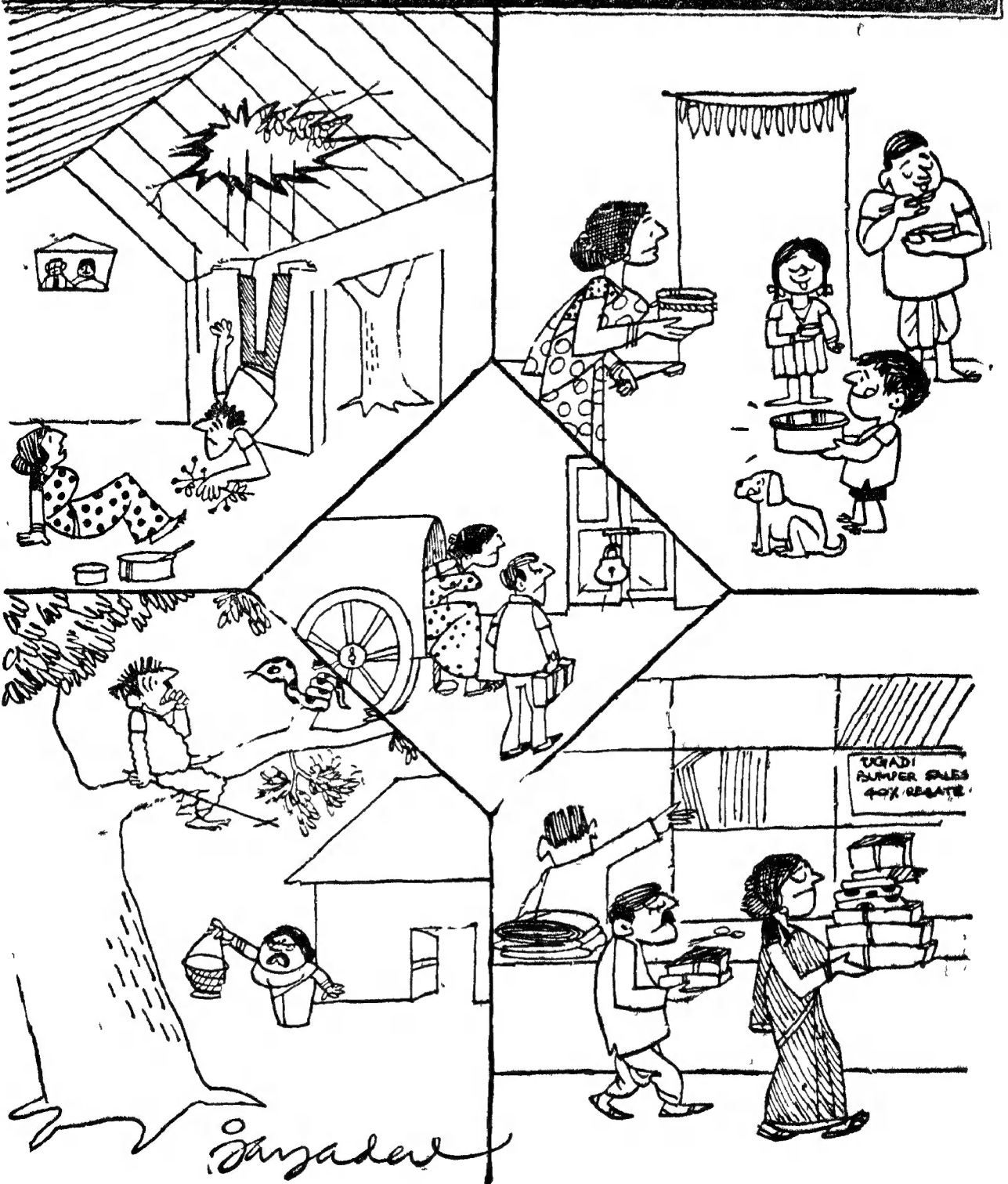
శైలసనాథ దేవాలయం పల్లవ రాజవంశం పరిపాలనలో గుడి కట్టడం ఎంత అభివృద్ధి అయిందో తెలుపుతుంది. ●

చిన్న దేవమందిరాలలో ఉన్న దుర్గ విగ్రహం. ప్ర ఖాలవై దూక తున్నట్లు ఉన్న సింహాలనికూడా చూడవచ్చు.

పల్లవరాజులనాటి శిల్పకళానైపుణ్యాన్ని చాటే సంద్భి.

Sargadev

తెలుగువారి తొలి పండుగ

ప్రతి సంవత్సరము తెలుగువారు జరుపుకునే పండుగల్లో తొలిపండుగ ఉగాది. దీన్నే సంవత్సరాది పండుగ అంటారు. దీనితోటే సంవత్సరం ప్రారంభం కావడం దీనికి కారణం.

ఉగాది అంటే సంవత్సరాది అని వాడుకలో ప్రసిద్ధంగా ఉన్నది. కాని 'యుగాది' అనే పదం నుంచే 'ఉగాది' వచ్చిందని అనుకోవడం సబబుగా లోస్తుంది. సురపెద్దల వాక్కును లనుసరించి అదే ఉచితంగా కూడా కనబడుతుంది.

యుగాల్లో కృతయుగం మొదటిది. అంతమైన కాలాన్ని కొలవడానికి యుగంలనూ, సంవత్సరాలనూ, మాసాలూ పక్కాలూ దినాలు మున్నగువాటిని ఏర్పరుచు కోవడం జరిగింది. మాసాల్లో చైత్రమాసమూ, పక్కాల్లో శుక్లపక్షమూ, తిథుల్లో ప్రతిపత్తూ మొదటివిగా నిర్ణీతాలయ్యాయి. ఈ రీతిని ఆరంభంలో చైత్ర శుక్ల పాడ్యమినాడు బ్రహ్మ సృష్టిని ప్రారంభించినట్లు తెలుస్తున్నది.

మానవుని జీవితంలో కొంతకాలం జరిగిన తర్వాత, తన పద్ధతిని సింహవ లోకనం చేసి, పురోగమనానికి పథికాలు వేసుకోవడం, పాతవాటిని పరిత్యజించడం పరిపాటి. పాత ఆలోచనలకు స్వస్తి చెప్పి, కొత్త ఆలోచనలకు పూనుకోవడం కూడా జరుగుతుంది. మానసికంగానే. కాకుండా శారీరకంగాకూడా నూతనత్వాన్ని ఆపాదించు కొనుటకు అభ్యంగస్నానం చెయ్యడం, నూతన వస్త్రాలు ధరించడం, మానసోల్లాసానికి పిండిపంటలతో భుజించడం, వెనుకటి దుఃఖాలను విస్మరించి, సంతోషంకోసమే సర్వవిధాలా ప్రయత్నించడం ఇప్పుడు జరుగుతుంది. తమ భావి జీవిత నోకకు చుక్కానివంటి పంచాంగ శ్రవణానికి అందరూ కుతూహల పడుతూ ఉంటారు. ఇట్టి పర్యవేక్షకు ఒక కాల పరిమితి ఏర్పడడం—క్రమంగా అదే ఆచారంగా మారడం జరిగింది. అందువల్లనే సంవత్సరాది సాంప్రదాయమైన సర్వ మయింది.

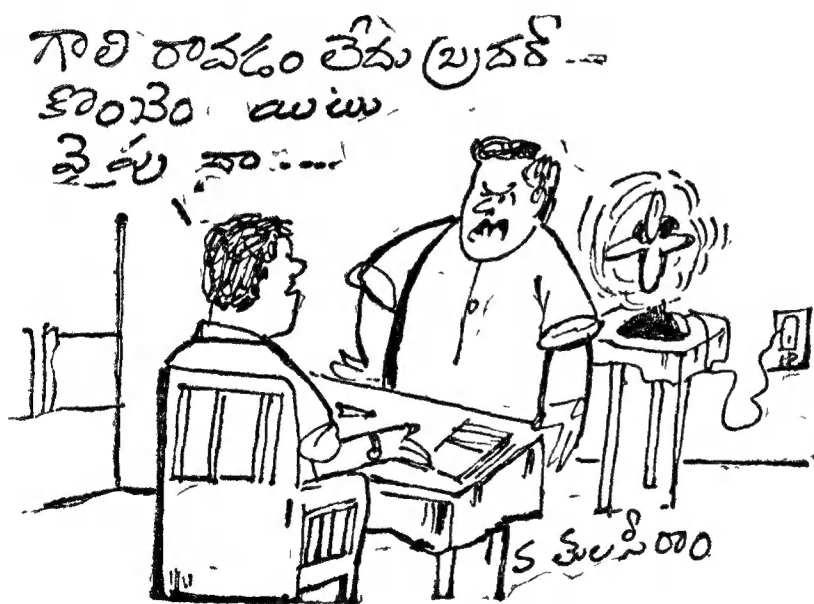
యుగమంటే కృతయుగాదికమే అనుకోరాదు. అదికూడా ఒక స్వల్పకాల పరి

మితికి సంజ్ఞగా మారిపోయింది. తెలుగు నాట ఈ మార్పు బాగా ప్రచారంలోకి వచ్చింది. నన్నయ యుగం, తిక్కన యుగం, రాయల యుగం—మొదలైనవి దీనికి తార్కాణాలు.

ప్రకృతి పరిణామాలను బట్టి, ప్రజల జీవన విధానాన్నిబట్టి, పంటలను బట్టి ఉగాదులు మారుతూ వచ్చాయి. ఒకపంట కారునకు, మరొక పంటకారునకు మధ్య వుండేకాలం సంవత్సరంగానూ, పంట కారు సంవత్సరాదిగానూ ఒకప్పుడు ఉండేదిట! ఈ రీతిగా క్రమేణా ఉగాదులు మారుతూ వచ్చాయి. కొరిక కుడ నవమి కృతయుగాది అనీ, వైశాఖశుద్ధ తృతీయ త్రేతాయుగాది అనీ మాఘబహుళ అమావాస్య ద్వాపరయుగాది అనీ, భాద్ర పద బహుళ త్రయోదశి కలియుగాది అనీ భవిష్య పురాణంలో ఉన్నది. దీనిని బట్టి వత్సరాదిని జరపడంలో వైవిధ్యం వ్యక్తమవుతున్నది.

దక్షిణ భారతదేశంలో చాంద్రమానం, సౌరమానం బహుళ వ్యాప్తిలో ఉన్నవి. శుక్లపాడ్యమి మొదలు అమావాస్యవరకూ వుండేది చాంద్రమానపు మాసం. సంక్రాంతి మొదలు సంక్రాంతివరకూ ఉండేది సౌరమాన మాసం. చాంద్రమానం ప్రకారం ఉగాదిని ఆంధ్రులూ, కన్నడూ, మహారాష్ట్రలూ పాటిస్తారు. తమిళులు సౌరమానాన్ని అనుసరిస్తారు. కృష్ణపక్షంతో ప్రారంభమై శుక్లపక్షంతో ముగిసే నెలకూడా ఉన్నది. అది వింధ్యకు ఉత్తరప్రాంతాన్నే గాని, దక్షిణ ప్రాంతంలో పరిగణించబడదు. అది బార్హస్పత్య మానానికి సంబంధించింది. ఉగాదికి పితృదేవతలతో సంబంధం ఉన్నది. ఆంధ్రులు దీన్ని ముఖ్యమైన పండుగుగా భావిస్తారు. ఆర్యావర్తంలో దీనికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఉన్నట్లు కానరాదు.

తైత్తిరులు ఉగాదిని జనవరిలో జరుపుకుంటారు. కారణం ఏమంటే—జనవరినాటికి సూర్యుడు మకరరాశితో ప్రవేశిస్తాడు. అంతవరకూ మంచు ముసు

170 ఏప్రిల్ విడుదలలు

వైద్యరహస్య శుభకాంక్షలు

ఇంటింటు సరసవతి పేదం
ఎమెస్కో సంపుటయ సాహితీ పరంపర ప్రాచీన మహాకావ్యాల ఎమెస్కో ప్రచురణలు క్రీస్తునిక యువతీ యువకుల సంపుటకు సాహిత్యాభిరుచుల పునరుజ్జీవనానికి

విశ్వుత దోహదానికి సూతన ప్రబోధిక

ఉగాదికి శుభారంభం

శ్రీమద్భగవద్గీతాపితామహం అల్లసాని పెద్దనమూర్తుని **మనుచరిత్రము**

విద్యున్ రావూరి దశసామిశ్చయి పరిష్కరణతో కవి సృజక విశ్వనాథ విశి కమనయ వీధికతో సాదాపుతి రూ.2/- మేలిపుతి రూ.3-75 పుస్తకవిక్రీతలకు ఆకర్షణీయమైన టెంపు వివరించు కేసుకొనియిం

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ యుక్తిసిద్ధియ్యటర్
కొప్రపతిహాస్. సికింద్రాబాద్

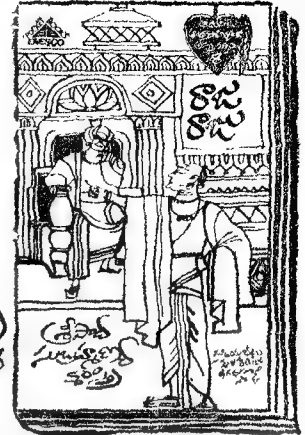
114. **నీతి గుంపిక**
రావికొండలరావు తెలుగు చలచ్చిత్ర ప్రపంచ హితోపదేశం

115. **నయ్యలులేవు?**
..లత..
కొమినేకమకవిశాచిలనవల.

116. **క్రీడిలో మున్న**
విసుకొండ నొగతాబు గూడారపురాలిల సాంకేతిక నవల.

117. **రాజరాజు**
శ్రీపాదసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి నన్నయభట్టు భర్తృహితతో భగభగలాడె నొటకం.

ఎమెస్కో పాకెటిబుక్స్ యొక్క పాపుల్లారూ మ్యాప్ విజంట్ల వద్దా చాపకు తెలు. తెదా తిన్ననామాకు కొయంబి ప్రతి నెల విడుదలయే నెలగూ ఒకసారి తెప్పించుకుంటే పాబ్లిసి డూరితం. ఎనిమిదివారాలూ ముందే మునియార్డు కట్టించి విశాసపుతులు కొనెలంటే ఒక ప్రతిమి రిసుండు దూపాయలూ, అదనంగా పాపలూ పాబ్లిసి డెర్బి ముందే మునియార్డు చెయ్యవలె. చిల్లెస్సు పాస్టరుతో పాకెటిబుక్కి 95 పైసలు అదనం.

ఎమెస్కో పాపా ఇంటికవరకూ మో లాభిమాన కరణుతల రచనలు 117 ప్రచురించారు. పూర్తివిస్తూ ప్రతి ఎమెస్కో పాకెటిబుక్ భావనపేబిల్లో నుంటుంది మూడురూపల మూర్త్యులక ముగిబుప్రం' ప్రతి నెల రెండో రోజునా

గిరీశ్ ఉన్న ప్రకృతి, దాన్ని తొలగించు
కుని తొంగిచూస్తుంది. మాతన జీవితం
ప్రారంభ మవుతుంది.

అగ్నిపూజకులైన పార్శ్వలకు 'వారోహ' సంతకరూపి. అది 'మాతన దినం' అనే అభిప్రాయాన్ని సూచిస్తున్నదేమో! అది మన ఉగాదికి దరిదాపుల్లోనే వస్తూ ఉంటుంది. చాంద్రమాన సంతకరూపిని గురించి జైరంగజేబు పాదుషా తన కుమారుడు మొ అజ్జమ్కు వ్రాస్తూ, అది హిందువులకు ప్రధానమైన పండుగ అనీ, పారశీకులకుకూడా అది పండుగనీ, విక్రమాదిత్య చక్రవర్తి రాజ్యాభిషేకదినం అడే అని హిందువుల నమ్మకమనీ తెలియ జేశాడట!

ముస్లిములు చంద్రుని గమనాన్ని అనుసరించి దీన్ని ఆదరిస్తూ ఉంటారు. అధికమసాలు వారికి లేవు. అందువల్ల

తెలుగువారి...

వారి ఉగాది ఒకప్పుడు చెత్తంతోనూ, మరొకప్పుడు వైశాఖంతోనూ — ఈ విధంగా నెలలు మారుతూ వస్తూ వుంటుంది. ఫలానారోజు అనే స్థిరత లేదు.

రాజాలను అనుసరించి మా నాల అని ప్రాధాన్యం వస్తుంది. మనకు చాంద్రమానమే ప్రధానంగా ఉండినా, చాళుక్యుల కాలంలో—వారి ఆదరం మూలంగా పౌరమానం విశేష వ్యాప్తికి వచ్చింది. ఇప్పుడు అది మనకు ప్రధానం కాదు. కాని తమిళనాడులోనూ, కేరళం, బెంగాలు, వంజాబు రాష్ట్రాల్లోనూ దానికి ప్రాధాన్యం ఉన్నది. ఆసాంవాసులుకూడా దీనినే పాటిస్తారు.

బార్హస్పత్య మానాన్ని గుజరాతీలూ, మార్వాడీలూ పాటిస్తున్నారు. విర్జయ

సింధుకారుడు 'బార్హస్పత్యస్థు మానూనా' అని చెప్పి ఉన్నాడు. ఆ నిర్ణయాన్ని అనుసరించి బార్హస్పత్య సంతకరూపి మాఘ శుద్ధ పాడ్యమితో ప్రారంభమవుతుంది. కాని జైన సంప్రదాయానికి చెందిన మార్వాడీలు దీపావళి నుంచి మాతన సంవత్సరంగా భావించి, ఆ రీతిగా పండుగ జరుపుకుంటున్నారు. వీరి వృత్తి ముఖ్యంగా వ్యాపారం. అందువల్ల వ్యాపారంచేసే గుజరాతీలూ, మార్వాడీలూ అందరూ కలకలమంగా ఈ పద్ధతిని పాటించసాగినారు. ఇప్పుడు జాతీయత భేదం లేకుండా వారందరికీ అడే ఉగాది అయింది.

ఏ వంట పండినా—దాన్ని కొత్త సంతకరూపి ప్రారంభమయితేకాని వాడ కుండా ఉండడం పూర్వం ఒక పద్ధతిగా ఉండినట్లు కానవస్తుంది. ఉగాదినాడే దాన్ని ఉపయోగించడం ప్రారంభమవుతుంది. ఈ సంప్రదాయం విషయంలో గిరిజనులు—కోదులు మున్నగు జాతులవారు ఎంతో వట్టుదలను చూపిస్తారు. ఉగాది రోడు మనం చవిచూడే ఉగాది వచ్చడి రూప్రచీన సంప్రదాయానికి సూచకంగా ఉన్నది. మామిడిపండ్లలు మాఘమాసం నుంచి లభ్యమవుతున్నా కొందరు నియమ పంతులు వాటిని ఉగాదినాడుగాని రుచి చూడరు. కొత్త చింతపండు, కొత్త బెల్లంల వాడుక ఆనాటితోనే ప్రారంభ మవుతుంది.

ఈ మాతనాబ్ది అందరికీ శుభావహం కావలెనంటూ వెనక శ్రీ నెట్టి లక్ష్మీనర సింహంగారు వ్రాసిన—

'కొత్త సంతకరూపి మీకున్ ద్వంద్వ జనులకు శుభప్రదంబయి జరుగునట! ఇట్టి సంతకరూపి అనేకము లిటు మీద మీకు గల్గును పరమేశ్వరరూప! అనే గీతాన్ని స్మృతిపథానికి తెచ్చు కోవడం అప్రస్తుతం కాదు.

—అంగీరస

శిశువు గోపాస్థు. మిత్రమా! మీ అమ్మని నీకు అయోపాథ్ ఇమ్మని అడుగు. అది పిల్లలను అలోగ్యవంతముగా మి. అహతకత్తములను వుండును.

బయో-సాల్ (గ్రేవ్ మిక్చర్)

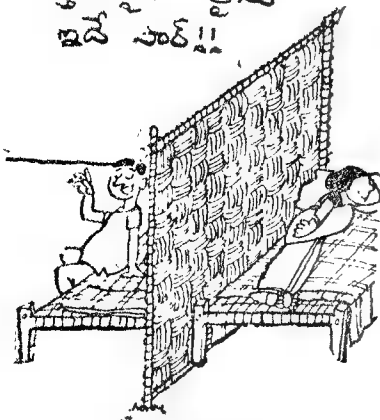
అజాగ్రత్తకి 26 మంది ఆహుతి

బస్సు డ్రైవర్లు పోసుకుంటుండగా ఒక అధునాతన ప్రయాణికుడు దిలాసాగా సిగరెట్టు వెలిగించి విలాసంగా పీక అటు విసిరినందువల్ల అది డ్రైవర్లులోపడి మొత్తం బస్సులో దగ్ధమై ఆయనతో సహా 26 మందిని తగులబెట్టేసింది. మన అజాగ్రత్తవల్ల మనకే నష్టం అనుకో కూడదు—

లూప్ ప్రమాదాలు!

భోపాల్లో ఒక గర్భిణి స్త్రీ కుటుంబ నియంత్రణాలయంలో లూపు వేయించుకుందట. అలాపు వేయించుకున్న కారణంగా ఆమె నిండు ప్రాణం పోయిందట. ఈ విషయం మధ్యప్రదేశ్ ఎస్సెం బ్లీలో వర్తకమవునపుడు ఆరోగ్యమంత్రి దేవ్ సింగ్ ఇది కుటుంబ నియంత్రణశాఖ అశ్రద్ధవల్లకానీ

కుటుంబ నియంత్రణ శాఖలో ఉత్తమమైన "లూప్" ఇదే సాధన!!

కాదన్నారు. ఆమె తన స్థితిని తనే తెలుసుకొని స్థితిలో లూపు వేయించుకున్నందువల్ల మరణం సంభవించిందన్నారు టాయన. మన స్థితులు మనకే తెలియకపోతే—ఆ స్థితులు డాక్టర్ల కయినా తెలిసా? వాళ్ళు చెప్పిందూ—ఏమైనా కుటుంబ నియంత్రణలో యీ లూపు తైనులు కొంచెం ప్రమాదం గానే ఉన్నట్లున్నాయి.

పేరణంపట్టు అనే వూర్లో 29 ఏళ్ల నట రాజన్ అనే అతను తన సొంతానికి కనీసం కాస్త భూమినయినా కొనుక్కోవాలని ఆశపడి, తన ఆశ నెరవేరడానికి తనవద్ద ధనం లేనందువల్ల మనస్సు విరిగి, జీవితంమీద రోత పుట్టి సాటిలాతో అనే విషం త్రాగి మరణించాడట. ఈయనకు భార్య, ఒక కొడుకూ ఉన్నారు—అతని అర్ధత మానుకోవా లన్నారు.

ఇక్కడ నొక్కం నిమగ్నం ఫలాప్తుడూ?

డెన్మార్క్ లో ఎ(సె)క్రిమిషన్

డెన్మార్క్ లో వోరనభరితమైన ఎక్రిమిషన్ జరిగిందట. దీని పేరు సెప్టిమిషన్ న్నారు. అవగా అదామగా అచ్చేలు నగ్గుంగా యదేచ్చగా పంప రిచ్చవచ్చునట. ఈ ఎక్రిమిషనుతో వో నగ్గుసుందరి ఎలుగెత్తి 'కమాన్ యువతీ యువకులారా. నగ్గుంగా రండి. మీ యిష్టం వచ్చినట్టిక్కడ గడవండి అడ్రేమిలేదు యన్....నా..'. అందట. ఆ హెచ్చరికతో పుషిరువువారు, అది తెచ్చిపెట్టుకో గలిగినవారు చెంగున నగ్గుంగా తయారై ఎగిరి గంతేశారుక్కడికి. ఉషిరువూ డైర్యంలేనివారు కనీసం చూడనైనా చూడ్డామని కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుంటూ గుమిగూడారట. మరో చోట స్పీమ్మింగ్ పూల్ (ఈత కొట్టే పెద్ద తోట్టి) లో అదా మగా నగ్గుంగా జలకాలాడేవనతి కల్పించారట. ఇంతేగాక బ్లా ఫీలిప్స్ (బూతు చిత్రాలు) బూతు బొమ్మలూ స్టై డులు వివరీతంగా ప్రదర్శించారట. కొంత మంది మాత్రం డెన్మార్క్ యీ వాతావరణాన్ని ఏవగించుకుంటూ యీ ఎక్రిమిషన్ని 'డెన్మార్క్ బూతుగాలులో కల్లా—యిది పెద్ద గాలి, పుయే

ఏదీ డెన్మార్కును వెళ్ళాలా సని మర్యాసారి చెప్పండి చూద్దాం??

మిన్ తుసినవంటిది. ఏ పిడూ యాక్కురారి అంటున్నారు—అహో.. హా ఉయే విష్టు బి ఇన్ డెన్మార్క్—కీప్ క్యూయిట్

కుటుంబ కలహాలు

చిత్తూరుకు చెందిన గొల్లపల్లి అనే వూళ్లో శ్రీనివాసులనాయుడు అనే ఆయన భార్య ఆనందమ్మ కుటుంబ కలహాలతో తన జీవితాన్ని నెట్టి లేక, తను ఆత్మహత్య చేసుకోడమేగాక, తన ముగ్గురు పిల్లలన, కూడా చంపేసిందట. కాఫీలో విషం కలిపి పిల్లలకు పట్టించి, తనూ త్రాగిందట. నాలుగేళ్ల కళావతి అనే పిల్ల వెంటనే మరణించి మిగతావారు ఆసుపత్రిలో మరణించారట.

విరక్తి?

బెంగళూరు కాలేజీలో బియ్యన్ని, రెండు విడు చదువుతున్న 17 ఏళ్ల కృష్ణదాస్ అనే అతను తన ఇంట్లో దూలానికి ఉరిపోసుకుని నిండు పొణ్ణి

పదిహేడేళ్ల గుడ్డూడిలో బియ్యం మీద విరక్తిమిట్టే సార్? — ఇదేదో లిప్ ఎఫ్. — కొండ్లుంటుంది!!

తీసుకున్నాడట. ఈతని తండ్రి వెంకటగిరి గప్పడి అదే కాలేజీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నారు. కృష్ణదాస్ మరణానికి జీవితంమీద విరక్త కారణం అని తేలివ ఆ విరక్తి కారణం తెలియలేదు.

సత్రం లో శ్రీశవం

తిరువతి భక్తులు నివసించే సత్రపులో ఒక రూములో 30 ఏళ్ల ఒక యువతి శవం కనుగొన బడిందట. రూములోంచి వాసన రావడంవల్ల పోలీసు లకు దాన్ని వారొచ్చి తాళం పగలగొట్టి చూశా రట. భయంకరంగా ఉన్న యీ శవం నగ్గుంగా వుందని, ఆమె శరీరంమీద ఎర్రచీర, ఒక రవికా కుప్పగా పడున్నాయని తేలింది. సత్రం రికార్డును పట్టి చూస్తే మార్చి 12 వ తేదీన ఆమెతో మరో ముగ్గురు మగవారు వచ్చి ఆ రూము తీసు కున్నట్టు తెలింది.

తెలుగు తెరకి కొత్త నాయిక

ప్రశ్న: దాతారాజ్ మకుటంలేని మహారాజిగా వెలుగొందిన బేబి పద్మిని నేడు కుమారి అయింది. ఇప్పుడేమే జేబిపద్మిని కాదు; కుమారి పద్మిని. ఆమె భవిష్యత్తు ఎలాగుంటుంది? ప్రస్తుతం యేమి చేస్తుంది? ఆమె ఆశలు, ఆశయాలు ఏమిటి? అని తెలుసుకుందామని యీ క్రింది ప్రశ్నలను వెయ్యడం జరిగింది.

ప్రశ్న: మీరు ఎప్పుడు నీవిమాల్లో నటించడానికి ప్రారంభించారు?

జ: నా మూడో యేట.

ప్రశ్న: మీ మొదటి పాత్రయేది?

జ: 'సోశుల్'లో చిన్న పాపిత్రిగా నటించాను.

ప్రశ్న: మీకు 'నటి' కావాలనే కోరిక ఎలా కలిగింది?

జ: చేపపిల్లకు ఈత వివరాలు చెప్పి పార్కు వెళ్ళండి. మా అమ్మ రాధాబాయి గారు ఒక నటి యే గదా. నేను మాయింట్లో అద్దంముందు నిలబడి టేక్స్ చేసుకునేదాన్ని. 'స్టార్డు' 'హా. కే.' అనేదాన్ని.

ప్ర: మీకు మంచిపేరు తెచ్చిపెట్టిన పాత్ర ఏది?

జ: ఎ. వి. ఎం. వారి 'లేత మనసులు'; ఈ చిత్రానికి ఒక ప్రత్యేకత వుంది. ఈ చిత్రానికి అవార్డు వచ్చింది. ఫిల్మ్ కి వెళ్ళి నవ్వుడు ప్రధానమంత్రి శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీ నాకు ముద్దు పెట్టేది.

ప్ర: ప్రస్తుతం మీరేం చేస్తున్నారు?

జ: డ్యాన్సు నేర్చుకుంటున్నా. పీమ్మింగ్ పూల్కు వెళ్తున్నాను. రైడింగు ప్రాక్టీసు చేస్తున్నాను. ఇంట్లో మా అమ్మగారికి వంటచెయ్యడంలో సహాయం చేస్తున్నాను. ప్రతిదినం అందరినీ వీరి చేస్తున్నాను.

ప్ర: మీ వయస్సుంత?

జ: 14 సంవత్సరాలు.

ప్ర: మీ రెండువరుల పేర్లు ఏమిటి?

జ: ఈ నవంబరు మెట్రీక్ వరీక్షకు వెళ్తాను.

ప్ర: తెలుగులో మీ అభిమాన తారెవరో చెప్పగలరా?

జ: శ్రీయుతులు రామారావు, నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్యగార్లు, శ్రీమతులు పాపిత్రి, జానకి, జమునగార్లు.

ప్ర: మీ భవిష్యత్కార్యక్రమం ఏమిటి?

జ: శ్రీ నాగేశ్వరరావు, రామారావు గార్లతో కథానాయికగా నటించడమే.

ప్ర: మీ ఆశ, ఆశయం ఏమిటి?

జ: జయలలితలాగా రాకెట్ వేగంలో పైకి రావాలి; పాపిత్రిలాగా మహానటి కావాలి; నాగేశ్వరరావు, రామారావు గార్లవలె ప్రజాదరణ పొందడమే నాకు. వారు పాటిస్తున్న పుత్తమ సంప్రదాయాలు నాకు అబ్బాలని కోరుతున్నాను. 'సోఫియా' జానకివలె జీవించాలి. జమున నాకు తోలుబుల్లులతో సమానం.

ప్ర: జానకిగారిలాగా జీవించాలన్నారు? అలాగడంతో మీపుర్వేశ్యం?

జ: అమె యింటిని ఎంత శుభంగా ముట్టుకుంటుందో తెలుసా? ఆమె తన

'ప్రేమ ఉత్తరాలు' రాయవద్దు - పెళ్ళి చూపులకి రావద్దు...

పిల్లలను ఎంత చక్కగా పెంచుకుందంటారు? ఆమె మిత్రులతో ఎంత నిండుగా. విష్ణుత్వంగా మార్చాడు తుందో తెలుసా? ఆమె తన శరీరాన్ని, అందాన్ని ఎలా కాపాడుకుంటుందో తెలుసా? అందుకే ఆమెలాగా జీవించాలనుకుంటున్నాను.

ప్ర: ప్రస్తుతం మీరు ఎన్నిచిత్రాల్లో నటిస్తున్నారు?

జ: మాతా పిక్చర్స్ వారి తెలుగు చిత్రం ఒక్కటి; తమిళంలో ఒక స్పెషి నాటకంతో ప్రముఖ పాత్రను ధరిస్తున్నాను.

ప్ర: మీ మాతృభాష ఏమిటి?

జ: తమిళం.

ప్ర: మీ అభిమానులకు మీరు చెప్పవలసిందేమయినా వుందా?

జ: చాలావుంది. 'నాకు ప్రేమ పుత్తరాలు వ్రాయొద్దు; పెండ్లి చూపులకు రావద్దు; వారి అభిమానం, ఆదరణ మాత్రం వుంటే అదేనాకు సదివేలు' అని చెప్పండి.

—ఇంటర్వ్యూ: శ్రీనివాస్

జి. పి. హనుమకొండ

దరిద్రులకే పిల్ల లెక్కువ అంటారు.
అది ఎంతవరకు నిజం?

భృతరాష్ట్ర సంతతి దుర్యోధనాదులకే
దరిద్రం?

జి. ఎన్. ఆర్. వడ్డమాను

అన్ని దానములతో కెల్లా గొప్పదాన
మేది?

మీకు తెలియదా ఏం? విద్యా దానం?

జి. జి. ఆర్. కాకినాడ

మీ కీర్తి సర్వత్రా వ్యాపించి
వట్టేనా?

నాటాంటి సామాన్యుల కీర్తి మంచివారి మనసు
లోనే ఉంటుంది గాని మంచి పెదవుల మీద
కాదు రావుగారూ!

కె. ఎన్. ఆర్. పాతపట్నం

ఇంత అమాషాగా జనాబు లచ్చ
కక్కి మీకెవరిచ్చారు?

ఇదేం పిచ్చిమాట రోజీ! నాకక్కి నా కెవరి
పిచ్చు? నేనే అనుభవంతో గడించాను.

ఎన్. ఎన్. డి. ముంగలవల్లి

దబ్బుతో విలువకట్టే స్నేహితులని
ఏమని పిలువాలి?

దబ్బువిలువ తెలిసిన వాళ్ళని!

ఎ. కె. బిజినేషల్

కొత్త రచయితలకు కూడా పోలికాపేక
మేమైనా యిస్తారా?

ఇస్తారు— ఇచ్చే అలవాటున్న వ్యక్తులవారు.
అలాగే అడిగిన వాటికే యిచ్చేవారూ, అడిగినా
యివ్వని వాళ్ళు కూడా ఉంటూ ఉంటారు.

కె. ఎన్. ఆర్. బెక్కెం

మీ రచనల గురించి మీవారితో ఎప్పు
డైనా చర్చిస్తూ ఉంటారా?

ఎందుకూ?

ఎన్. ఎన్. ఎల్. శ్రీకాకుళం

గోలంలో మరుసంవేస్తే పాడుగా
ఎదిగేస్తే బాగులేదు. పాట్టిగా గుబురుగా
పెరగంటే ఏం చేయాలి.

ఏమొక్కేనా సరే, నిలుపుగా ఎదక్కుండా
వక్కులకి కొమ్మలు వేయాలంటే చిగుళ్ళకత్తి
రించేస్తూ ఉండాలి. అప్పుడే కొమ్మకి సక్కు
చిగుళ్ళు వస్తాయి.

పి. ఎన్. ఆర్. రాజమండ్రి

అక్కయ్య ప్రేమంటే ఏమిటి?
ప్రేమంటే ఒకరి కళ్ళల్లోకి ఒకళ్ళచూసు
కోవడం కాదు తమ్ముడూ, ఇద్దరు కలిపి ఒకే
పక్క చూడ కలడం.

కె. కె. డి. రాజమండ్రి

బ్రహ్మచారికి నిర్వచనం ఏమిటి
అక్కయ్యా?

బ్రహ్మచారి వింత జంతువు. కత్తెరతో నగం
లాగా వింతగా ఉంటాడు చిట్టి చెల్లెలా?
ఎస్ ఎస్. కె.పి ఆర్. చిట్టెల్లి

హైందవునికి ఆత్మావలోకన ము
లక్ష్యమా?

ఒక్క హైందవుని కేమిటి? మానవునకే
ఆత్మావలోకనం అవసరం తమ్ముడూ.

ఎన్. పి. ఆర్. తాడేపల్లి గూడెం

సరకానికి నిర్వచనం ఏమిటి?

మీరడిగిది ఏసరకం గురించి? భూమివ్యా-
సరకం గురించా? యములవారి దర్బారు గురించా.
యముల వారి సరకం యింకా చూశాడేదు.
భూమివ్యాసరకం... పొదికలేని కొంపలో దర్బార
మిన్నూనే ఉంటుంది.

ఎన్. బి. డి. ఎమ్. సత్తుపల్లి

అక్కయ్య బావ ఏ ఉద్యోగం
చేస్తున్నారు?

ఏం లేదు తమ్ముడూ.

కె. ఆర్. ఆర్. సరసరావుపేట

భగవంతుని ధ్యానంలో వదిలి నిమి
షాలు గడుపునామంటే మరన్న నిశ్చలంగా
ఉండిడంటేదు...

జ్యోతిష్కే కాతెందరు ముందుకూర్చుని
ధ్యానిస్తే కుదరదుచిట్టి తండ్రి! ఏ కృష్ణుడో
ఏసో బొమ్మముందు కూర్చో.

ఎన్. బి. ఆర్. కాన్యబహులు

మీరు రిగిలో చెలహార (ఓరిస్సా)
వచ్చి యుంటిరి. అప్పుడు మీ పేలింగు
ఏమిటి?

నేను సంతోషంగా కాలం గడవడానికి రాలేదు.
చాలా బాధతో ఆస్రాంతానికి వచ్చాను. నన్నొక
స్నేహితుడిగాంచి అరమరికలు లేక అవ్వదర్శించి
నన్నొక వ్యక్తిని చేసిన మానాన్నన కోర్కొయిన
సందర్భంలో... వ్రారు వచ్చానంటే.

ఎస్. పి. ఆర్. ఆర్. కొల్లాపూరు

తమలో గొప్పతనం లేకున్నా గొప్ప
వాళ్ళను దూషించేవారి నేమవాలి?

అందని ద్రాక్షలు పులుపని నిస్సహ చెందిన
వక్కులు సార్వాళ్ళు. వాళ్ళదే అనడంఎందుకూ?

పి. బి. ఎమ్. హుజూరునిగరు

ప్రతి పురుషుడూ స్త్రీకి లొంగి
ఉంటాడెందుచేత?

అది పురుషులైన మీకు తెలియదా ఏమిటి?

మేఘమాల

పి.ఎస్.నారాయణ

జరిగిన కథ

త్యాగరాజుకు పాటలు రావు. వివరాలను అంత అసక్తి లేదు. నారాయణ అతన్ని ఒక కవేరికి తీసుకు వెళ్లాడు. నారాయణ నంగీతాన్ని అన్నది ముండు త్యాగరాజుకి విసుగ్గా వుంది. చలవతో కలిసి బయటికి వెళ్లిపోయాడు. రాజే మందర మూర్తిలో లేచి పోయిందని చలవతి చెప్పినప్పుడు త్యాగరాజు నిర్భయమైనాడు. అతను పెద్దరాజుడు వెళ్లాడు. తనపై కళుంతులకున్న అభిప్రాయం తెలిసిపోయాక ఇక ఆమె యింట్లో వుండడం అతనికి మనస్కరించలేదు. ఉద్యోగాన్వేషణలో వూరిమీద నెట్టాడు. అతనికి రాజేశ్వరి కనిపించింది. ఇద్దరూ కలిసి అదేకి ఒకే యిల్లు తీసున్నారు. హాస్పిటల్లో వున్న స్నేహితుడు చండ్రం గురించే అతనికి ఎక్కువ ఆలోచన వచ్చుకున్నది. రోజూ హాస్పిటలుకు వెళ్లి చూసే వస్తున్నాడు. కానీ, చండ్రం చచ్చిపోయాడు. ఆ దిగుబాటో క్లుంగిపోయాడు త్యాగరాజు. సత్యవతి అంతంపైను. త్యాగరాజు రాజేశ్వరిని పెళ్లిచేసు కుంటాడు.

12

రాజేశ్వరి, త్యాగరాజు ఒక పెద్ద పాపు లోకి వెళ్లారు. ఇద్దరూ బాలీసులమీద కూర్చున్నారు. 'కంచినరం నట్టుచీర లేచేనా చూసించండి!' అడిగింది రాజేశ్వరి. 'పెద్ద అంచా?' 'మిడియమ్ పెక్!' కుప్పలు కుప్పలుగా చీరలు ముందుకు వచ్చి పడ్డాయి. అందులో ఒక చీర — నీలి ఆకాశపు రంగులో — అక్కడక్కడా జరి పువ్వు లో ఎంతో అందంగా కనబడింది? త్యాగరాజే దాన్ని కుప్పలోమండి బయ

టకు లాగి దు.

'ఇది చాలా బాగున్నది!'

రాజేశ్వరి నవ్వి, 'నాకు శ్రమ తగ్గించా రన్నమాట!' అంటూనే చేతి లోకి తీసుకున్నది. దాన్ని పరిశీలనగా చూచి త్వస్తిగా, 'దీనికి సరివడే బ్లోక్ పీస్ కూడా కావాలి!' అన్నది.

'మరి నీకు వచ్చిందా?' అడిగాడు ఆశగా ముందుకుంగి.

'అర...' నిండుగా అన్నది.

అదే రంగులో బ్లోక్ పీస్ గూడా తీసు కున్నాడు.

బట్టలు ప్యాక్ చేసి బిల్లుయిచ్చారు. మాటయాభై అరు రూపాయలు! ఇద్దరూ మళ్ళా రిక్తా ఎక్కారు.

'మీ పెలెక్స్ చాలా బాగున్నది!' అన్నది రాజేశ్వరి చిన్నగా నవ్వి.

క్షణం త్యాగరాజు పిగ్గు వడుతున్న ట్టుగా అగి, 'నేను ఒకటి రెండు కేసులు చూచాను ... భర్తకువచ్చి తెచ్చి నది భార్యకు నచ్చకపోవటం... మన వివా హంతరం కొన్న మొదటిదే ఇద్దరికీ నచ్చటం మనముందు జీవితానికి నో కుభ మాచకంగా వున్నది!' అన్నాడు త్వస్తిగా.

రాజేశ్వరి నవ్వి పూరుకున్నది.

త్యాగరాజు కొద్దిగా పా శ్చా త్తా వ కంతో, 'నేను చాలా తెలివితక్కువ ననిచేశాను ... ఈ బహుమానాన్ని నీచేత అడిగింను కోకుండా నా అంతట నేనే కొంటే ఎంతో బాగుండేది!' అన్నాడు.

రాజేశ్వరి త్వర త్వరగా, 'ఇది నాకు కాదు!' అన్నది.

'మరి?' మధురు ముడిచేశాడు,

'ఎవరికోసం మనికొన్నావ్?'

'ఇప్పుడే చెప్పాలా?' అన్నది ఒక మామూ.

'నీ యిష్టం ... నీ యిష్టం!'

అన్నాడు కొద్దిగా నీరసపు కంతంతో.

రిక్తా యింటిముందు అగింది.

ముందు త్యాగరాజు దిగాడు.

దిగి ఇంటివైపుకు చూచిన మర క్షణంలోనే అవతిభు డయ్యాడు.

ఇల్లు తాళం చేసివున్నది.

'సత్యవతి ఎక్కడకు వెళ్లింది?' కల వర వదుతూ అన్నాడు.

అప్పటికే దిక్కా దిగిన రాజేశ్వరి అదే పరిస్థితిలో వుండిపోయింది.

అతడిమేనువి భయం నల్లనిమేనులా ఆరరించింది.

'ఆమె ఏ అపూయిక్యమూ చేయలేదు యదా?'

కంకం వణికింది.

రాజేశ్వరి నోట మాటలేక, పాతి పోయిన మొఖంతో తమయింటికి చేసి పున్న తాళంవంక చూస్తున్నది.

'డబ్బులివ్వండి బాబూ! వెళ్లిపో తాను!' రిక్తావాడి మాటలకు ఉలిక్కి పడి, జేబులోవున్న చిల్లరడబ్బులు తీసి అతడి చేతిలో వడచేశాడు.

'ఒంటరిగా — ఒకసారి తమ ఎదుటనే ఘోరానికి తలవడ్డ ఆమెను — పదిలి వెళ్లటం ఎంతో పొరబాటయింది!' అనుకున్నారు యిద్దరూ.

గుండెలు దడ దడ లాడుతున్నాయి.

తమ జీవితంలో ఒక కుభదినాన ఏలాంటి దుర్బలన జరిగింది.

నరిగ్గా అటువంటి సమయంలోనే ఆ యింటి యజమానురాలు తలుపుతీసుకు బయటకువచ్చి, 'అరె వచ్చారా మీరు!... సత్యవతి తాళంచెవి యిచ్చింది!' అంటూ తాళం తీసుకురావటానికి లోపలికి వెళ్ళబోయింది,

'ఆమె ఎక్కడకు వెళ్ళింది?' ఇద్దరూ ఒకేసారి అడిగారు...కంపిస్తున్న కంఠాలతో ఆతంగా ముందుకు అడుగులు వేస్తూ.

'తెలియదు!'

ఆమె తాళంతెరిచి ఇచ్చింది.

ఇంట్లోకి వెళ్ళాలంటే ఇద్దరికీ భయం వేపున్నది.

రాజేశ్వరి తాళం తీసి తలుపులు లోపలకు నెట్టింది.

తల వంచుకొని త్యాగరాజు మెట్లక్కిడు.

—ముందుగా తలుపుతీసిన రాజేశ్వరి దృష్టి ఇంటిమధ్యలో చావమీద పెట్టి పున్న కాగితంమీద, అది ఎగిరిపోకుండా బరువుగా వుంచిన గాజు గొలుమీద పడింది.

ఆతంగా దాన్ని తీసుకోబోతున్న రాజేశ్వరి చేతిని తోసేస్తూ, ఆ కాగితాన్ని లాక్కుంటున్నట్లుగా తీసుకొని పడిపడిగా చదవసాగాడు త్యాగరాజు.

'త్యాగరాజు గారికి,

ముందుగా శ్రమాపణలు కోరుకోవటం నా విధి. మీరు నన్ను మన్నించాలి.—

ఈనాడు నేను చేస్తున్నది తప్పి, ఒప్పే నా కయితే తెలియడగాని అలా చేయటంలో నా తెలివినంతా ఉపయోగించాననే అనుకుంటున్నాను — అందువలన లోకందృష్టిలో తేలికై పోననేదే నా భావన!

వెన్నెల నీడలో, నాభావి జీవితాన్వంతా ఏలాంటి ఒడుదుడుకులూ లేకుండా గడవవచ్చనే దైర్యం నాకున్నా—దానిని కాదని, కాలదన్ని ఈ నిర్ణయానికి వచ్చి — ఆ వెన్నెల నీడకు దూరమయి — రాఖ్యారప్పలతో గూడిన బాటలో కాలు పెడుతున్నాను—దాని కష్టనష్టాలకు సంపూర్ణంగా బాధ్యులను నేనే!

ఈ నాటి లోకం తీరు ఇది—చూడండి చూచినట్లుగా కల్పించటం—వ్యక్తులను, అందునా దయామూర్తులు, ధర్మమూర్తులు, దేవుళ్ళలాంటి మనుష్యుల

మీద అభ్యుదయం వేయటం అంతేగదా! జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుతున్న వ్యక్తులను వాళ్ళ ఊహాబంధాలలో బంధించి, మెలితిప్పి రచ్చకీడ్చటం...

ఇదంతా ఎందుకు రాస్తున్నానంటే— దేవుడిలాంటి మీదగ్గర నా శిష్య జీవితాల్ని గడవటంకంటే నాకు కావాల్సి వదే! వున్నది?— నేను కొడుకునేదేవున్నది కాని, ఎన్నాళ్ళుండేది అలా...నన్ను ఎన్నాళ్ళు భరించగలుగుతారు మీరు?— లోకుల దృష్టిలోమనం ఎన్నాళ్ళు శాంతిగా వుండగలుగుతాం?

నావలన మీలాంటి వ్యక్తుల గుండెల్లో నుడిగుండాలు ఏర్పడటం నేను సహించలే నన్నయ్యా!

—మీలాంటి అన్నయ్య నాకున్నం దుకు నేనంతగానో సంతోషిస్తున్నాను— గర్విస్తున్నాను గూడా!

నేటి మన సమాజం ఒక కోనేరు లాంటిది.

అందులోని నీరు పచ్చబారినా, పాచి పట్టినా ఆ నీటిని తోడేసి కొత్తనీటితో నింపటం అసాధ్యం మాత్రం కాకపోయినా, తేలికమాత్రం కాదు. అలాగే మన సమాజంలో పాశ్చాత్యులైన కొన్ని భావాలు మారాలన్నా అంత తేలిక కావేమోననిపిస్తోంది—వో మానసిక విప్లవంలాంటిది వస్తేగాని...

ఉదాహరణకు మీరే వున్నారు— వాసనవచ్చే నీటికి దాపుతో కోనేటి

మేఘమాల

నడుము చిన్న దేవాలయం వుంటుంది... దేవుడుంటాడు ... ఆ దేవుని మొఖం చూస్తూ కూర్చుంటే మనకు ఏంతో ప్రశాంతి లభిస్తుంది.

ఈ సమాజంలో అలాంటి దేవుళ్ళలో ఒకరు మీరు...ఇది అతిశయోక్తిగదా!

—కాని, దేవుళ్ళు తప్పచేస్తారని, తప్పదోవలు తొక్కుతారని పురాణగాథలు చెబుతాయి...అందుకు నిదర్శనం మీరు గూడా!

రాణి వెర్రిపోయింది.

ఆమె భావిజీవితానికి వెలుగూ, వసం శమూ చేకూర్చుకునేందుకుగాను పునాదులు వేసుకుంటూ ... వేసుకున్నది గూడా... ఆమె ఊహించుకున్న హర్షాలన్నీ సువర్ణమండపాలే అయినాయి — ఆమె మళ్ళిపోయింది ... జీవితాంతం మళ్ళిస్తుంది గూడా...

కాని, మీరు ఆమెను ఏవగించుకుంటున్నారు...కసిరి కొడుకున్నారు ... దూర దూరాలకు నెట్టివేస్తున్నారు.

ఎందుకని?...

ఆమె ముందు జీవితపు బాటలో ముళ్ళూ, రాళ్ళూ లేకుండా చేసుకో ప్రయత్నించటం ఆమె చేసిన వేరము?...

నిజం చెప్పాలంటే ఆ విషయంలో

నేను మిమ్మల్ని మెచ్చలేకుండా వున్నా నన్నయ్యా!

వదినేగారికి నా న మ స్కార ము లుని త్వరలోనే మీ వివాహం జరుగుతుందని ఆశిస్తాను...జరగలని గూడా కోరుకుంటున్నాను. (ఒక్కమాట : కోవగించుకోకండి —మీరు రాణి ఏదో తీసిందని ఏవగించుకున్నారు — రాణేశ్వరికే వో అన్నగారు వుంటే ఆమె చర్యను ఆయన వివిధంగా భావించి వుండేవారు—నన్ను క్షమించగలరనే నా ధైర్యం!)

నేను వర్కింగ్ గరల్స్ 'హాస్టల్'లో జేరాను—రాణిద్వారా!... ఆమె బావగారు జయరాంగారి సహాయంతో—కాగితాలమీద వారి కంపెనీలో పనిచేస్తున్నట్లుగా సృష్టించుకొని — త్వరలోనే నిజంగానే ఉద్యోగస్థురాలని అవ్వగలననే ఆశతో! మీరేమీ భయపడవద్దు. నేను మీకు హామీ యిస్తున్నాను...జీవితంలో మరెన్నడూ పదిరోజులక్రితం ఆనాటి అరణ్య రాత్రి సిగ్గువిడిచి చేసిన అపూయిత్యాన్ని చేయను!

—నేను జీవిస్తాను ... తిరిగి మీరు నాకు జీవితాన్ని ప్రసాదించినందుకైనా, అవసరమొస్తే జీవితంతో పోరాడి విజయ సాధనకు ప్రయత్నిస్తాను...

—నాకు మా అన్నగారి సహాయ సహకారాలు ప్రతిక్షణం ఎంతో అవసరం!

అందుకే మీ ఆశీర్వాదాలు ఆశిస్తూ, మీ చెల్లెలు

సత్యవతి..

* *

మధ్యాహ్నం మూడుగంట లయింది.

రాణేశ్వరి కాఫీ కాచి తీసుకువచ్చి, అతడికి ఎదురుగా పెట్టింది.

ఆరోజు మధ్యాహ్నం సత్యవతి ఇంటో వుంచి వెళ్ళిన ఉత్తరం చదువుకున్న తరువాత మనస్సులోని వేదన కొద్దిగా తగ్గినా—యిద్దరికీ అన్నం సహించలేదు.

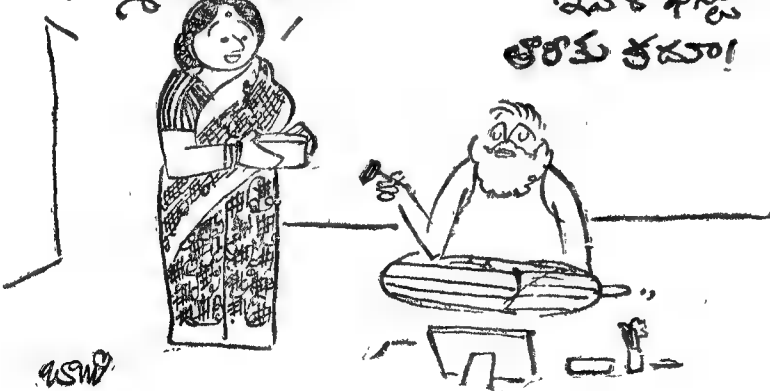
అనలు వారి జీవితంలోని ఆ శుభదినాన అన్నమే తినేవారుగదేమో!

కాని ఆ హృదయదైన స్వామి రాగా అడడితోపాటు కూర్చోని చాలా వకానంగా భోజనంచేశారు.

స్వామి వారి వకానాన్ని గుర్తించినా దానివెనుక విషయాన్ని అడిగే ధైర్యమూ, చనువు లేక మెదలకుండా ఊరకుండి పోయాడు.

మీరే మన పాలవోడు! బిక్కటి పాలు పోసాడండో! గమ్మత్తుగా తోడూ?

మీరే సస్య తోరకు కదూ!

రాబిన్ బ్లూ ప్రత్యేక హామీ

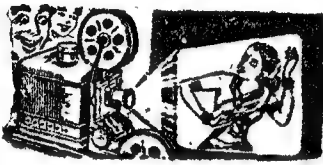
అతి చౌకగా మీ వస్త్రాలకు,
స్వచ్ఛమైన తెల్లదనం

రాబిన్ బ్లూ—ప్రత్యేకంగా తెలుపు చేయగలనట్టిది.
ఇతర నీలిమందులు ఇవ్వలేనట్టి తెల్లదనాన్ని ఇది
ఇవ్వగలదు. చిటికెడు రాబిన్ బ్లూతో అనేక బట్టలను
తెల్లగా ఉతుక్కొవచ్చు. పైగా ఇది సురక్షితమైనది—
సర్వదా మీ వస్త్రాలను ధవళతరంగా పుంపగలదు.

ప్రకృతి సహజమైన తెల్లదనానికి రాబిన్ బ్లూ

ప్రపంచంలోని అద్భుతమైన హాం
వినిమా చూచి ఆనందము పొందండి

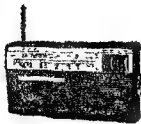
వినిమాతోపాటే మీ అభిమాన నటీనటులు అద్భుతం
గా కృంగార, చాన్స్, యువ్, కార్నాడ్ చిత్రాలలో
పటించుట మానచి ఆనందించండి. 4'x3'
లెన్స్ ఎలక్ట్రిసిటీతో లేక బ్యాట్రితో, అన్ని సరిక
లందు, ప్రదర్శనములందు మానచి దబ్బు కాగా
మంపాదించండి లేక మిత్రులతో, కుటుంబంతో
ఇంట్లోనే ఆనందించండి. మానర్ స్పెషల్ ప్రాజె
క్టర్ రు 45/- 100 అలీ ఫారిం, స్ప్రీన్, ఫిలిం
లిమ్బు ఉచితం. (హాస్టేజీ షిఫ్టింగు రు. 6 50)
అయి ఫోన్ 100 అలీ రు 10. త్వరపడండి.
నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి.

AMERICAN CINEMA SUPPLIES.
Kalyanpura, Delhi-6.

ఏజెంటు కావాలెను

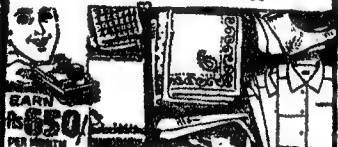
(రు. 1000/- పంపాదించండి)

జీతం మరియు కమిషన్ మీద
స్టాండ్ ఆఫ్ వర్క్
ట్రాన్స్ స్క్రీన్లు మరియు
ఇండియన్ ఆర్ట్స్ పీరియడ్
ఆర్డర్లు బుక్ చేయుటకు
విడింట్లు కావాలెను. ఉచిత ప్రకటనలకు మరియు
కాంటిక్వి నేడే (వాయండ్).

BHARAT AGENCIES. (59)
Kolhapur, Delhi-7.

ఏజెంటు కావాలెను

జీతము అర్హులైన, టైప్ రైట్ మాటలగుట,
రెజిస్టర్ యుట, స్టాండ్ పాస్, ట్రైలు, ఫైలుస్
తెన స్క్రీన్ల వల్ల రాకు అర్డర్లు బుక్ చేసి,
నెలకు రు 650 - గాని మంచి కమిషన్ గాని
అర్జించండి. ఉచిత ప్రకటనలు, పూర్తి సేవా
కాంటిక్వి (వాయండ్).
WRITE TODAY BOMBAY AGENCIES
Kalyanpura, Delhi-6.

మేఘమాల

— ఎంతో సరదాగా గడిచిపోతుందను
కున్న రోజు చాలా నీరసంగాను, నిర్జీవం
గానూ తయారయింది.

'నేను చాలా భయపడ్డాను. ఏం అపూ
యిత్యం చేసిందోనని!' అన్నాడు త్యాగ
రాజు— ఆ ఉత్తరం చదివిన తరువాత ■
విషయంమీద మొట్ట మొదటి సారి గా
మాట్లాడుతున్నట్లుగా.

'నేనూ ఆలాగే అనుకున్నాను... మనకు
కష్టం కలిగించేదే అయినా... ఆమె జీవిత
గమనానికి మంచి ప్రాతిపదికనే వేసుకున్న
దని అనుకుంటాను!' ఓ నిట్కూర్పు విడి
చింది రాజేశ్వరి.

'ఆ ఏర్పాటుకు ఆమె ఇక్కడినుండి
వెళ్లి పోవాల్సిన అవసరమేమిస్తుంది...
ఇక్కడే వుండి టైపు నేర్చుకోవచ్చునే,
కాదంటే చదువుకోవచ్చునుగా... ఉద్యోగం
ఒకటి ఆమెకు మనం చూడలేకపోయే
వాళ్ళమా?'

అతడు ఆ మాటలను ఎంతో అభి
మానంగా అన్నా అతడి కంఠంలోని
జీరకు అర్రం ఆమెకు తెలుసు!

'రాజేశ్వరి! ఈ పని జరగటం ఆయ
నకు కష్టంగా వున్నది!—' అనుకున్నది.
చిన్నగా నవ్వుకున్నది తోలోనే.

'మన ప్రమేయంలేకుండానే మన మన
స్సుకు బాధ కలిగే సంఘటన ఒకటి
అనుకోకుండా ఈనాడు జరిగింది— అంతే
గాదు, ఎంతో ఉల్లాసంగా గడవవలసిన
ఈ సమయంలో మీ మనస్సుకు కష్టం
కలిగించే మరోపని గూడా నేను చేస్తు
న్నాను!' తలవంచుకు అన్నది రాజేశ్వరి.
'ఏమిటది?' అన్నాడు నిర్లీనంగా.

'మీరు కోపం తెచ్చుకోగూడదు... నా
వివాహసమయాన నా ముద్దుకోరికగా
భావించి, తీర్చండి!' అన్నది దీనంగా
చూస్తున్నట్లుగా అతడి మొఖంలోకి
చూస్తూ.

'చెప్పు రాజా!' అన్నాడు ప్రేమగా
ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ, పేలనంగా
నవ్వి.

ఆమె చెప్పటానికి సంకల్పమన్న
ట్లుగా ఒక్కక్షణం తటవటాయించి,
'రాజీ ఒట్టి పనినిషిగదు... అందుకే ఈ

బుంటి అడవిదుక్కుగా ఆమెకు మన
వివాహసందర్భంలో కొత్తవీరెను వసువు
కుంకుమలతో ఇచ్చినద్దామనుకుంటు
న్నాను!' అన్నది.

అలా అంటూనే భయంభయంగా అతడి
మొఖంలోకి చూచింది.

'నీయిష్ట!' ఏలాంటి భావనా
వ్యక్తీకరించకుండా చాలా మౌనముగా
అని, ఆ మధ్యాహ్నం మూడుగంటల సమ
యంలో నిలువెల్లా దుప్పటి కప్పుకొని
పడుకున్నాడు.

ఆ విషయంలో మరి రెట్టించలేదు
రాజేశ్వరి.

లేచి నింబడి తాను చేయదలచుకున్న
కార్యక్రమానికి ఆయత్తున్నప్పటికింది.

* * *
సాయంత్రం ఆరుగంటలసమయంలో,
త్యాగరాజు వంటరిగా, బరువైనగుండెతో
తెరిచివున్న తలపుగుండా రొడ్డుమీద
వచ్చేపోయేజనాన్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు
చాపమీద.

రాజేశ్వరి రాణిగృహంనుండి వస్తూనే
త్యాగరాజును చూచి నవ్వింది.

త్యాగరాజు మొఖం తిప్పకున్నాడు.
వచ్చి చాపమీద అతడికి ఎదురుగా,
కూర్చున్నది.

'ఈరోజున అన్నీ మీ మనస్సుకు కష్టం
కలిగించే పనులే జరుగుతున్నాయి...
నాటిలో కొన్నిటికి నేనే బాధ్యురాలి నేనూ
గూడా!' అన్నది చిన్నగా తలవంచుకొని.

'అలా ఎందుకనుకోవాలి?' అడిగాడు
చిన్నగా నవ్వి 'కష్టాల్లో వుట్టినవాడు
మఖాల్లో జీవిస్తాడేనా!'

రాజేశ్వరి భావగర్భితంగా నవ్వి 'మీ రెలా
గైనా అనుకోండి...నా ఈమాటలు మీకు
యిష్టంలేని నాలోని మరో కోరికకు
ప్రాతిపదికలు!' అన్నది.

'ఏమిటా కోరిక?' గంభీరంగా అడి
గాడు.

'తీర్చేటందుకు రెడీనా?'

'కోరికలు తీర్చటమీద నా భావనలేదో
నీకు ఉదయానే చెప్పాను!'

'అవి కొన్నిటికే చెల్లవచ్చు...' ఒక్క
క్షణం కళ్ళు మూసుకొని తన ఊహల్లో
తన స్మయ రాజౌతున్నట్లుగా ఆగి,
మిమ్మల్ని ఈ ఉదయాన నా భర్తగా

పొంది నా జీవితానికి ధన్యత్యం చెక్కుర్చు
కున్నాను...మీచేత డబ్బుఖర్చు వెట్టించి
కొన్నిరోజులుగా నాలో పేరుకుపోతున్న
కోరికను కొద్ది గంటలక్రితమే తీర్చు
కున్నాను...ఇప్పుడు నా కిష్టమైన
ఓ ప్రోగ్రాంకు మీ కాలాన్ని మన ధనాన్ని
గూడా వృధాచేస్తూ మిమ్మల్ని తీసుకు
వెళ్లి ఆనందపు అమృతంలో ముణిగి
పోయే ఆ కోరికనూ తీర్చుకోబోతున్నాను!

అన్నది.
ఆమెకళ్లు సగం మూసుకొని మనక
మనకగా భర్త మొఖంలోకి చూస్తూ
ఓ అందమైన ఆనందమైన మేఘమాలను
సృష్టించుకో పోగింది...

త్యాగరాజు ఉత్సాహంగా ముందుకువంగి
'ఏం ప్రోగ్రామది...ఎక్కడ?' అడిగాడు.
'ఎస్. ఎస్. నుబ్బలమ్మి పాటకచేరీ
రవీంద్ర భారతిలో!' అన్నది కళ్లు
తెరచి భర్త మొఖంలోని భావాలను
లదుర్దాగా వెతుకుంటూ.

భార్యను తొలినాడే నిరుత్సాహ పరచ
టం యిష్టం లేదన్నట్లుగా 'వెర్దాం
వద!' అన్నాడు లేస్తూ.

రాజేశ్వరి అత్యుత్సాహంతో లేచి, పరు
గెడుతున్నట్లుగా పనులన్నీ పూర్తి చేసు
కొని పాపుగంటలోనే 'రెజి' అన్నది.

'ఈపూట వంటగూడా చేయటంలేదు!' అన్నది అప్పుడే అల్లుడున్న జడను విసు
రుగా వెనక్కు వేసుకుంటూ.

'మొదటిరోజే భర్తగారికి వస్తా?' అడిగాడు వింతగా కళ్లు పెద్దవి చేసు
కొని.

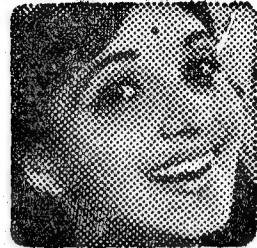
'లేదు...హోటల్లో పెషెంట్ డిస్కర్!' తల ఎగరవేస్తూ ఏదో విషయం సాధించి
నట్లుగా అన్నది.

యిద్దరూ రిక్వార్ రవీంద్ర భారతికి వెళ్లేటప్పటికి సరిగ్గా ప్రోగ్రాం మొదలు
వెట్టేందుకు ఇంకా పదినిముషాల టైం
వున్నది.

'పైద్రాబాద్ వచ్చి ఇన్ని రోజులయినా—
బయటనుండి ఎన్నోసార్లు చూచినా—
రవీంద్ర భారతి తోపలికి వెళ్లటం ఇదే
ప్రథమం!

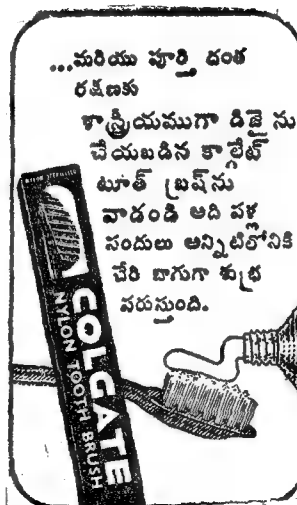
ఆ ఆవరణంతా చిన్నకార్లలో నిండి
పోయివున్నది.

రవీంద్ర భారతి ఎక్తు మెట్టెక్కుతూ
ఒక్కసారి ఆ పరిసరాల్ను వెనుదిరిగి

కాలేట్ డెంటల్ క్రీమ్ తో నోటి దుర్వాసనను ఆపండి... రోజంతా దంతక్షయ్యాన్ని నివారించండి!

కాలేట్ 10 మందిలో 7 గురికి వెంటనే నోటి
దుర్వాసనను నివారించినదని, తోజనము అయిన వెంటనే
కాలేట్ వదలితొ పళ్ల తోముకొంటే ఎక్కువ దంత
క్షయమును, ఎక్కువే మందికి అరికటినదని దంతకాత్త,
చరిత్రలో పూర్వము ఎప్పుడూ ప్రకటించబడనట్లు కాత్త
పరీక్షలు నిరూపించేయి. ఎందుకంటే: కాలేట్
డెంటల్ క్రీమ్ తో ఒకసారి పళ్ల తోముకొంటేనే 85%
వరకు నోటి దుర్వాసన మరియు దంతక్షయమును
తరిగించే మాత్మ క్రీములు పోతాయి. కాలేట్ కు
మాత్రమే యీ ఋజువు ఉన్నది! ఎంత చక్కని
పెప్పర్ మెంట్ రుచి కూడ ఉంది—కాలేట్ డెంటల్
క్రీమ్ తో రోజూ పళ్ల తోముకొనుటకు పిల్లలు
యిష్టపడతారు!

కుద్రమైన, కాకా క్యానకు మరియు తెల్లగా మెరిసే పళ్లకు...
ఎక్కువమంది జనులు ప్రపంచములో ఏ యితడ
టూత్ పేస్ట్ కంటే కాలేట్ నే కొంటారు!

చూచాడు — నింటో ప్రస్తుతంగా కనబడింది అక్కడనుండి ఆ పరివర ప్రదేశం! ముందుకు తిరిగితే ముందుగా నాలుగు మెట్లు పైకెక్కిన రాజేశ్వరి వెనుదిరిగి తనవంకే చూస్తూ కనబడింది.

ఇటు గచ్చయారంగు పూల పుల్ వాయిల్ పీఠలో అదేరంగు జాకెట్టుతో... పాడువైన వాలుజడలో ఒకేఒక గులాబీతో అందంగా పొడుగ్గా పన్నగా, మాధవీ లతలా పున్న అమె, బుగ్గలు పొట్టలు పడేలా నవ్వుతూ అతడి గుండెల్లో వెయ్యి దివ్యలు వెలిగిస్తోంది...

‘ఇన్నాళ్ళూ రాజేశ్వరిలోని ఈ అందం ఏవైంది?—’ వడివడిగా, ఆమెను అందుకోవాలన్నట్లుగా ఆత్రంగా పైకి అడగులు వేశాడు.

మెయిన్ గేటు దాటి లోపలికి వెళుతుండగా, దగ్గరిగావచ్చి ఆమె బుజం మీదకి వంగుతూ, ‘టిక్కెట్లు తీసుకోవద్దా?’ అన్నాడు.

‘ఇందాకనే చెప్పించాను!’
‘ఎప్పుడు—ఎక్కడ?’ అని గూడా అడగకుండా ముందుకు ఆమెను అనుసరించాడు.

మొదటిద్వారంగుండా లోపలకు వెళ్లి స్టేజీకి దాపులోపున్న కుర్చీలపైవుకు నడవసాగారు.

అప్పటికే హాలు జనంతో నిండిపోయి కిటకిట లాడుతోంది.

ఖాళీకుర్చీలు ఎక్కడ వున్నాయో అని ఆత్రంగా వెతుక్కోసాగాడు త్యాగరాజు.

‘ఆపైన వున్నాయి—వెళ్దాంపదండి!’ అంటూ ముందుకు నడిపించింది త్యాగరాజుని, కాంతివంతమైన కళ్ళతో.

చలగ్గా, చలిపుట్టేలాపున్న ఆ వాతావరణంలో రెండువరుసల నడుమ, కాళ్ళు ముడుచుకుంటున్న మనుష్యులను తవ్వకుంటూ ఖాళీకుర్చీల దగ్గరకు నడిచాడు.

ఖాళీకుర్చీల దగ్గరకు రాగానే అటు ఎవరో స్త్రీ ఉన్నట్లుగా గమనించి రాజేశ్వరిని అటు కూర్చోమనబోతూనే ఉలిక్కిపెట్టాడు.

అక్కడ కూర్చున్నది రాణి!
—ఉదయం తాను ఎంతో బాగుండని కొన్న నీలి అకాశపురంగు పీఠో ముడుచుకుపోయిన ఆమె తనవంకే జాలిగా

మేఘమాల

చూస్తున్నది.

ఇబ్బంది పడుతున్నట్లుగా వెనుదిరిగి రాజేశ్వరికి ఏదో చెప్పబోయాడు.

రాజేశ్వరి పైగలతో కూర్చో మంటోంది.

ఇంతలోనే లెట్టు డిమ్ అయ్యాయి. స్టేజీమీది తెరలు తొలుగుతున్నాయి.

మైక్ లో ఎవరో ఏదో చెబుతున్నారు... జనం గోల కేకలు... ‘కూర్చోండి... కూర్చోండి...!’

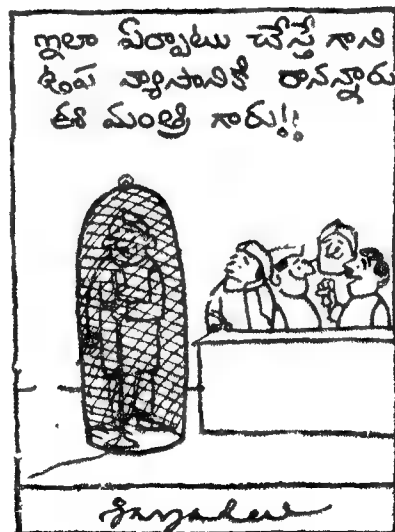
త్యాగరాజు చలుక్కున కూర్చున్నాడు— అంత చల్లటి వాతావరణంలోనూ పడుతున్న చమటలను అనహనంగా జేబు రుమాలతో తుడుచుకుంటూ...

కూర్చున్న తరువాత ఒక్కక్షణం లీక్షణంగా లతోచిస్తే ఇంత పెద్ద హాలులో రాణి పక్కనే రెండుసీట్లు ఖాళీగా వుండటం—అందునా తమకోసరమే అన్నట్లుగా—అతణ్ణి చకీతుణ్ణి చేసింది!

అనుమానంతో పక్కకు తిరిగి విశితంగా రాజేశ్వరి మొఖంలోకి చూస్తే ఆమె పెదాల చివర విరుస్తున్నట్లుగా పున్న నవ్వు ఆనంఘటనకు ఏదో భావ్యం చెప్పింది...

—అతడు కొద్దిగా కష్టంగా చిన్నగా మూలిగాడు.

పాటకచ్చేరీ ప్రారంభమయింది.

త్యాగరాజుకు పాటలు రావు!

—అంతేగాదు పాటలన్నా, పాటలుపాడే వాళ్ళు అన్నాగూడా అంత ఆసక్తిలేదు.

అందుకనే—ఆ గానకచేరీలో ముణిగి పోయిన మనుష్యుల నడుమ కూర్చోని— అతడి ఆలోచనలలో అతడు లీనమై పోయాడు.

అతడి చుట్టూ మేఘాలు సృష్టించు కుంటున్నాడు. అందులో అందమైనవీ, తెల్లనివీ...హృదయం గగుర్పొడిచేలా నల్లనివీ... పెద్దవి...చిక్కతమైనవి...

మేఘాలు ఎవరు ఎలా ఊహించుకుంటే వాళ్ళకు అలాగే కనిపిస్తాయి...వాటిల్లో రాక్షసులను చూడవచ్చు... కామధేనువులను చూడవచ్చు... అరణ్యాలను చూడవచ్చు... అందాలను చూడవచ్చు...విరిగి పోయినకోటలే కనబడితే ... తళతళలాడే తాళమహలే గుర్తుకు చేసుకోవచ్చు..

అలాగే...

తడబడ్డాడు త్యాగరాజు.

చివకు తారనపడిన వ్యక్తులూ, వాళ్ళ చేష్టలూ గూడా—తను ఏవేవో అర్థాలు కల్పించు కున్నప్పుడు — తనకు వాళ్ళ అలాగే కనబడ్డారు ... మంచివారుగా ఊహించుకున్న వారి విషయంలో వారు చేసిన పనులుగూడా ఎంతో మంచిగానే కనబడినాయి.

అంతదాకా ఎందుకు —

‘తానే ఒక మేఘమనుకుంటే— జీవితంలో పయనిస్తూ ఎంతోమందిని చూచాడు...అందులో మంచివారువున్నారు...చెడ్డవారు వున్నారు... చూడదగ్గవారు వున్నారు...చూడదగనివారు వున్నారు ...

... మేఘంగా తన కర్తవ్యం ఆ వ్యక్తుల్నీ, వాళ్ళ చేష్టల్నీ చూసే చూడకుండా పోవటమే.

వాళ్ళని ఎదుర్కోవటం వలనగాని, కించపరచటం వలనగాని తాను సాధించే దేనిటి?

తాదాప్యంచేంది ఆ ప్రశ్నను పడే పడే గొణుక్కో సాగాడు.

‘న్యాయా న్యాయాలు నిర్ణయించే అధికారం తనకువున్నదా?...’

ఆ క్షణంలో పత్యవతి వ్రాసిన పాడ

వైన ఉత్తరం కళ్ళముందు గిరగిరా
ఓరిగింది.

విచలితు డయ్యాడు.

గింగిల లాడుడు.

— అను తప్పదారిన పోతున్నాడా?

సరిగ్గా ఆ సమయంలోనే—

తన చల్లని చేతిమీద మరో చల్లని
చేయి పడినట్లనిపించింది—అతడికి.

ఉలిక్కి పడ్డట్టుగా చూచాడు.

ఆ చేయి వణుకుతున్నది.

ఆ చేతికిపున్న బంగారుగాజులు వణుకు
తున్నాయి ...

ఆ చేయి ఎవరో ఆ వ్యక్తి సర
సరం వణుకుతున్నట్లే అనిపించింది ...
తనచేయి ఆ చేతిలో బిగుసుకుపోతుంది.

'అన్నయ్యా! అన్నయ్యా!'... చిన్నగా
చాలా చిన్నగా ఓ కంపిత కంఠంనుంచి
వెలువడినాయి ఆ మాటలు.

అతడిమనస్సు విలవిల లాడింది—
పగిలి ముక్కలయింది.

ఎన్నాళ్లయింది రాణి అలా పిలచి?

— ఓ మధురభావన ఎన్నడో మూసుకు
పోయిన హృదయ కవాటాల్ని చీల్చగా,
'చెల్లీ!' పెదాలు కదిలినాయి.

అతడి కళ్ళవెంట నీరు గిరుస తిరి
గింది.

'నీ వెన్నాళ్లయింది నన్ను అలా పిలచి
చెల్లీ?' అతడు అవేశపు ఉరవడిలో పథ
విహీను డయ్యాడు.

'రాణి...రాణి...రాణి!' హృదయానికి
హత్తుకుందామా అనిపిస్తోంది.

అదే సమయంలో—

రాణికి లటువైపుగా కూర్చున్న
మందరమూర్తి, బయరాం కళు కృత
గృతా పూర్వకంగా రాజేశ్వరి వైపుకు
చూస్తున్నాయి.

రాజేశ్వరి తేలిగ్గా ఏదో భారం తీరి
నట్లుగా నిట్టూర్పు విడిచింది—

— తేపోతే, అను వివాహ సందర్భంలో
ఎంతవద్దన్నా వినకుండా ఓ పెద్దచోటలో
మందరమూర్తి ఏర్పాటు చేసిన విందుకు—
రాణి, బలవంతాన త్యాగరాజును తీసుకొని
రమ్మనమని నెత్తిన రుద్దిన భారం—
తీర్చకోలేక అబాసుపాలయి వండేది
అను!

(అయిపోయింది) ●

కొత్త ముఖం తొడుక్కో

పాతిముఖం చూసి చూసి

రోత పుట్టింది లోకానికి

ముఖం ముత్తించి అద్దానికీ.

లాభం లేదు

తిప్పి తొడిగినా తోమి కడి

గినా

గుప్పెడు గుప్పెడు పొడరు

పులిమినా

గోరంత లాభంలేదు.

పాతిముఖాన్ని లాండ్లలో

పారేసి

కాకుంటే మ్యాజియంలో

దాచేసి

కొత్త ముఖం తొడుక్కో.

కూనాన్ని చీల్చుకుని

సూర్యుణ్ణి చాల్చుకుని

క్షణకాలం నిలవ లేని

దమ్ము చూపులతో;

పలకించే గుండెల్లో

తొలగిరి జల్లులా కురిసి

వద్దదనం వండింద లేని

పుచ్చురపులతో

ఊడిగిలిన ముఖాన్ని

ఎన్నాళ్లని మోస్తావు?

ఎదిగ లేని జీవితాన్ని

ఎన్నాళ్లని ధరిస్తావు?

నువ్వు తొడుక్కునే కొత్త

ముఖంలో

రవ్వల్లాంటి నివ్వరవ్వల్లాంటి

నెవ్వులుంటాయి.

అవి

సత్యభామముక్కు పోగులో

నిత్యనూత్నింగ్ మెరుస్తాయి

నరక ప్రవృత్తిపై తిరగబడి

చెరచెరా దిహించివేస్తాయి.

నువ్వు తొడుక్కునే కొత్త

ముఖంలో

కిరణాల్లాంటి కొరడాల్లాంటి

చూపులుంటాయి.

అవి

దురహంకారాల చీకట్లను

తరిమికోడతాయి.

చియ్యనట్టిన మాత్సర్యాలను

చిల్లగొడతాయి.

ఆముఖం వెనకడండే ఆలో

చులు

కలితీ యెరుగని

కలతలేని

సెలయేళ్ళలా దూకుతాయి.

శక్తిని విద్యుచ్ఛక్తిని

సంధిస్తాయి.

వైతిన్యానికి సౌజన్యాన్ని

సంఘటిస్తాయి

అందుకే, పతిపాదిస్తున్నాను

పాతిముఖాన్ని బహిష్కరించి

కొత్త ముఖాన్ని ఆవిష్క

రించాలని

బిగి దచ్చిన మొరడు (బతు

కుం)

డగాది చిగురించాలని

డా. నారాయణరెడ్డి

మేజే: వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు బాగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభించగలవు. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో ముగిమాటలు తగవు. స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు —సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి.

పుష్కరితం : అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల వరిన యాలు యేర్పడతాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది రాజకీయ వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు

మిథునం: వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. సమయానికి యేదో ఒకవిధంగా డబ్బు చేతికి రాగలదు. వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుపగలరు. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం: లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే వ్యర్థం రావచ్చును. మీ తాలూకు వస్తువులం పోయే ప్రమాదం ఉంది. అధికవ్యయం జరుగుతుంది. వారంమధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. సజ్జనసాంగత్యం లభిస్తుంది.

వారఫలం

10-4-1970 శుక్రవారం మొదలు

16-4-1970 గురువారం వరకు

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. తుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

సింహం: వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభించగలవు. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. వారంమధ్యలో ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. కొంత మంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

స్త్రీలకు—విలాస వస్తువులు కొంటారు. దైవ కార్యాలు నెరవేరుతాయి.

కన్య : అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ గౌరవప్రాప్త్యాలు బాగా ఉంటాయి. నూతన వ్యవహారాలు లాభించగలవు. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో మీ కృషి రాణిస్తుంది.

స్త్రీలకు—బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

తుల : వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. సాటివారిలో

గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ప్రయోజనాలోచనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు—వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు.

వృశ్చికం: కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు శ్రమ పడినా, ప్రయోజనం ఉండదు. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

ధనుస్సు : వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలోచనలు చేస్తారు. వారం మధ్యలో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. ఉద్యోగంలో యెవరినీ విశేషంగా నమ్మడం తగదు.

స్త్రీలకు—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. అందోళన కలుగుతుంది.

మకరం : ఇతరుల మీద ఆధారపడి యే వ్యవహారమూ ప్రారంభించడం తగదు. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. వారంమధ్యలో రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ఆదం బరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

కుంభం. ఇప్పుడు మీరు జరిపే వ్యవహారాల వల్ల మున్ముందు కూడా ఉపయోగం ఉంటుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో శ్రమ మీద అనుకూలత లభిస్తుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు—ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాటి వారితో మాటవట్టింపులు తగవు.

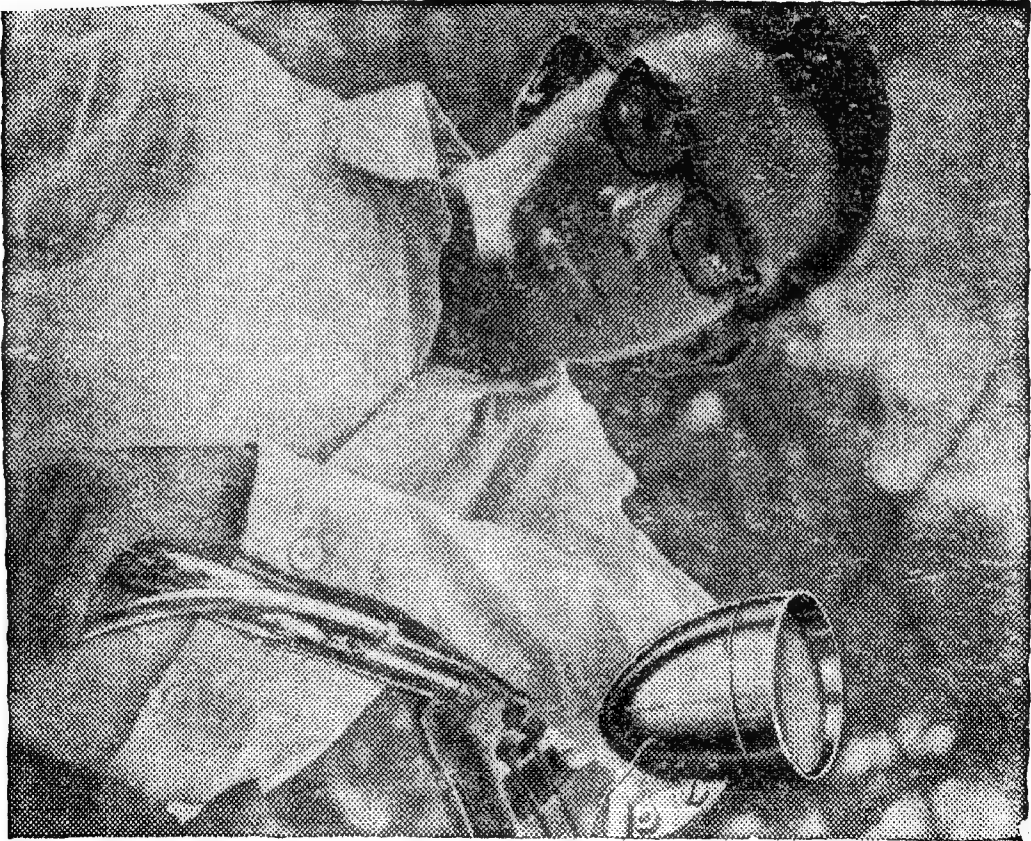
మీనం : సామాన్యమైన సమలకు కూడా విశేషమైన కృషి చేయవలసి వస్తుంది. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సహకరంగా ఉంటాయి. విద్యావైజ్ఞానికరంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు—దైవకార్యాలు నెరవేరుతాయి. సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

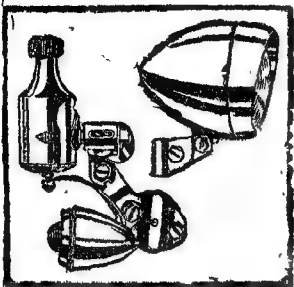
—మహేశ్

కాఫీ చల్లరిందంటారే?
వేడిగానే వుంది,
గడ సంత!

అతడి చురుకుదనాన్ని అతిశయింపజేస్తున్నది

మిల్లర్

డైనమో లాంప్

అతడు ఎన్నటికన్నా కూడా ఎక్కువ చురుకుగా కనిపిస్తున్నాడు. అతడి నాగరికతను అతిశయింపజేస్తున్నది మిల్లర్ లాంప్! సొబగు, మిల్లర్ కొనబం తెలివైనవని చిరకాలం పనిచేసేటట్లు సమర్థంగా నిర్మింపబడింది మిల్లర్ ఇది ఎక్కువ ప్రకాశవంతమైనది. ఎక్కువ విలకడైన వెలుగు విడుపుచు, చురుకుగా ఉండండినేడే ఒక మిల్లర్ లాంప్ కొనండి!

మిల్లర్ మాత్రమే **MILLER**® 18 నెలల మాఫీ కలిగియుంది
 ఓ మిల్లర్ అండ్ కం. లిమిటెడ్
 ఇంగ్లండు వారి రిజిస్టర్డ్ బ్రాడ్ మాడ్ కర్స్
 ఇండియాలో తయారుచేయబడినది. తయారుచేసినవారు?
 బీబి మిల్లర్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-1 వర్క్స్: అంబత్తూరు, మద్రాసు-53,
 ఒక టెన్ డిస్కం
 (POSTIM127778)

హాగుపడే
నెప్పుడు?
ఎస్ డి.మోమహేష్వరరావు

వెనుక

□ 'శ్రీరామాంజనేయయ్యుడొం నాటకం లోని పద్యాలు మెక్ కేలోంచి వినపడ్తున్నాయి. హాలుముందు జనం క్రమక్రమంగా ప్రోగవుతున్నారు. అందరికన్నా ముందుగా 'డైమన్ డబ్బా' వాడు వచ్చి తన అట్ట వరచి దీపాలు వెలిగించి డబ్బాను గరిగల లాడించడం మొదలుపెట్టాడు. నాటకం చూడాలని వచ్చిన వాళ్ళలో కొందరు 'డైమన్ డబ్బా' వద్దకు వెళ్ళారు... టీ కొట్టువాడు కంచుగ్గానులో స్పూన్ వేసి గణగణ లాడిస్తూ కుంసటి పూదసాగాడు. రెండు మూడు బుట్టల్లో పులి బంగరాలు, చీజ్ గోడిల్లు గారెలు

పున్నాయి. ఓవక్కా సిగరెట్లు, బీడిలు, చుట్టలు, వక్కపాడి పొట్లాలు పున్నాయి. డబ్బుల డబ్బాలో డబ్బులు చప్పుడు చేస్తూనే వున్నాయి. స్టేజీ పూర్తయిం తర్వాత సీనరీలు, తెర తగిలిస్తున్నారు కొందరు...మొత్తానికి అది ఓ హాలులా తయారైంది...వెన్నెల లోపల నిరాటం కంగా పడుతుంది. 'క్రొవ్వు పాత్రధారి 'సారథి' అర్రే మెంట్స్ మాస్తా తగిన సలహాలు యిస్తున్నాడు. రాత్రి తొమ్మిది గంటలయింది. ఆయన వ్యటికీ 'అర్జునుడు అయిపు లేడు' ద్రామా

వేయించే విశ్వేశ్వరయ్య మేనేజిమెంటు గాభరా పడింది. 'గ యో పా ఖ్యానం' లో అర్జునుడు లేకపోతే ప్రదర్శనం అగిపో తుంది. ఏమియోలో మేనేజిమెంటుకు బోధపడలేదు. అందుకు తగినట్లుగానే ఆకాశంలో నల్లనిమేఘాలు ముమ్మరంగా గుమికూడాయి. పంట కోత కొచ్చిన అదనులో మేఘాలు కనుసన్నే బీదరైతు ఎలా తల్లడిల్లిపోతాడో అలా తల్లడిల్లారు మేనేజిమెంట్ వారు. హాలు పరిసరాల్లో అంతకుముందు పున్న వారేగానీ గ్రామంనుంచిగానీ, యితర గ్రామాల నుంచిగానీ జనం

మబ్బుల్ని చూసి ఆగిపోయినట్లున్నారు. పాప ముందు డైమన్ డబ్బీ గలగల లాడూ వుంది. 'కట్టు నల్లగుండు, యిప్పేట్, కళావర్...' అంటున్నాడు వాడు. చాలా మంది వాడి చుట్టూ మూగారు. మొత్తానికి వాడి కలక్షన్ బాగుంది.

వేడి వేడి వేరుశనగకాయలు చల్ల గలికి చల్లబడిపోయినా వాడు మాత్రం అలవాటుపడ్డ అరుపును అనడం మాన లేదు. మైక్ లో నుంచి పాటలు మాత్రం జోరుగా వస్తున్నాయి.

ఆకాశం కారుమబ్బులతో నిండి పోయింది.

అప్పుడప్పుడు మెరుపులు, దానివెంట పురుములు బయల్పడాయి, నాటకం ఎలా జరుగుతుందో చూద్దామన్నట్లుగా.

అంతవరకు అక్కడ చేరిన వారితో 'వర్షం తప్పదు' అనే భావం స్థిరపడింది. నాటకానికని తెచ్చిన డబ్బుల్ని డైమన్ డబ్బాలో వేసి అను అద్దప్పాన్ని పరిశీలించుకునేందుకు వెళ్తున్నారు. కొందరు టీ కొట్టు చుట్టూ ముట్టడి వేసారు.

అర్జున పాత్రధారి అర్జున రావు అంటులేడు...పోన్లే యెటూ యీ ప్రదర్శనం ఆగిపోయేటట్లుంది. ఆ పాత్రధారి కిచ్చే డబ్బు మిగిలిపోయింది — అనుకున్నారు మేనేజ్ మెంట్ వారు.

ఉన్నట్టుండి డైమన్ డబ్బీ దగ్గరుండే డబ్బా దీపాలు ఆరిపోయాయి. టీ కొట్టులోని కుంపటిలో నివ్వలు చిలచిలలాడతూ రవ్వలు స్థాపభంశం చెందాయి...పెద్ద గాలి వీయడం ప్రారంభమైంది, కరంటు ఫెయిలయింది.

పది నిమిషాలు భీభత్సంగా వాయు విజృంభణం జరిగిన అర్వాత ప్రకృతి శాంతించింది.... విద్యుత్ సరఫరా అయింది...ఆకాశం మచ్చుకైనా నల్ల మబ్బు లేదు. ప్రశాంత వాతావరణం యేర్పడింది.

మైక్ పై వాల్ట్యాంతో పాడుతుంది.

గంట పడయింది. బుకింగ్ యింకా తెరవలేదు. ముందుగా టిక్కెట్లు కొన్న వారు హాల్లో కూర్చోవాలని తొందర పడ్తున్నారు. అర్జునుడు రాలేదనే విషయం అంతవరకూ దాచగలిగారు.

ఆ గ్రామంలో నివశేవా గయో పాఖ్యాంథోని అర్జునుడి పద్యాలు పాఠేవారున్నారేమోనని అన్వేషణకు పోయారు కొందరు అర్జునుడు ఆట్రేం టని ఎలాగో తెలిసిపోయింది.

డైమన్ డబ్బాలో డబ్బులు పోగొట్టుకున్న ప్రముఖులు సహింస పోయిమీదకు దండయాత్ర చేసారు.

'బుకింగ్ తెరవండి!' కొంతమంది అరిచారు.

'అర్జునుణ్ణి చూపించండి!'

రెచ్చిపోయిన కొందరు హుమబట్టా కట్టిన తడికలను లాగివేయాలని ప్రయత్నిస్తే, కొందరు త్రాగితండనా లాడుతూ బూతులు తిట్టడం ప్రారంభిస్తే, టికెట్స్ తీసికొని డబ్బు వాప్ చేయమని ముకొందరు దబాయించసాగారు.

మేనేజిమెంటు గడగడ లాడింది. జవాబు చెప్పలేకపోయింది. ఇంతలో దడదడలాడుతూ వోటాక్సీ హుమం దాగింది.

అందులోనుంచి అర్జునుడు దిగిడు. ఆయాసపడ్డానే విషయం తెలుసుకుని అందరినీ శాంతపరిచాడు. మేనేజిమెంటు వారివైపు సగర్వంగా చూశాడు.

'అలస్యమైందిగదా! సాయంత్రం లాస్ట్ బస్ తప్పిపోయింది. టాక్సీ వేసుకుని వచ్చాను. ఇది మళ్ళీ చాలా ట్రబుల్ యిచ్చింది... ఎలాగో సకాలానికి చేరాను... టాక్సీవాడికి ఫేయర్ యిచ్చి పంపండి' అని గ్రీర్లు అనబడే ఆ పాకలోకి వెళ్లి పోయాడు సకాలానికి వచ్చానని సగర్వంగా చెప్పుకునే ఆ సత్పురుషుడు.

మేనేజిమెంట్ వారు ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకున్నారు—ఎవరి చేతిలోనూ టాక్సీ వాడికిచ్చేంత డబ్బు లేదు.

'నాటకం చూడు... అయితర్వాత నీ డబ్బు నీకు తప్పక యిస్తాం' అన్నాడు మేనేజిమెంటుకొని పెద్ద విశ్వేశ్వరయ్య.

'వీల్లేదండీ! యిప్పటికే చాలా ఆలస్యమైపోయింది... యిలాంటి డ్రామాలు చూడాలంటే నా కిష్టంలేదు. తలనొప్పి వస్తుంది. అంతేగాదు యే కారణంవల్ల నైనా నాటకం ఆగిపోయి గలభా జరిగితే ఈ మొరటు మరుపులు నా కారుని గుజ్జా చేస్తారు' అన్నాడు చార్మిసార్ సిగరెట్

పాగ వేసుకున్న గొట్టం స్పాట్ టాక్సీ డ్రైవర్ కాంత్ సర్దుకుంటూ.

ఈ సంఘటనల్ని చూశాక సారథి మరన్న బాధపడింది.

'బుకింగ్ తెరవండి! వనూత్తన సామ్మూస్ ముందు టాక్సీ డ్రైవర్ని పంపామ్య' అని మేనేజిమెంట్ వారికి ధైర్య వచనాలు చెప్పాడు సారథి.

బు'ంగ్ తెరిచారు. అరవై అయిదు రూపాయ లాచ్చాయి.

'సమయానుకూలంగా రేట్లు పెంచబడుచు' అని నోటీసుల్లో వ్రాయించిన దానికి భిన్నంగా రేట్లు తగ్గించి అమ్మమని సలహా ఇచ్చాడు సారథి.

మైక్ లో రేట్లు వివరం అనేక పర్యాయములు చెప్పబడింది. టాక్సీ డ్రైవర్ కివ్వాల్సినది యిచ్చేసారు, వాడు సిగరెట్ త్రాగుతూ ఎవరితోనో బాతాఖానిలో పడ్డాడు.

'సారథిగారూ! మీరు ఓసారి అర్జునుణ్ణి ఒప్పించండి!' అని ప్రాధేయ పడ్డాడు విశ్వేశ్వరయ్య.

'ఎం?' అశ్చర్యపోతూ అడిగాడు సారథి.

'అమర ముఖానికి రంగు పూసుకోవటం లేదు.'

'ఎందుకీ?' పరిస్థితి కొద్దిగా అర్థమైంది సారథికి.

'ముందుగా డబ్బు...' నీళ్లు నముల్తూ అన్నాడు విశ్వేశ్వరయ్య. తనకూ అడ్వాన్స్ తప్ప మరేమీ ముట్టలేదు. అయినా తాను వేషం వేసుకున్నాడు. తనకు తెలుసు పరిస్థితి. అలాగే కొంచెం ఆలస్యంగా వచ్చినా అర్జున రావుకు కూడా తెలుసు. కానీ యీ మొండిపట్టుదల పట్టాడంటి—అర్థంగాక సారథి అర్జున రావుని సమీపించాడు.

'అర్జునరావ్! మేకప్ కానివ్వ. టైమవుతుంది... ప్రేక్షకులు యింకా వేయడం వినిపించరా?' అన్నాడు సారథి. సుభద్ర మేకప్ పూర్తిచేసుకుని అద్దంలో తన అంవాన్ని, అంకరణను చూసుకుంటూవుంది యేదో రాగమాలాపిస్తూ.

'టైమవుతుందని తెలుసు సారథీ!... ఏదీ మనకింకా డబ్బు ముట్టండే!' అన్నాడు.

సారథి అవ్వాలిగా అతని భుజంపై
యివేసి—‘మాడు అర్జున్ రావ్! మబ్బలు కమ్మటంవల్ల జనం నాటకం జరగదని భావించి సరిగా రాలేదు. ఇలాంటివూ విశ్వేశ్వరయ్య యేం చేయగలడు చెప్ప. ఆయన యెంత వజ్రపడున్నాడో అర్థం చేసుకో. ఆయన స్థానంలో నువ్వుంటే యేం చేసేవాడివి చెప్ప! నువ్వు వచ్చిన బాక్సీకి డబ్బుల్లేక బుకింగ్ వాసన్ అయితర్వాత యివ్వాలి వచ్చింది... కమాన్ రంగు వేయించుకో...కానివ్వు... మేమంతా సిద్ధం కాలేదూ!’ అన్నాడు.

‘మీ విషయం వేరు...’ అన్నాడు తల చిరుసుగా అర్జునరావు, పైగా కొద్దిగా త్రాగి కూడా వున్నాడు.

సారథికి సారి కోపం కలిగింది—‘మీ విషయం వేరు’ అనడంలో ‘మీ రం తా నటనా సామర్థ్యం లేనివాళ్ళు. వేనా క్కళ్లే మహానటుణ్ణి. మీరు ముఖానికి రంగు పూసుకుని స్టేజీ ఎక్కితే చాలు యింకేమి అక్కర్లేదని దానికే మురిసి పోయే అల్లులు!’ అనే నిరసన, తుస్కార భావం వుందనుకున్నాడు.

‘సరే! మేమేదో జానియర్లం... అర్జునరావ్! నువ్వు రాలేదని తెలిసే జనం యెంత భీభత్సం చేయబోయారో నీకు తెలుసు. నీవల్ల నాటక ప్రదర్శనం ఆగిపోతే ప్రేక్షకులు యెంత పైశాచికంగా ప్రవర్తిస్తారో పూహించు. ఈ కుర్రీలూ,

బాగుపడే దెప్పుడు?

బెంచీలూ విరగొట్టారు. హాలు తగుల బెట్టేందుకై నా వెనుదీయరు. ఎందు కంటే హాలు పూరికి దూరంగా వుంది. ఊళ్లోనేవుంటే చుట్టూ ప్రక్కల యిండ్లు తగలబడాయని జంకెవారు.

‘అర్జున్ రావ్! విశ్వేశ్వరయ్య నాటక ప్రదర్శనాభిలాషి. అలాంటి వాళ్ళు వుంటేనే మరలాంటివాళ్ళు బ్రతుకు తారు. వాళ్లే లేకపోతే మనం వీధి నాటకాలు వేసుకునేందుకుకూడా పనికిరాము ఆంధ్ర నాటక కళామతల్లి వచ్చని మాంగల్యంతో వసువు కుంకుమలతో కళకళలాడూ వుండాలంటే విశ్వేశ్వరయ్య లాంటివాళ్ళు నష్టపడిపోకూడదు. కళా కారులమైన మనమే విశ్వేశ్వరయ్య వరి సిద్ధి వరం చేసుకోలేక సానుభూతి చూపి నవాకరించకపోతే యేం బావుంటుంది చెప్ప.

‘నువ్వీ వేషం వేయాలిందే. లేకపోతే నీ తల్లిలాంటి యీ నాటక కళామతల్లిని అవమానించినవాడవుతావు. ద్రోహం చేసిన వాడవుతావు...లే! రంగు పూయించుకో!’ అన్నాడు ఆసేకంగా సారథి.

‘ఇదో మిషన్ సారథి! నీకు యిలాంటి విశ్వేశ్వరయ్య లాంటివాళ్ళ విషయం పూర్తిగా తెలుసు...నాటకం అయి తర్వాత లేనిపోనివన్నీ కల్పించి, హాలు

పుల్లయినా కలెక్షన్ నిల్పి...అందరూ సీగా వచ్చినవాళ్లే నని...నష్ట మొచ్చిందని ఏడుపు ముఖంతో వద్దో సరకో చేతిలో పెట్టి వంపుతారు...నీంచేస్తాం అప్పు డైతే వచ్చినవరకూ జమ అని తీసుకోవాల్సిందే. ఎందుకైనా నుంచిది. ముందుగా వసూలు చేసుకోవడం ఉభయ శ్రేయస్కరం...బ్రదర్! అనుభవంమీద చెపుతున్నాను. అంత్య నిష్పార్థంకన్నా ఆది నిష్పార్థం మంచిది’ అన్నాడు అర్జున్ రావ్.

‘అయితే నీ నిర్ణయం మారదా?’ సారథి కోపంగా అన్నాడు.

‘డబ్బు చేతిలో వడందే మారడం దుర్లభం!’

‘నిన్నుమకుని లాభం లేదు ...నీ లాంటి వాణ్ణి కరుణించి బాగా అభినయం చేయగలిగి, పాడగలిగిన శక్తినిచ్చిందే ఆ కళామతల్లి ననుకోవాలి...సరే! యింక నీకెంత రావాలో చెప్ప వేసిస్తాను’ అన్నాడు సారథి.

‘అడ్వాన్స్ యిచ్చింది ముప్పయి... మిగిలిన ఎనభై అరు యిచ్చేయ్’

‘అలాగే ఆ ఎనభై అరులో బాక్సీ ఛార్జీ పొతిక పోతే మిగిలింది నే నిస్తాను... లేదీ రంగు పూయించుకో!’ అన్నాడు సారథి.

‘బాక్సీ ఛార్జీ అందుతోంది తీసేయ్యడం భావ్యం’ అన్నాడు అర్జున రావు మెత్తనడుతూ.

‘ఎందుక్కాదు? నిన్ను బస్ లో రమ్మ న్నారుగానీ బాక్సీలో ఎవరు రమ్మన్నారు. నీ యిష్ట మొచ్చినట్లు పాలికాఫ్టర్ లో వస్తానంటే ఆ సొమ్ము ఎవరు భరిస్తారు?’ తీక్షణంగా అడిగాడు సారథి.

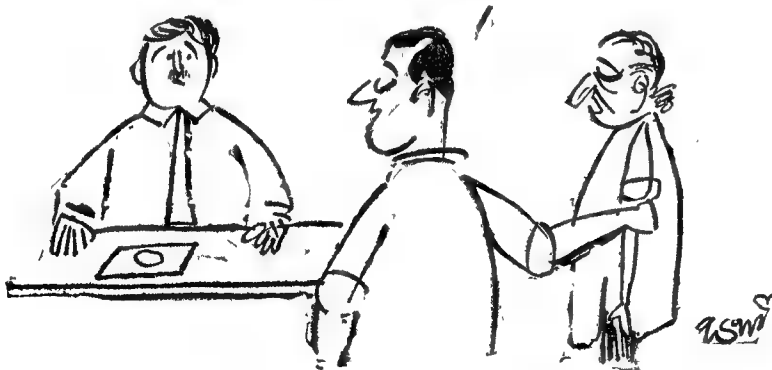
‘సారథీ! నేను బాక్సీ వేసుకుని వచ్చి విశ్వేశ్వరయ్యను కాపాడాను లేకపోతే చాలా నష్టం జరిగేది.’

‘నిజమే అర్జున్ రావ్! బాగా డబ్బు వచ్చుంటే విశ్వేశ్వరయ్యగారు బాక్సీ ఖర్చు భరించేవారే ... యేం చేద్దాం!’ అన్నాడు.

‘సరే! మిగిలిందేది? యిలా యివ్వు?’ అడిగాడు చేయిచాపి.

‘ఇప్పుడు మాత్రం వాడగ్గ రెక్కడుంది తర్వాత యిస్తాను.’

**ఇంతకు మును కథలులా పట్టేసే నతనకంబి-
కలకంబుల సొరం పడి తెవడం మూలం
దిట్ట పట్టతొనంతగా చూరనేమోడు!**

ఎక్కువ సువాసన ఎక్కువ మెత్తదనము

మెత్తనిది. పూపువలె తాజామైనది. సువాసనగలది

పొటెన్సీ క్రిమి సంహరి 2.11 గం
సింథాల్ టాయిలెట్ పౌడరు వారి నేషనలిజే
ట్రువాసన మరియు వట్టువంటి మెత్తదనముతో
మీ చర్మమునకు అంటుకొని ఉండి,
మీకు రోజంతా రక్షణ కలిగిస్తుంది.

2.11 గం
సింథాల్ మీకు
రక్షణ యిచ్చినట్లు
చేరే ఏ
చొరకూ
యివ్వలేదు.

ఆ రోగ్య పాత గ్యములకు
మహిళలు ఆధారపడునని
ఆ రోగ్య ఆనారోగ్య పరిస్థితులతో

లో ధ్రు

గర్భ పోషణకు, సుఖ ప్రసవమునకు

గర్భ రక్షక

వేచిళ్ళకు, మలబద్ధకమునకు

మాదిఫల రసాయనం

ప్రసవానంతరం బలమునకు, కీర్తివృద్ధికి

సా భా గ్య హింతి

68 సంవత్సరములను పైగా
ప్రసిద్ధి వొందిన ఔషధములు.

తేనెరి మజీరం పైచేట్ లిమిటెడ్
మదరాసు-14.

విజయవాడ
సీతారామ జనరల్ డ్రోగ్సు (పబ్లిష్) పిఆర్ఎస్.

ఇండియాలో మొదటి దశా
E-70 ఫోన్లకు రూ. 100/-లో

3 బ్యాండ్, ఆల్ వర్క్స్
టెల్లిఫోన్ బ్రాన్సింగ్
2 ఏండు గ్యారంటీ
కొది స్టాకే గలదు.

ప్రాయం లు కలుసుకోండి.

EVERY ELECTRONICS
INDUSTRIES,
922, Kucha Rohilla Khan,
Darya Ganj, Delhi-6.

జ్యోతికాజల్

మంచిగంధం కాంట్రీ

సీమ్మండోర్
మందారమానే
జ్యోతికాజల్
(సంఖ్య)

తనకావల్సినవిజయవోధ

బాగుపడే దెప్పుడు?

'యితే నీక్కూడా ముట్టలేదన్న మాట!' అన్నాడు ఆశ్చర్యపోయి.

'లేదు! కానీ! అలస్యమై పోతుంది' అన్నాడు సారధి.

'బయ్యాం సారి బదర్!' అని గబగబ మేకప్ మాన్ ముందుకుపోయి కూర్చున్నాడు అర్జున్ రావ్.

తన కాళ్ళు పట్టుకున్న విశ్వేశ్వరయ్యను చూసి సారధి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

'విశ్వేశ్వరయ్య గారూ! మీరు పెద్ద వారు...యేమిటి? లేవండి!' అన్నాడు లేవదీస్తూ.

'కాదు బాబూ! మీరు పాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మలే — ఆ నాడు ద్రౌపదిని అవమానంనుంచి కాపాడినట్లు నమ్మినాడు కాపాడావ్, నన్ను రక్షించారు. సారధిబాబూ! మీ మాటలవల్ల మేరు పర్యవేక్షణ చలిస్తుంది. మహాసముద్రా లైనా క్షణం వుండింది పోతాయి. మీ వాక్కులో అంత అమోఘమైన శక్తి వుంది...' అన్నాడు ఆనందాశువులు ప్రవిస్తుండగా విశ్వేశ్వరయ్య.

శ్రీ కృష్ణుని వేషంలో వున్న సారధి విశ్వేశ్వరయ్యకు ధైర్య వచనాలు చెపుతూ దూరంగా తిసుకోవడాను,

సుభద్ర సారధి — విశ్వేశ్వరయ్యలను చూస్తూ వుండిపోయింది.

'సారధి వ్యక్తిత్వం, మూర్తిమత్వం సుభద్రకు నచ్చాయి, సారధి నచ్చాడు. సారధితో అంతగా పరిచయం లేక పోయావా—యీ నడుమ నాలుగైదు నాటకాలలో యిద్దరి కాంటినేషన్ కుదిరింది.

కమ్మని కంఠస్వరం, చక్కని ఆభరణంతో ప్రేక్షకుల్ని ముగ్ధుల్ని చేసి మైమరపించే శక్తి సారధి కుంది. ఈ నడుమ రంగస్థలం పై సారధి ప్రవేశించగా వారంతా ప్రేక్షకుల కరతాళధ్వనలతో మార్మోగిపోయేది. సారధి స్వతహాగా అందగాడు. శ్రీ కృష్ణ పాత్రతో ఆతడు జీవిస్తాడని కొందరంటే అతనిలోనే శ్రీ కృష్ణ పాత్ర జీవిస్తుందని మరి కొందరు అంటారు.

సారధి వివాహితుడు. భార్య, యిద్దరు పిల్లలున్నారని సుభద్రకు తెలుసు—సార

ధికి మరేం వుద్యోగం లేదు. నాటకాలాడ్డమే అతని జీవనోపాధి. ఈ నడుమ బాగా పేరొక్కి వచ్చాడు. పైగా తీసుకునే కట్టన విషయంలో ఖచ్చితం లేక పోవడం వల్ల ప్రతి నాటక కంపెనీ సారధిని బుక్ చేసుకొంటున్నాయి. అందువల్ల యీ నడుమ రోజుమార్చి రోజుగానీ, రెండు రోజుకోసారి గాని ప్రాంతం వుంటునే వుంటుంది. వస్తుతః మంచివాడు, సహృదయుడు కావడం వల్ల డిమాండ్ పెరిగింది. సారధి బిజీ ఆర్టిస్ట్ అయిపోయాడు.

అర్జున్ రావ్ మేకప్ పూర్తయింది ... మరో సారి సీసా మూతిదివ్వి నోటి కంటించుకున్నాడు...ఎంత సేపటికీ తీయక పోవడం గమనించి సారధి లాగివేసాడు.

'బావా! యిక చాలు — ఎక్కువైతే తబ్బిబ్బుత్రావు పదపద 'నాటక ఫక్కిలో' అని సీసా మూసాడు సారధి.

అప్పటికే కాస్త ఎక్కువే వడింది డోన్.

అర్జున్ రావ్ కళ్ళు అరుణరంగుం దాల్చాయి. నిశా ఎక్కువై తూలి పడబోయి నిలద్రొక్కుకుని సారధి చెప్పు చూసి నవ్వాడు.

'అర్జున్ రావ్! త్రాగకుండా స్టేజీ ఎక్కలేవు...యేం చేస్తావ్? మోతాదుగా వుచ్చుకుంటే యీ అవస్థ వుండదుగా' అన్నాడు.

'సారధి! అలవాటయిపోయింది ... అయినా నీకేం భయం అక్కర్లేదు నేను బాగా నిలబడి పాడగలను...చూపించమంటావా?' అన్నాడు రాగమాలాపించబోయి.

'ఇప్పుడు వద్దులే ...టైం అవుతుంది ... ఆఖరుగంట కొట్టుండి!' అని స్టేజీమీదకు వచ్చాడు సారధి, అందర్ని తీసుకుని. ఆర్కెస్ట్రా సిద్దమైంది. హార్మోనిస్ట్, ఆరువమ్మలాగి బీడి సవతల పారేసాడు. తబలిస్సు, సుత్తి తీసుకుని అటలాను సరి చేసుకోవడం మొదలుపెట్టాడు అవ్వడు.

రికార్డులు ఆపివేసారు.

సారధి కర్పూరం వెలిగించాడు తెర వెనుక.

'వరాభిష్టా'...తో తెర తొలగింది.

విశ్వేశ్వరయ్య — 'ఎంతమందోనో ప్రేగా వచ్చేది?' అని పెద్దగా గెల్చు

గగ్గర అరుస్తున్నాడు.

మామూలుగా గౌరవనీయులకు యిచ్చే కాంప్లిమెంటరీ పాటలుగాక, పబ్లిసిటీకై వెళ్లిన రెండెడ్లబండివాడి తరపున కొందరు, గేట్లదగ్గర టెక్కుట్లు పుచ్చు కునేవాళ్ళ తరపున మరికొందరు, నటీ నటుల తరపున కొందరు మైక్ వాడ్లీ తరపున యద్దర్ ముగ్గురో, డెక్ రేషన్ పార్టీవాళ్ళు, వాళ్ళతరపున సభ్యులు... యిలా సగంమందిదాకా ఫ్రీగనే నాటకం చూడల్సినచ్చింది.

ఇంకా తడిక కన్నంలోంచి దూరి వచ్చేవాళ్ళు, హాలుకు సత్తాన్ని యిచ్చిన వాళ్ళు... విళ్ళతోనే హాలు సగం నిండు తుంది.

నాటకం జోరుగా సాగుతుంది. హాలులో వెన్నెల నిరాటంకంగా కురుస్తుంది... టెక్కుట్లు కూడా పుమారుగా అమ్ముడు పోతూనే వున్నాయి. రెండెడ్లబండలపై కొంతమంది వస్తూనే వున్నారు.

హాఫున్ పుల్లయింది— కలక్టర్ డల్ అంటుంది మేనేజిమెంటు. విశ్వేశ్వరయ్య డబ్బులు లెక్క చూసుకుంటూ వున్నాడు. వెనుక వరుసలోనివాళ్ళ మెల్ల మెల్లగా ముందు వరసలోకి దూకు తున్నారు.

డైమన్ డబ్బావాడు దీపాలు ఆర్పేసి— అట్ట కట్టివేసాడు. చాలా డబ్బులు పోగొట్టుకున్నవాడొకడు బీడి ఇర్వుకు బ్రతిమిలాడుతూ వున్నాడు... వాడు వసే మిరా అంటున్నాడు.

గేట్లు వదిలేస్తారు... నాటకం సగం మంచయినా చూడొచ్చు అనుకున్నవారు మెయిన్ గేట్లు ముందు తారట్లాడూనే వున్నాడు.

బుకింగ్ మూసివేసారు. విశ్వేశ్వరయ్య లెక్క చూసుకుని హాలు బయటకువచ్చి చూసి గేట్లు తెరిచేయండని చెప్పాడు.

బయట పున్నవాళ్ళంతా లోపలికి జొర బడ్డారు. డైమన్ డబ్బావాడు కూడా లోపలికివచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఈలలు — అరుపులు మధ్య మధ్యలో ఒన్స్ మోర్ లతో ఆర్పిస్తులు విసుగుజెంది అలసి పోయారు.

సారధి, అర్జున్ రావ్, సుభద్రలు రస వత్తరంగా నటించారు. సుభద్ర రాయ

బారం బావుందని సారధి మెచ్చుకున్నాడు. నాలుగవతుండనగా నాటకం ముగిసింది—సినిమా పాటలు పాడమని ప్రేక్షకులు బలవంత పెట్టేసరికి చేసే దేంలేక సుభద్ర పాడవలసి వచ్చింది. నాటకంలో సినిమాపాటలు పాడమనేనడికి సారధి కొంచెం బాధపడ్డాడు. జనం పలువబడ్డారు. కొందరు సుభద్రచుట్టూ చేరి ఏవో అడుగుతున్నారు. సుభద్ర చేతులెత్తి నమస్కారం చేసి బ్రతిమాలిం తర్వాత ఆ కొందరుకూడా వెళ్లిపోయారు.

అందరూ వేషాలు తీసివేసి ముఖం కడుక్కున్నారు.

‘సారధిగారూ! యీ నాటకంవల్ల నేను నష్టపోలేదు...అదే నాకు వచ్చిన లాభం...యిక మీకు...’ అంటూ విశ్వేశ్వ రయ్య కొంత డబ్బు యిచ్చాడు. సారధి లెక్క చూసుకున్నాడు—ఏభై రూపాయలు.

‘మరేమనుకోకండి! నన్నేం చేయ మంటారు...దానికి దానికి సరిపోయింది ...యింకా చేతిడబ్బులు వడేటట్లు న్నాయి;’ అన్నాడు దీనంగా ‘కలక్టర్ బాగానే వున్నట్లుంది!’ అన్నాడు సారధి జేబులో డబ్బు పెట్టుకుంటూ.

‘అందరికీ ఎఫ్. ఎస్. లే ఫ్రీగా ఆఖరున అందర్ని వదిలేసాం!’ అన్నాడు.

‘విశ్వేశ్వరయ్యగారు! యీ వద్దతి మార్చాలి... నాటకం పూర్తయిందాకా గేట్లు మూసే వుంచాలి...ఎలూ కొంచెం

జరిగింతర్వాత వదిలేస్తారు వెళ్లి చూడొచ్చు అనే భావం చాలా మందికి వుంటుంది...దీనికి ప్రేక్షకులను అల వాటు వడనీయకూడదు.’ అన్నాడు.

విశ్వేశ్వరయ్య చిన్న నవ్వు నవ్వాడు. సుభద్రమాత్రం డబ్బు విషయంలో పేద పెట్టుకుంది. ఆమెకు మొత్తం డెబ్బయి రూపాయలు యివ్వ తప్పలేదు. ఇలా చాలావరకూ తగ్గించి యివ్వడం జరిగింది.

‘నే చెప్పలా! అందుకే ముందుగా డబ్బు తీసుకోమన్నాను...డబ్బు తగ్గిన వాళ్ళంతా విశ్వేశ్వరయ్య నెత్తి వెంట్రు కలు లాక్కొండి!’ అని అర్జునరావు నవ్వాడు.

అర్జునరావు తన చేతిలో యాభై పెట్టడంతో ఖిన్నుమన్నాడు.

‘అంత చేతగానివాడివి యీ ప్రోగ్రాం పెట్టుకోసాతే యేం?’ మా బాధ నీకేం తెలుసు...స్నేహితు గొంతు చించుకున్నాం గానీ నీయింటికి ముష్టికి రాలేదు...ఇదో సారధి! ఇలా తగ్గించి యివ్వడం కళా కారుణ్య అవమానింపిస్తున్నాడూ... మీ నాటక కళామతల్లిని అగౌరవ పరచి నట్లు కాదూ! కళాకారుడి సత్తిభకు తగిన పారితోషికం, సత్తిభలం యివ్వకపోతే కళామతల్లి హర్షిస్తుందా? ఇలా చేస్తూ వుంటే కళాకారుడు ఉత్సాహంగా ముందు కెలా వస్తాడు?...టాక్సీ డబ్బులు తగ్గిం చారు...యింకా తగ్గిస్తే నేను పుచ్చు

క్రమ... నవ్వు నేరే... పుచ్చుకొవచ్చు...
నీ విషయం వేరు... నాకూ నీలా యిద్దరే
పిల్లలే అయితే నేను సరిపుచ్చుకునేవాణ్ణి,
నాకూ నీలా యీ సీసాల ఖర్చు లేకపోతే
నేనూ సర్దుకుండును... సారధి! నేనిస్తానని
మాటిచ్చావ్... అంటే అంతా యిచ్చే
టటు చూడు... ఆ! అన్నాడు కోపంగా
అర్జునుడు. సారధి విశ్వేశ్వరయ్య వైపు
చూశాడు.

విశ్వేశ్వరయ్య జేబులోంచి డబ్బుతీసి—
'రేపు యీ కుర్చీలూ, బెంచీలు బస్లో
పంపించేయాలి... ఆ లగేజ్ కు, యీ హాలు
చూడదీయించేదానికి... మీకు కాఫీ ఖర్చు
లకు మిగిలాయి' అన్నాడు.

సారధి అర్జున్ రావు చేతిలో తన జేబు
లోని డబ్బులోంచి పదకొండు రూపాయలు
తీసి యిచ్చాడు.

సుభద్ర ఆశ్చర్యంగా సారధిని
హనింది... సిగ్గుపడిందికూడా తాను పేద
పిట్టిన విషయం గుర్తుకు రాగానే.

'ఇక మీరు పదండి!' అన్నాడు విశ్వేశ్వర
య్య భారంగా. సారధి పైం చూసు
కుంటూ ఆపులింపాడు.

'ఇక జన్మలో మళ్ళీ నాటకాల గొడవ
మిత్రులకొను బాబూ!' అని విశ్వేశ్వరయ్య
వదిలొనో అంటుంటే విని సారధి బాధగా
నవ్వుకున్నాడు.

'అమ్మగారూ! మీరిక వస్తారా?' అడి
గిడు సుభద్రను ఓ ప్రబుద్ధుడు.

'ఏవరతను? ఎక్కడికి రమ్మం

బాగుపడే దెప్పుడు?

టున్నాడు?' సారధి సుభద్రను అడిగాడు.

'మాకు తెలిసిన వారాక రు
యీ గ్రామంలో ఉన్నారు... పడుకునేం
దుకు వస్తానని చెప్పాను' అంది సిగ్గు
వభినయిస్తూ.

సారధికి విషయం అర్థం అయింది—
ఆమెపై కోపంకూడా వచ్చింది. 'ఇలా
రెండువిధాల పంపాదించడం మొదలుపెట్టు
బట్టే, నటీమణులు మేడల్లో వుంటు
న్నారూ, కార్లలో తిరుగుతున్నారు' అని
పించింది.

'వెళ్లయితే పడుకునేందుకు... మంచి
పడక సిద్ధంచేసి వుంటారు... నిన్నా శ
మంచి తెలుసోమరి' అన్నాడు యీస
డింపుగా.

'అరే! మీకిష్టం లేకుండా వున్న
ట్లుండే! అలా అయితే మానేస్తానులేండి!
... అరేయ్! నేను పడుకునేందుకు రానన్నా
నని చెప్ప... వెళ్ళు...' అని సారధిని
చూస్తూ క్రింది పెడవిని పైపంటితో
కొరికింది సుభద్ర.

విశ్వేశ్వరయ్య చూసిన మేడ
పైగదుల్లో శయనించారు అందరు.
అర్జున్ రావు సీసామహిమతో యిహాన్ని
మరచిపోయాడు. తెల్లారేందుకు యిక
అరగంట వ్యవధి వుండనగ సుభద్ర
సారధి దగ్గరకు వచ్చింది.

'ఏం? యిలా వచ్చావ్!' అన్నాడు

రెండు అనుమానంతో

'బావుంది! అంత పెద్దగా మాట్లాడ్డా
రెండుకూ? నేను ఆలస్యంగా వచ్చాననా...
మరి అందరూ నిద్రపోవద్దా!' అంది.

'అంటే?'

'సారధిగారూ! మీ అభిప్రాయం గమ
నించే నేనే అక్కడికి పడుకునేందుకు
రానని చెప్పిపంపాను... మీరు నన్ను కోరు
తున్నారు గదూ! అందుకే వచ్చాను...
అటువైపుగా సామానులగది ఖాళీగా
వుంది... వెళ్ళండి!' అంది సారధి
బాధగా నవ్వాడు!

'ఇదో అమ్మాయ్! మీరంతా యెందుకు
నాటకాల్లో నటించి నాటక సంస్థకు
నాటక కళామ తల్లికి, కళాకారులకు
చెడ్డపేరు తెస్తారు?... మీ ఈ వ్యాపారం
నిరాటంకంగా జరిగేందుకు ఈ నాటకాలనే
యెందుకు తెరవాటుగా చేసుకుని నాటక
వ్యవస్థను కలుషితం చేస్తారు?

నీకు అందమైన రూపం, అందుకు
తగ్గట్టుగానే తగిన అభినయంతోపాటు
గాత్ర సంపదకూడా ఆ భగవంతుడిచ్చాడు.
నీ అందంతో ప్రేక్షకులను అల్లరి చేయ
కుండా అదుపుతో పెట్టాలిగానీ వెర్రి
వాళ్లనుచేసి నీ పొందుకోరేలా, ప్రవర్తించ
కూడదు. నీ అభినయంతో ప్రేక్షకులు
నాటకం చూస్తున్నామనే విషయం మరచి
పోవాలిగానీ వెర్రిమొగ్గి పూహలతో వారి
అంతరంగం గొతులేయకుండా వుండేందుకు
నీవు తగు శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. నీ గానంతో
వాళ్ళు మురిసి పరవశులై నీలోని కళా
విపుణతను ప్రశంశించి పుత్రికాభావంతో
ఆశీర్వాదించేలా చేసుకోవాలి ... అప్పడే
నీవు చరితార్థవపులావు.

అసలే మనకు రాత్రిళ్ళు పని... అలస
పోయి వుంటాము, ఆరోగ్యాన్ని దూరం
చేసుకుంటూ వుంటాం. నువ్వలా ప్రతి
ప్రాంతంలో విహిక సుఖాలు చూసుకుంటే
నీ ఆరోగ్యం యేం బాగుపడుతుంది చెప్ప.
ఈ నాటకకళ యింత అధ్యాత్మికంగా తయారయేందుకు కారణం మనమే. డబ్బు పడందే
రంగు పూసుకోని వాళ్ళు, నీసాలేందే
పేట్టజీ ఎక్కనివాళ్ళు యిలా నీలాంటి
వాళ్ళా వుండబట్టే మన ఆంధ్రనాటక
రంగం గ్రామసీమల్లో యిలా అపూరి
స్తుంది. ద్రామా నటీనటుల పేరు

ఇడుగోనయ్యో - నవ్వు నోవొడికి పలకేసో
దాను - వేసోవో ఇల్లు భోళిఅన్నీ చేయ్!

ప్రతిష్టలు మంటగంటి పోతున్నాయి. నాటక కళాకారులయొక్క చురుకైనభావం ప్రబలంగా పెరిగిపోవడానికి మనప్రవర్తనే కారణం అవుతుంది.

పసివానవు, పైకి రావలసిన దానవు... మువ్వా పీసాను నోటికి చేర్చడం నేను చూశాను. నిషేధం నటించడం రాదా? గొంతు పెగలదా? నా నటనను అందరూ మెచ్చుకుంటున్నారే-ఓన్ మోర్లు కొట్టు వ్హారే ... నేను త్రాగుతున్నానా? లేదే! ఈ దురలవాట్లన్నీ మానుకుని పరిస్థితుల న ర్థం చేసుకుని విశ్వేశ్వ

ర య్య లాంటి వాళ్ళతో న హ క రించి సర్దుకపోతుంటేనే మనం నాటకాలు వేయగలుగుతాం. అలాంటపుడే ఆంధ్రసీమలో అనేకమంది విశ్వేశ్వ రయ్యలు పుట్టుకొస్తారు. నాటకవృత్తం కళకళలాడుతూ కొత్త చివుళ్లు వేస్తూ మహావృత్తం అవుతుంది.

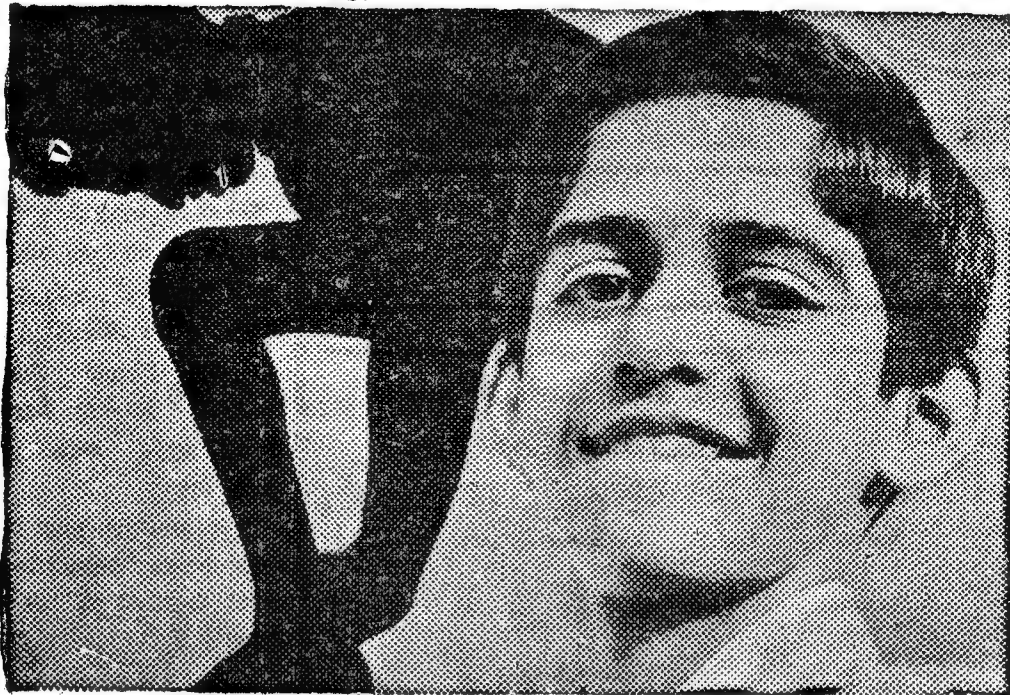
'సుభద్రా! ఇక జన్మలో నాటకాల గొడవ ఎత్తుకోను బాబు' అని విశ్వేశ్వ రయ్య అన్నాడంటే ... మరలను పోషించే వాళ్ళలో ఒకరు కరుణ్యారన్నమాట - యిలా అయితే మనం కొద్దిరోజుల్లో

గుగ్గిళ్ళు అమ్మకోవాల్సి వస్తుంది ... సారీ! మనం అన్నాను. మా మగవాళ్ళే... మీకేం అందం వుంది. అందాన్ని ఆరా ధిస్తున్నామని కొనేవాళ్ళు చాలామంది వున్నారు...

'సారధిగాదూ!' ఉక్తోషంగా అంది సుభద్ర.

'ఎం? నేనేం తప్పన్నానా? చూడు సుభద్రా! ప్రీ గౌరవంగా మనాలంకి డబ్బు ప్రధానంగాదు. శిలపతిగా ఉండాలి. మన ప్రాంతంలో ఆసలే మీలా నేషాలు వేసే ప్రీలపై సదభిప్రాయం లేదు.

ప్రేమమైన బెణుకునొప్పి నిమిషాలలో పోయింది!

అమృతాంజనం

వ్రామాపల్లె!

బెణుకులు, జలుబులు, తలనొప్పి కందరాలనొప్పి-వీరివి చక్కని చల్లగా తగ్గించుకోండి. తాదగా ఉన్న చోటుమీద అమృతాంజనం రాయండి. వెంటనే గుణం ఇస్తుంది. 75 సంవత్సరాలపైగా ఇండియా దేశమై వెలుగుతోంది అమృతాంజనం! ఎక్కడా ఒక పీసా దగ్గర ఉంచుకోండి. అమృతాంజనం ఆరాచేసే పెద్ద పీసాలలోనూ, చిన్న బ్యాండ్లలోనూ కూడా దొరుకుతోంది.

అమృతాంజనం 10 బొట్టెల పాకెట్లలో వస్తాయి.

జలుబులను తప్పిస్తే, చల్లగా తగ్గిస్తుంది.

అమృతాంజనం విమర్శిం,

మధురాయి - తొందరాయి - కలకలం

శూన్య రీతి - హృదయభావం - బెడదలూ

ఇక్కడ మీ నటనాచాతుర్యానికి, గానానికి వన్స్మోర్లు కొట్టినా, బయట, అది— యిది—అంటూ బూతులు వాడుతూ అసహ్యంగా భావిస్తుంటారు.

నాకు తెలిసినంతలో ఒకామె ప్రోగం తియింతర్వాత డబ్బు కాశించి తొలిసారిగా మీనేజిమెంటువారిలో ఒకడికి పడక సుఖమిచ్చింది... కానీ మీనేజిమెంటువారందరూ

బాగుపడే దెప్పుడు?

ఒకరి తర్వాత ఒకరు ఆమెను భ్రష్టు పట్టించారు. అది మొదలు ఆమె నాటక లాడ్జం మానేసింది. ఆంధ్రనాటక ప్రేక్షకులు ఒక మంచినటి నటనను చూపే అవకాశం పోగొట్టుకున్నారు. మరో

ఆమె రెండువిధాల సంపాదించుకుని విజృంభించి విహరించి అనారోగ్యంతో, పశ్చాత్తాపపుట్టేడు రోగాలతో పతనమైపోయింది. నిరాశ్రయమై పోయి నీధివీధిన అడుక్కు తింటుందంటే నువ్వు ఆశ్చర్యపోతావు.

నువ్వుయీ వుంటే నీకూ ఆ స్థితి తప్పక వస్తుంది. నువ్వు మంచి నటివి. అనలే ఆంధ్ర దేశంలో లేకీ అర్హిస్తులు తక్కువ... అందుకే నా బాధ. మనం నాటకరంగాన్ని పుద్గరించేందుకు కంకణం గట్టుకోవాలి... ఇదంతా నీకెందుకు చెబుతున్నానంటే నీ బాగు కోసమే నమ్మా! కలకాలం ఆంధ్ర నాటక సీమలో నువ్వు ధ్రువతారగా వెలిగి పోవాలనే సోదరి భావంతో యిదంతా చెబుతున్నాను... అని ఆగడు సారధి.

సుభద్ర సారధిని తీక్షణంగా చూసి విసురుగా వెళ్లిపోయింది...

సారధి తాను వృధాగా యింతసేపూ ప్రయాసపడ్డాననుకొని బాధగా నవ్వుకుని ఒత్తిగిలి పడుకున్నాడు బద్దకంగా, భారమైన మనస్సుతో. అక్కడ విశ్వేశ్వరయ్య చొక్కా తోపలి జేబుల్లోంచి డబ్బు తీసి లెక్కపెట్టి హాయిగా నిట్టూర్చి ఓసారి మీసాలపై గర్వంగా చేయివేసి, డబ్బు భద్రపరిచాడు. తాను మహానటుని మురిసిపోతూ!

మరి అందరూ యిలా వుంటే ఆంధ్ర నాటక రంగం 'బాగుపడేదెప్పుడు?' సారధి లాంటి మహావ్యక్తులు ఎంతమంది కావాలి! వ్స!

(ఆంధ్రనాటక రంగం మరి అధ్వాన్నంగా తయారైంది. యిలా తయారయ్యేందుకు ఎవరిలోవుంది తోపం? నటి నటులలోనా? కళా పోషకులలోనా? ప్రేక్షకులలోనా? లేక అందరిలో వుందా తోపం? మొత్తానికి అందరూ తప్పక తెలుసుకోవాలి! సరిదిద్దాలంటే ఏ ఒక్కడివల్లా వీలు కాదు. అందరిలో సంచలనం గలగాలి, మార్పు రావాలి. అప్పుడే ఆంధ్రనాటక కళామ తల్లి చిరునవ్వులు చిందిస్తుంది. అయితే ఆరోజు యెప్పుడో?) ●

సపాట్ ములామ్

కామర, గట్టి, చిదుము
పొడములమీద మరియు వేళ్ల మధ్య పగుళ్లను
పోగొట్టుటకు దివ్యమైనది.

SAPAT & CO., BOMBAY 2.

విజయవాడ, డి ప్రెస్ ప్రమోషన్స్ కార్పొరేషన్
బకింగ్ హౌస్, విజయవాడ-2.

మీ అందమైన శిరోజములకు పోషణ

మరియు పుష్టి అవసరము

బెంగాల్ కెమికల్స్

కాంతర్ డైన్
హేర్ ఆయిల్

నిడుపాటి నిగనిగలాడే,
మృదువైన కేశములు
పెరుగుటకు సహాయపడును.
ముతకీ చేరని యుదు,
రాలిపోవడం నిబ్బను.

బెంగాల్ కెమికల్స్

కంకతా * బొంబాయి
కామ్రాడు * ఢిల్లీ

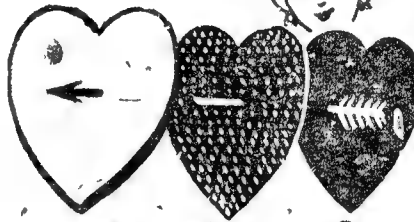
అయినా స్వభావాలనుబట్టి మానవులను మున్సిధంగా నిర్ణయించారు పెద్దలు-ఉత్తములు, మధ్యములు, అధములు అని. ఉత్తములు తమ పనులను మానుకొని అయినా ఇతరులకు కార్యసాధనలో తోడ్పడితారనీ, మధ్యములు తమపని చూచుకుంటూనే యితరులకూడా సహాయం చేస్తారనీ, అధములు తమ పని నెరవేరడంకోసం యితరుల కార్యాలకు భంగం కలిగిస్తారనీ భర్తృహరి మహాకవి సుభాషితాల్లో చెప్పి ఉన్నాడు. ఇది అందరికీ తెలిసిన విషయమే!

మానవులలో ఉన్నట్లే ప్రేమలో కూడా మూడు తరగతులున్నాయి. మొదటిది స్వార్థమైన ప్రేమ. రెండవది ఆనందానికి ప్రేమ. మూడవది స్వార్థరహిత ప్రేమ. వీటిలో మొదటిది అధమమైనది. రెండవది మధ్యతరగతిది. మూడవది ఉత్తమమైనది,

స్వార్థపరుడు ఇతరులను ప్రేమించవచ్చును అయితే అది నిజమైన ప్రేమకాదు. అలా ప్రేమించడం బోలెడు దురితమైనది. తాను కోరే అనుకూల కార్యాలు జరగవు. ఇంట్లో గృహకృత్యాలు చక్కగా జరగాలన్నా, సంసార సౌఖ్యం ఉండాలన్నా అర్థాంగిని ప్రేమించాలి. అనుకూలమూ, హితమూ అయిన వంట కావాలంటే పాదకుణ్ణి ప్రేమించాలి. ఇందులో తుల్య సౌఖ్యమే ముఖ్యం. ఇతరుల కష్ట

ధర్మపథం

ప్రేమలోని భేదాలు

మొదట వేంకటరమణయ్య

సుఖాలతో పని ఉండదు. వాళ్లు బాధపడుతున్నా తనకు సౌఖ్యం చేకూరితే చాలు.

ఇక రెండవరకం వాడు — తన స్వార్థం సాధించుకోడానికే కాకుండా — తన ప్రయోజనానికి ఉపయోగపడే వారిపైని కొంత కారుణ్యాన్ని చూపుతూ ప్రేమిస్తాడు. ఇతనికి కేవలం స్వార్థం లేదనీ, తమమీదకూడా కొంత ఆభిమానం వున్నదనీ గ్రహించి — అతని కార్యాలను నెరవేరుస్తూనే అవతలి వారున్నా అతనిపైని కొంత ప్రేమ కలిగి వుంటారు — కేవలం స్వార్థాన్నే చూచుకొనే వానిని

ఎవ్వరూ ప్రేమించరు. అందువల్ల రెండవరకం ప్రేమ కొంతవరకూ పరస్పర ప్రేమ కాగలదనికూడా చెప్పవచ్చును.

మూడవరకం ప్రేమ స్వార్థరహితమైనట్టిది. ఈ పద్ధతిలో ప్రేమించే వ్యక్తి — ఏ పనికోసమూ ఇతరులను ప్రేమించడంలేదు, అతనికి నిష్కామమూ — నిర్దేశితమూ అయిన ప్రేమ, అందువల్ల ఈ నిస్వార్థపరుడికి తనవారూ — పైవారూ అనే భేదమూ, జాతిమత భేదాలూ, వీరూ — వారూ అనే భేదాలూ ఉండవు. అందరినీ సరి సమానంగానే ప్రేమిస్తాడు. ఇతని ప్రేమ సువిశాలమైనది. ఇతడు అందరినీ ప్రేమిస్తూ వుంటాడు కాబట్టే అందరూ యితనిని ఎక్కువగా ప్రేమిస్తారు.

ప్రేమ అనేది ప్రతిబీదిక సహజం! అందులోనూ జ్ఞానం ఎక్కువ పాళ్లలో ఉన్న మానవుల్లో అది ఎక్కువగా ఉండడం ఎంతో స్వాభావికం. ఉండవలసిన ఆ ప్రేమను ఉత్తమద్ధతిలో ఉపయోగించితే — స్వార్థరహితమయిన మార్గంలో వినియోగిస్తే మానవుడు సంఘంలో ఉన్నతస్థానాన్ని ఆక్రమించుకోగలడు. ప్రజలందరి ఆదరాభిమానాలనూ మారగొనగలడు. అతని పదవితో మరి యే ఉన్నతపదవీ సమానం కాజాలదు.

అపవిత్రం

యలమంచిలి
రూప్రసాదరావు

వేణుగోపాలుని కన్నులనిండుగా వెన్నెల వన్నెలే తళుక్కు మంటున్నాయి. ఆ కరుణా విభవుని నన్నీధిలోనే 'భాస్కరం' జీవితంతో అగ్ని సాక్షిగా అర్ధాంగిగా అడుగు పెట్టాను. మరమ్మన ఆ మంగళాకారుని మురళి మధురమధురంగా మ్రోగుతోంది.

ఆయన డాక్టరు. నేను ప్లీడర్. బాధల్ని తొలగించడానికి ప్రయత్నించే మనస్సున్న మనిషి ఆయన. న్యాయం కోసం పోరాడాలని శంతో పూగిపోతున్న వయస్సు నాది.

అమ్మకు వైద్యం చేయడానికివచ్చి 'లా', చదువుతున్నానని తెలియగానే ప్రశంసించారంతగానో.

'మీలాంటివాళ్లు మాటి కొక్కరైనా వుంటే స్త్రీ జాతి తప్పకుండా ముందడుగు వేస్తుంది. కరుణాదేవి!' అంటూ.

'ఎప్పటినుంచో' కలల నల్లకుంటూ పూహల పూయలలో పూగిపోతున్నాను ప్లీడర్ని కావాలని, అన్యాయాన్ని వోడించాలని. కానీ ఒక్క నాన్నగారు తప్ప అందరూ 'ఆడపిల్ల—అవ్వ—కోర్టులో నిలబడి బల్లగుద్ది వాదించుతుండా! చా! ఎంత సిగ్గులేని పని!' అంటూ విమర్శించి నోరు నొక్కుకునేవాళ్లే. అందుకే భాస్కరంగారి ప్రశంసోక్తి వినగానే కొండంత ధైర్యం మేల్కొంది లోలోన. ఆయన ఎంతో సభ్యతగా మెలగే వారు.

పాఠపాటునకూడా ఒక్క అసభ్యపు మాటైనా అనేవారుగాదు. పరిచయంలో వున్న చదువును పురస్కరించుకుని వినాడూ అతిగా ప్రవర్తించ లేదాయన. నామనస్సున వో మధురక్షణాన డాక్టర్ కై అనురాగం అందాల మందిరాన్ని నిర్మించింది నాకు తెలియకుండానే.

రెండుమూడుసార్లు ఆయన పని చేస్తూన్న హాస్పిటల్ కి వెళ్లాను నేను కూడా. ఎంతో మర్యాదగా వలకరించారు. నవ్వుతూ ఆహ్వానించారు. ఆ నవ్వుతో మధురిమలు సరిగమల్ని పూయించాయి. వెన్నెల కురిసిన ఆ చిరునవ్వు నాలో మధురోహల్ని పండించింది. ఆయన కన్నుల్లోకి చూస్తూ కావాల నల్లకో-

వచ్చని కలలు గన్నాను. కథలు వృజితుకో వచ్చని మురిసి, మైమరిచిపోయాను. అంత నిర్మలంగా వుండేవా మూపురు.

ఆమెకొకటో కొన్నాళ్లు చదివి వచ్చారు. డాక్టరు. వెనుక తల్లిదండ్రీ లేరని చెప్పకో దగిన బంధువులు కూడా లేరని చెప్పారు. హాస్పిటల్లో వున్న రెండు సంవత్సరాల్లోనూ ఎంతో మృదువైన యుడిలా ప్రవర్తించారు. రోగుల్ని కావలసినంత సానుభూతితో పరిశీలించేవారు. ఎంతో ఓర్పుగా వినేవారు రోగులు చెప్పినదంతా.

ఆ వయస్సున అందమూ, ఆకర్షణ, చదువూ, హోవా అన్నీ వున్న ఆ యువకునిపై ఎంతోమందికి ఆసక్తి పెరిగింది. నాన్నగారుకూడా ఆయన్ని ప్రత్యేకంగా చూసేవారు. ఇంటా ఏ చిన్న విండు జరిగినా ఆహ్వానించేవారు. ఫలో కులతో ఎన్నించేవారు.

ఓనాడు 'మా కరుణను నీ చేతుల్లో పెట్టాలనుందోయ్!' అన్నారు. ఆయన వినమ్రంగా అంగీకరించారు.

నా మనస్సున మల్లెలుమూలల నల్లకున్నాయి. మధురోహల పందడితో నా హృది విరిసిన మందారమే అయ్యింది.

అమ్మకోరిక పై వేణుగోపాలుని అలయాన జరిగింది వివాహం. మరో మలుపు తిరిగిందా క్షణంతో నా జీవితం. మనస్సున నిలిచిన ఓ మధురమూర్తికి అర్పించుకున్నాను నా జీవన కావ్యాన్ని.

నాన్నగారు జడ్జి కావడం మూలాన వినో కేసుల్ని నాచేతకూడా పరిశీలించ జేసేవారు. రాసురాను పూర్తిగా ప్రతి కేసునీ పరిశీలించడం నేర్చుకున్నాను.

నాన్నగారిపేరు దూరతీరాలక్కూడా 'మంచి న్యాయవాది' అని వ్యాపించింది శ్రీమతి కరుణాదేవికూడా తండ్రికిదగ్గ కూతురేనన్న ప్రశంసకూడా బయల్పడింది త్వరలోనే.

మరోవైపున శ్రీవారి సహకారం కొండంత. ఎంతో ఆనందంగా వుండేది నాకాయన నన్నిది. ఇంటిదగ్గరున్నంత సేపూ 'కరుణా! కరుణా!' అంటూ కబురల్లో హాస్యోక్తులతో కాలాన్ని పరుపు తెలిస్తేవారు.

ఆరోజు నాడైరీలో—కాదు కాదు. జీవిత

తంతోనే మరచిపోలేని రోజు. దీపావళి. దీపావళి వందిరిలా కనుకండువుగా వెలిగి పోతోంది లోమంతా. మతాబాల వెలుగుల్లో పాపల వదనారవిందాల నిండుగా ఆనందం సృష్టం చేస్తోంది. యుగకుల ఎడదల్లో పుల్పాహం పరవళ్లు తొక్కుతోంది.

ఎవరో విండు కని ఆహ్వానించారు. వెల్లిన ఆయన యింకా తిరిగిరాలేదు. అమ్మగారింటికి వెళ్దామనుకుని కాదు లేక పోవడం మూలాన విరమించుకున్నాను. తొటతో కుర్చీ వేయించుకున్నాను. గేటు తీసిన చప్పుడైంది కొంతసేపటికి. పూల అందాల్నిచూస్తూ మైమరిచిపోయి వున్న నేమో, ఆ శబ్దానికి పులిక్కి పడ్డాను. ఆవేళలో ఎవరా వచ్చిందని ఆశ్చర్య పోయాను. బహుశః ఏ అర్జంటుకేసో వచ్చి ఆయనకోసం వచ్చారేమో ననుకున్నాను.

'రోపలికి రావచ్చునా?' అన్నదో యువతి లేత నీలిరంగు చీరలో విరయం మూర్తి భువించినట్లు నిల్చున్నదామె. సువిశాల నయనాల్లో వీలినీడలు పారాడుతున్నాయి. వివరం గూడుకట్టుకుని పుందామాపుల్లో.

'రండి!' అన్నాను ఆశ్చర్యంమంచి లేదు కుని. మరోకుర్చీ తెప్పించా నామెకోసమని. కానీ కూర్చోనే లేదామె ఎంతగా చెప్పినా. ఆ కళ్లల్లో ఎందుకో భయం కదులుతోంది ఇంటివైపు చూస్తోంది మాటిమాటికీ. ఒకవేళ ఏదైనా తగాయివాయేమో ననుకున్నాను.

'ఫర్వాలేదు కూర్చోండి. ఇక్కడి కెవ్వరూ రారు. చెప్పండి అన్నాను. అప్పటికి కూర్చునేప్రయత్నం కూడా చేయలేదామె. ఎవరో ఆమెను వెంటబడి తరిమి యిక్కడికి పంపించినట్లు భయంతో వణికిపోతోంది.

'మీరు...' ఎవరైనదీ తెలియక ఆగి పోయాను. అమాయకత్వం నిండిన ఆ కళ్లతో నావైపు చూసింది ధైర్యం చేసి.

'నేను.....నేను...మీకు దగ్గరి బంధువునే...వరుసకి అక్కయ్యనోతాను' ఎవరో నేర్పినట్లు పాశంలా వల్లించింది. ఆశ్చర్య పోయాను. అక్కయ్యనోతానంటున్నది. మా బంధువులంతా నాకు తెలుసు

‘వాళ్ళలో ఏ మారుమూలలోనూ అక్కయ్యలు లేరు. పోనీ ఆయనవైపు వాళ్ళా అనకోడానికి ఏనాడూ ఒక్కపేట్టైనా వచ్చిన సాపానపోలేదు. అందుకే మాట్లాడలేక పోయాను వెంటనే. పల్లెటూరిలో పెరిగిన బంతిపువ్వులా అమాయకంగా నుండామె.

‘ఈ వుత్తరాలు మాడండి దయ చేసి—’ అన్నది వణుకుతూన్న స్వరంతో. కూర్చోమని చెప్పాను మరోసారి. జాబును విప్పాను. ‘ఓయర్ అన్నపూర్ణా!’ అని పుంది.

‘అన్నపూర్ణ అంటే...’
‘నేనే...ఆయన... మా బావే!’ అన్నది నేరస్థురాలిలా తలవంచుకుని.

‘అ! మీ బావా? నిజమేనా?’ పొణుపునై ప్రశ్నించాను.

‘నిజమే! నేననలు అబద్ధాలు చెప్పలేనండీ!’ అంటూన్నట్లు దీనంగా చూసిందామె నా వంక. ఆ దీనత్వాన్ని చూడగానే నా హృదయం ద్రవించి పోయింది. రెండో జాబు విప్పాను, పరుసగా అయిదారు చదివాను.

‘ముత్యాల్లా అల్లుకుని వున్నాయి అక్షరాలన్నీ. తీయిని పూహాలు పోయిని కురిపించే మలుపులతో మనస్సును రుల్లు ముగ్గుంపు తున్నాయి. మృదువైన భావాలు. మధురమైన పద్యాలు. పద్యాల నిండుగా అనురాగం అమృతమై ప్రవహించుతోంది. వలపు నిండిన హృదయాన్ని

ఇది న్యాయం

వదలొట్ల పరచినట్లుంది.

చివరి వుత్తరం తీశాను. దానిలో పలి నుంచి వో ఫోటోజారి నా వాడిలో పడింది. చూశాను తీసి — నన్ను వేసే నమ్మలేక పోయాను. అలాగే బొమ్మలా చూస్తుండి పోయా వెంటో స్వేపటపరకు. ఎదుట వో మనిషిపువ్వు మాట మరిచిపోయాను.

జాబుతోకి వంగింది హృదయం. పరమ వికోధికి వ్రాసినట్లుంది—

‘చదువూ, అందం, కీర్తి, హోదా ఎన్నో వున్నాయి నాకు. ఏది ఏదో తెలుసుకోలేని పరితనంతో పెళ్ళాడాను. తెలిసిన తర్వాత నా విచారానికి అవధులే లేవు. అందం లేదు. అర్థం చేసికోగల అంత రంగమూ లేదు. చదువు యింకా ఓన మాలే. ఏం చూసి నిన్ను నా భార్యవని చెప్పాను? బాల్య వివాహాలు యంత నష్టాన్ని, బాధ ఏ అందించుతాయని యిప్పుడే తెలిసింది.

అందుకే అంటున్నాను అన్నపూర్ణా! నన్నిందుకు తప్ప పట్టనద్దు. సోపా పించానని శపింపనద్దు.

జీవితంలో ఆనందాన్ని అందుకోవడమే నా ధ్యేయం. ఆ ఆనందాన్ని సువ్వందించ లేవు. విరిపీ విరియని పరిమళంలేని సుమానివి నువ్వు. లావితేని పూవులెం దుకూ? అందమైనా లేని సుమాలతో ఎన్నాళ్ళూ కలిసి వుండగలం?!

నిజమే! నాకు స్వయాన అక్కకూతురినే. కాదనను — కానీ అంతకుమించి యిక ఏమీగవు నువ్వు. పెద్ద నాళ్ళా కోర్టుకు తీసుకు వెళ్ళారేమో నిన్ను! లాభం లేదని చెప్పా. ఏ శిక్షనైనా భరించ గలను. కానీ నిన్నుమాత్రం భరించ లేను. నీకూ నా కిక ఏ సంబంధమూలేదు.’

ఆ జాబు చదవగానే నాలో అగ్రహం తారాజ్వలం లేచింది. ఆ మెవంక చూశాను. ఆ కళ్ళనిండుగా అలశుబిందు పులే! ఏమడుగనింకా? పువ్వులాంటి ఆమె నేమని ప్రశ్నించను?

ఇంత మోసాన్ని ఎలా క్షమించావని అడగనా? ఎవరికీ ఎదురు చెప్పలేనంటున్నాయా చూపులు. ఇంత పోలాహలాన్ని ఎక్కడ దాచుకుందో? ఎలా భరించిందో! మనిషిగాదూ? కోపం లేదా?

‘మీరొక్కరే వచ్చారా!’ అన్నాను. లేదన్నట్లు తలవూపింది. ఆ మమతా మయి మాట్లాడలేదని తెలుసు.

‘హోటల్లో వున్నాం! అవసరమైతే ఫోను చేయండి. ఈ అక్కయ్యకు అన్యాయం చేయరనే అనుకుంటున్నాను’ అంటూ లేచి నిల్చింది. కన్నీటి నాపుకోవడాని కెంతో ప్రయత్నించుతోంది.

ఏదో అనబోయాను. అప్పటికే గేటు దాటి రోడ్డు మీదికి వెళ్లిపోయింది. కారు బ్రురున్న చప్పుడయ్యింది. వెళ్లిపోయిందామె, నాలో మహాస్థగ్ధ మాన్సి సృజించి.

ఫోటోవంకే చూస్తూండగా వచ్చా రాయన. వెంటనే లేచి వెళ్లి పడుకున్నాను. ఎప్పటిలా నవ్వుతూ ఆహ్వానించలేక పోయాను.

‘సారీ! కరుణా! ఆలస్యమై పోయింది. పిక్చరింకా మొదలై వుండదు. పద! వూ! త్వరగా!’ అన్నారు. ఆరోజున నిని మాకు వెళ్ళాలనుకున్నాము. నాకొక్క అడుగుకూడా కదలాలనిపించలేదు.

‘అరే! కోపం వచ్చిందనుకుంటానే దేవి గారికి! స్లీప్ ఎక్స్క్యూజ్ మీ కరుణా! వాళ్ళంతా ఓ ఆట వేసుకుందాం అని వదలలేదు పద! లే! వూ! క్విక్!’

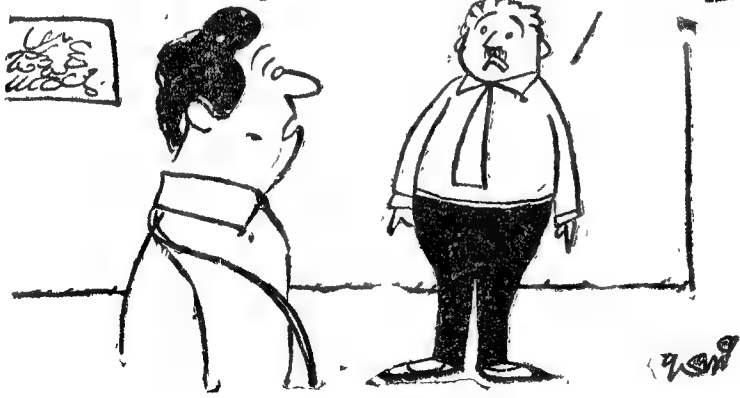
‘నేనురాను రాలేను’ అన్నాను.

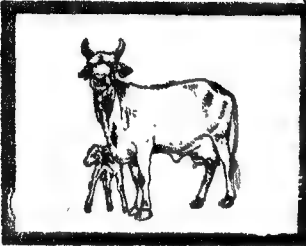
‘ఏం? ఎందుకనో?’

‘అంత అర్హత లేదు నాకు’

‘అర్హత! ఇదేమిటి? మరెవరి

అక్షకాదూ! మొన్న మా ఆఫీసులో ఒకడికి ఓడ్రోగంటోబి పోకెస్తే - నీకు పుడయం తేదన్నడ క్కూడై అనుమానంగా వుంది - ఓసారి చూస్తారా?

ఉగాది శుభాకాంక్షలు!

మా జాతాధారులకు ఈ ఉగాది పండుగ అధికలాభాలు చేకూర్చుటకు మేము ఆశిస్తున్నాము. అధిక పాలవృద్ధికి పాడి ఆవులకు, గేదెలకు **NSF** పశువుల మేతను, గంపెరు కోడిగుడ్లకు **NSF** కోళ్ళ మేతను ఉపయోగించండి.

శయ్యాచేయవారు :
డి నిజాం షుగర్ ఫ్యాక్టరీ లిమిటెడ్,
హైదరాబాద్-4 (A.P.)

ప్రాంత : ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ.

లభించు స్థలములు :

1. వెంకటరమణ ఏజెన్సీస్,
పొట్టిస్వామి (స్ట్రీట్, విజయవాడ-1.
2. అప్పలస్వామి & బ్రదర్స్,
కె. పి. పెంపిల్ (స్ట్రీట్, గుంటూరు-3.
3. పులగం సతిరెడ్డి & కో.,
తాడేపల్లిగూడెం, పశ్చిమ గోదావరి డిస్ట్రిక్టు.
4. పినన్ ఏజెన్సీస్,
15-248, బృందావనమ్, నెల్లూరు-1.
5. శ్రీ శ్రీనివాస ఎంటర్ప్రైసెస్,
డా. స్వామినాయుడు (స్ట్రీట్, రాజమండ్రి.)
6. హజి గఫార్ అహ్మద్,
నెహ్రూ గంజ్, మహబూబ్ నగర్.
7. సూర్యాపేట్ కో-ఆప్. మార్కెటింగ్ సొసైటీ,
సూర్యాపేట్, నల్గొండ డిస్ట్రిక్టు.
8. జి. వి. వరదరాజు,
27-4-10/5, పూర్వా బిల్డింగ్స్,
వైజాగ్-2.

9. పి. తిరుపతిరావు,
అగ్రికల్చరిస్టు & ఎక్స్పోర్ట్ కంట్రాక్టర్
బెల్లంపల్లి, అదిలాబాద్ డిస్ట్రిక్టు.
10. ఇ. జగన్నాథరావు,
5/556/1 కిషన్ పూర్, హనుమకొండ,
వరంగల్ డిస్ట్రిక్టు.
11. హైదరాబాద్ పొత్తి సెంటర్,
రైల్వేస్టేషన్ సమీపం, నాంపల్లి, హైదరాబాద్.
12. కాసుల బ్రదర్స్,
వర్మల బజార్, కర్నూలు.
13. వైజాగ్ డైరీ ప్రొడక్ట్స్,
కాల్ గాస్ ఆఫీసు, శ్రీకాకుళం.
14. కంచెల్ల ఎల్లారావు & సన్,
విజయనగరం.
15. లక్ష్మి ఎలెక్ట్రిక్ కార్పొరేషన్,
అనకాపల్లి, వైజాగ్ డిస్ట్రిక్టు.
16. పద్మా లక్ష్మయ్య,
వరంగల్.

మరియు ముఖ్యమైన డిస్ట్రిబ్యూ మార్కెటింగు సెంటర్లయందు కూడ లభించును

‘వశ్యవళి’ శీర్షికకి ప్రత్యేకము
‘ఎంపేవారు కవరువిగడ స్పష్టంగా
‘వశ్యవళి’ అంధ సచిత్ర వార
పత్రిక, మద్రాసు - 1.’ అని
ప్రాయకోరుప్రవాసు. - సం॥

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మక మైన
హెడన్ సాతో
చీకత్తును పొందండి
- శస్త్రచీకత్తు
అవసరములేదు!

DOL-327 TEL

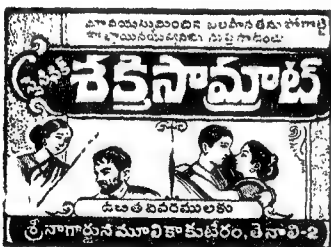
హాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టరు

స్టాండర్డ్
(గ్యారంటీతో)

నెలకు రూ. 5/-వంతున
చెల్లించి, 3 బ్యాండ్ ఆల్ వర్క్డ్ పోర్టబుల్
ట్రాన్సిస్టర్ పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకు
చట్టబద్ధమునకు సంవగలము. చివరములకు :

AMBA AGENCIES (60)
Model Town, Delhi-9.

రైల్వే స్టేషన్ వద్ద: రామాయంపిడి.

ఇది న్యాయం

కుందంటావ్?

‘అన్నపూర్ణ అక్కయ్యకు’
‘అవిడెవరు!’

‘డాక్టర్ భాస్కరంగారి చదువు రాని
అందంలేని భార్య.’ ఉలిక్కిపడ్డా రాయన
విచిత్రంగా చూశారు నావంక.

‘వచ్చిందా యిక్కడకి?’

‘ఏం? రాగూడదా?’

‘ఎందుకు వచ్చిందా?’

‘వ్యాయంకోసం వచ్చిందట.’

‘అలాగా! సిగ్గులేకపోతే సరి! ఎలా
వచ్చిందనలు?’

‘మహారాణిలా వచ్చింది. సిగ్గు!
అక్కయ్య! కెందుకు సిగ్గు. ఏనేరమూ
చేయనివాళ్లెందుకు సిగ్గుపడాలి! వా
నేరమన్నట్టి క్షమించిందిన్నాళ్లా!
అందమూ, యదువేళావు అనందానికి కొల
బద్దలు. మల్లెలాంటి మున్ను ప్రధానం.’

‘ఇదంతా ఆ మహారాణిగారి పుస్తకాన
మేనా? ఇంత తెలివెలా వచ్చిందో? అయినా
యిష్టదేందుకా గొడవ? నాకూ తనకీ
ఏ సంబంధమూలేదని ఏనాడో చెప్పానుగా?’
విసుగ్గా అన్నారాయన.

‘అంతేనా?’

‘అంతే!’ మొండిగా వుంది జవాబు.

‘అయితే యీ కరుణకూ, మీకూ
ఏ సంబంధమూ లేదక.’

‘ఇదేమిటి? నీవేండుకింత కోపం?’

‘కోపం! అంతటితో వూరుకున్నం
దుకే సిగ్గుగా వుంది నాకు. అన్నపూర్ణ
ఎవరు? అక్కయ్యే గాదు! సాటి స్త్రీ కూడా
న్యాయాన్యాయాలు అందరికీ ఒకే విధంగా
వుంటాయి. ఉండాలి. ఈనాడు అన్నపూర్ణ
గతి అలా అయ్యింది. రేపు నాది కాదని
ఎలా అనగలను? మరో అక్కయ్య, మరో
చెల్లెలు యీ బలిగరని నమ్మకమేది?
ఎంతమంది భాస్కరాలున్నారో? వాళ్లందరి
దర్శి ఏం చేయగలది లోకం? ఆనందం
అందింది నాకు. చాలు అనుకోలేను.
న్యాయం కోసం వాదించగలిగే వారు
మూసుకోలేను. అన్యాయాన్ని సహించ
లేను.’

‘ఏం చేస్తావేమిటి? కోర్టుకు వెళ్తావా?’
పరిహాసం ధ్వనించింది స్వరం నిండుగ.

‘చట్టం మనిషిని మార్చలేదు. మన
(స్వ)ని జయించలేదు. మార్పును తీసుకుని
రాలేదు. అందుకో వింతైన వివక్షవం
రావాలి. ఆ న్యాయాన్ని ఏ పరిస్థితు
లోనూ సహించగూడదు. సమర్థించ
గూడదు. అన్నపూర్ణ అక్కయ్యల్ని
పైకి తీసుకురావాలి.’

‘ఉవన్యాసం బావుంది.’

‘ముల్లు విరిగిన వాళ్లకి బాధ తెలు
స్తుంది. ఒక్కటే మాట. అన్నపూర్ణ
అక్కయ్య వచ్చేరకూ నేనూ రానీ
యింటికి.’

‘అదిమాత్రం కలలో కూడా జరగదు.’

‘అయితే కరుణకూడా కలలోకెవ
రాదు’

‘బెదిరించుకున్నావా?’

‘కాదు వ్యాయంకోసం వాదించు
తున్నాను.’

‘ఇది కోర్టుగాదు.’

‘ప్రతిమనిషి మనస్సు ఒక కోర్ట్.
న్యాయానికి ప్రతిమనిషి ఏదో ఒక క్షణాన
తలవంచ వలసిందే!’

‘ఈ నిర్వచనాలన్నీ నా కనవనరం!
అన్నపూర్ణ యిక్కడికిరాదు. రాదు.’

‘ఎందుని రాదు? ఏం తప్పు చేసిందని
రానీయరు?’

‘అంత వానవలేని పువ్వునే మనిషి
భరించలేడు! అందం ఆనందాన్ని
సృష్టించుతుంది.’

‘ఒక చిన్నసందేహం? మీరు విదేశాల్లో
కూడా చదివారు. ఆనందం ఎక్కడుం
టుంది.

‘మనస్సుతో!’

‘మనస్సు అందమైనదైతే మనిషి
కానపుడు వచ్చిన సప్తమేమిటి?’
అన్నాను.

‘చదువుకూడా లేదు అన్నపూర్ణకు!’

‘అదొక నేరమా? లేక పాపమా?’

ఆయన మాట్లాడ లేదు. బహుశః ఆలో
చనలో పడ్డాడేమో!

‘నీకు తెలియదు కరుణా! అంత
అమాయకత్వాన్ని నేను భరించలేను,
అంత కురూపిని మామూల నవ్వలేను.’

‘క్షమించండి! మీ మాటల కడు
వస్తున్నందుకు మీరు డాక్టర్ గా! వ్యాధిని
భరించ లేరెవరూ! ఆ భరించరానిదాన్ని

బొమ్మలించి ఆ రోగ్యాన్ని అందరినీ
తున్నారు. అందుకు కొన్నిసార్లు చేదు
మందుల్ని యిస్తున్నారు. మందు చేదే!
హానీ అదే ఆరోగ్యాన్నిస్తుంది. ఏమం
టారు?

‘సీమాట కొదనలేను కరుణా! కానీ
ప్రతిమనిషీ ఒక బలహీనతకి లొంగి
పోతాడు. నేను దాక్టర్నే కావచ్చు కానీ
అన్నపూర్ణని మాత్రం ఆహ్వానించ లేను.’
‘మరి అక్కయ్య ఏమైపోవాలి? బల
హీనత ప్రతివాళ్ళలోనూ వుంటుంది.
కొదనను. కానీ ఆ బలహీనత మరో మనిషి
జీవితాన్ని బలి తీసుకోవచ్చా? చదువు,
సంస్కృతి వున్న వాళ్ళే యిలా చేస్తే
అక్షంజానం లేనివాళ్ళే చేయాలి?’
‘సీతో వాదించలేను కరుణా!’

‘అందం లేదు సరే! అక్కయ్యకు
కదుపు మీరు నేర్చుకోలేరా? ఇంతమందికి
ఎంతో ఓర్పుగా వైద్యం చేస్తూన్న మీకు
భార్యకు చదువు నేర్చుకోవాలికి ఓపిక
లేదా? లేక అభిమానం అడ్డు వస్తుందా?’

‘నాకంత గతి వట్టదెప్పుడూ! అయినా
నాకెందుకంత కష్టం?’ తిరిగి అభిమా
నం తలెత్తించాయనతో.

‘మరి అక్కయ్య కెందుకొగ తీ,
కష్టమా? ఏం పాపం చేసింది?’

‘వెళ్లి ఆ విడన దుగు! వేసు
వెళ్తున్నాను.’

‘ఆగండి! వేవొక్కదాన్నే వెళ్లను.
మీరూ రావాలి!’

‘రాను.’

‘రావలసిందే?’

‘రానని చెప్పాను.’

‘మరో వేరొన్ని ఆహ్వానించుతారా
అయితే!’

‘వేరం!!’

‘అ! వేరమే! మీరు రొత్తి తెచ్చిన
నిద్ర మాత్రం అల మారులోనే
వున్నాయి. వది వేసుకుంటాను. కరుణా
దే! ఆత్మహత్య చేసుకున్నదని మీరే
ప్రాసే యివ్వాలి వస్తుందప్పుడు. అలా
చేయమంటారా?’

‘కరుణా!!...’ అంతకు మించి
మాట్లాడలేక పోయారాయన.

‘అవును. కరుణనే నేను. అక్కయ్యకు
వెంటబెట్టుకు వద్దాం వదండి. చదువు
నేను నేర్చుతాను. మాట్లాడగల వేర్చు

చేయతాను. మీకు నచ్చేవిధంగా తయారు
చేస్తాను. వదండి! దయచేసి అడ్డు చెప్ప
వద్దిక. అక్కయ్య మనసు మల్లె పువ్వు.
ఆ మల్లెవాడి పోడానికి వీలేదు. అక్క
మనస్సు ఘోషించుతోంటే, చెల్లెలికి
నిద్ర వట్టదు. సుఖం జీర్ణించదు!’
అన్నాను. నాది త్యాగమని నేనను
కోను. న్యాయాన్ని త్యాగమేలా అంటారు?

‘మీ నాన్నగారేమంటా...’

‘నాన్నగారేగారు! దేవుడైనా ఏమీ
అనడు. అనలేడు. ఎలా అనగలరటలు? అక్కయ్యే
మిమ్మల్ని నాకు దానం చేసింది.
న్యాయం మీరామె పాము మధ్యన నే
నెవరిని యివ్వనని అనడానికి? అక్కయ్య,
ఈ చెల్లెల్ని కొదనలేను. నా సుఖ
సంతోషాల్ని చూసి ఓర్వలేనంత అనూయ
లేదా మరస్సుతో.’

‘కరుణా! నువ్వు...దేశపు!’

‘అనవసరంగా పొగడకండి. నిజాన్ని
అంగీకరించగానే దేశతలమైపోము.వదండి.
ఇప్పటికే ఏంతో ప్రాదుర్భోయింది’
అన్నాను.

కారు దిగగానే నేనే ముందు వెళ్లి
అక్కయ్యను పిలిచాను. ప్రక్కన ఆయన్ని
చూసి నిర్ఘాంతపోయింది. బొమ్మలా
నిల్చుండిపోయింది.

‘మీ భాస్కరం బావగారూ, కరుణ
చెల్లెయి వచ్చారు. తోనికి రమ్మంటావా
అక్కా?’ అన్నాను.

నాకు తెలుసు. ఆయన్ని చూసి తనను
తాను మరిచిపోయింది. ఈ దేశనా నేను
మోసం చేసిందని అనుకుంటున్నారేమో
ఆయన. కళ్ళలో నీళ్లు తిరుగు

తున్నాయి.
‘బావా!’ కన్నీరొగటం లేదు అక్క
య్యకు.

‘దా! ఏడవకు? అక్కా! ఆయన
నీవారు. ఎవ్వరూ లాక్కుపోలేరిక. నాకే
యింత చోటివ్వండి మీరు!’ అన్నాను.

‘అ! నీకా! చెల్లెలయ్! నేను చోటి
వ్వాలా!’

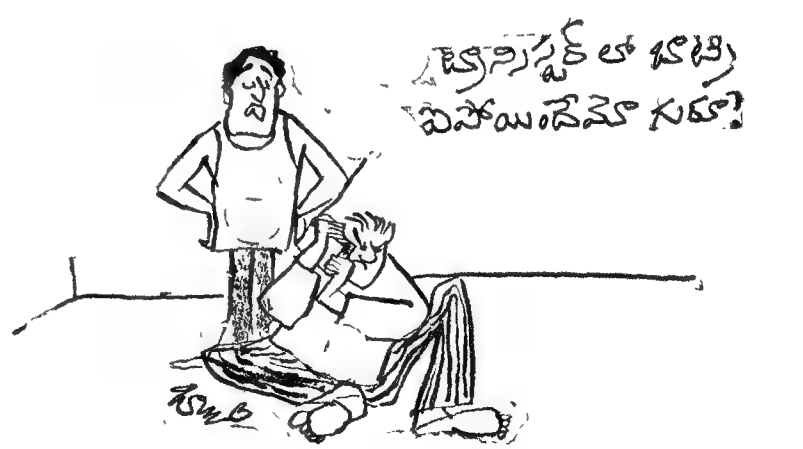
‘అమ్మా! కరుణ తల్లి! నూరేళ్లు
వర్తిల్లు! నా బిడ్డ కాపురం నిల
బెట్టావు. కరుణనే తల్లి నువ్వు
నిజంగా!’ అన్నారు అక్కయ్య నాన్నాడు
కన్నీరు తుడుచుకుంటూ.

‘అక్కా! వదలుకు! మనయింటికి
వెళ్దాం!’ అంటూ తీసుకునివెళ్లి కారులో
కూర్చోబెట్టాను ఆయన ప్రక్కనే. మరో
వైపున నేను కూర్చున్నాను. అక్కయ్య
కన్నులనిండుగా ఆనందమే! కారు జీవన
రథంలా కదిలింది. నాన్నగారితో చెప్పాను
జరిగినదంతా. ప్రశంసాపూర్ణ దృష్టిలతో
చూస్తూ అన్నారాయన—

‘కరుణా! మమత విలువ తెలిసిన
మనిషి వచ్చించుకున్నావమ్మా!’ అని.

‘నిజమే! నాన్నాడు అన్నమాట. నేను
మనిషినే! అనిపించింది. మనిషిలా వుండా
లనే ఆ కరుణావిధవుని అనుక్షణం
ప్రాతిస్తున్నాను. అంతేగాదు ఇది
న్యాయం అన్నాను నాన్నగారితో. ●

[అంతం:— అన్నపూర్ణ వంటి అక్కయ్య
లకీ, చెల్లెళ్లకూ మనఃస్ఫూర్తిగా
అందించుతున్నాను— ఇది సానుభూతిగాదు.
కాగూడదు. మేలుకొలుపు కావాలనే నా
ఆకాంక్ష—రచయిత్ర]

క్రైస్తవ ఆ జాతి
ఏసోయదేమో గురూ?

మూగ మాటలు

☐ 'సాంసారిక జీవితంలో పెడిపోయాక భార్యభర్తల మధ్య మాట్లాడుకుందు కేముంటాయి? ఉండాలా?' అంటూ పది సంవత్సరాలు జీవితయాత్ర భర్తతో పాటు సాగించిన ఇద్దరు స్నేహితులు మాట్లాడు కొంటున్నారు. వాకో జబ్బుంది. ఏ బస్సు లోనో, రైల్వోనో తమవారెవరూ తేరన్న దీమాతో రక రకాల యాతి బాధలు తీవ్రంగా స్వేచ్ఛగా యిద్దరాడూవారు కూర్చుని చర్చించేస్తూంటే వారి డైలాగు మెంటల్ షార్ప్నెసుంటు తీసుకోవడం!

ఒకామె: నే నేదైతే జరుగుతుందని బొంగపడేదానో అదే జరిగింది. మానసి కంగా నేనో జడపదార్థాన్ని కబోలు! మా వారికి నేనే ఒక పెద్ద బోర్. నేనేదైనా మాట్లాడ్డం ప్రారంభిస్తానా? సగం విసి

విననట్టుంటారు. లేకుంటే పక్కనున్న పేసరు తీసుకుంటారు చదవడానికి ... నాసాటికి నేను మాట్లాడుకుంటూ ఉండడమే ...

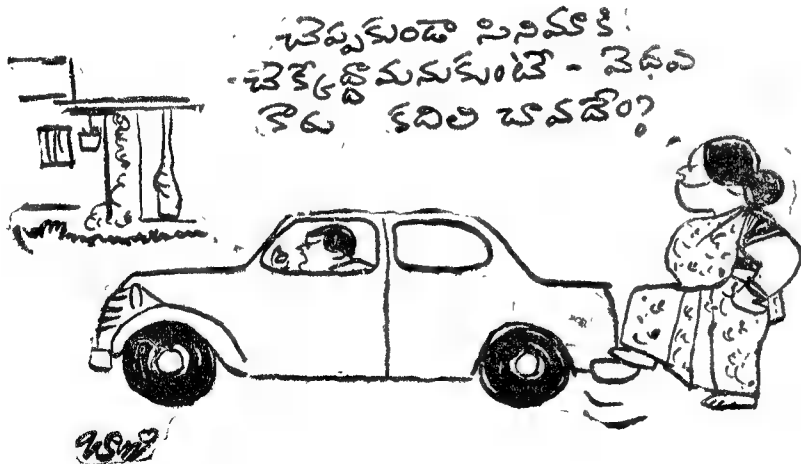
రెండో అవిడ : దాల్లో పెద్ద వింటే ముందీ? నేనందు కనలు మాట్లాడ్డం మానుకున్నాను. ఆ యన గ రు హల్లో కుర్చీలో చేరబడగానే నేను వంటింట్లోకో పక్క గదిలోకో రోతాను.

ఒకటో ఆమె: పెళ్లయిన కొత్తలో మేం తెగ మాట్లాడుకునే వాళ్లం. కాని ఇప్పుడో. ఇద్దరం ఒకేచోట కూర్చుని గంటల తరబడి కూర్చుండిపోతాం. అదే వాకు బెంగగా ఉంటుంది. అప్పుడే ఆ సాన్నిహిత్యం, స్నేహ భావం పమసిపోతే యింక జీవితం ఎలా సాగుతుంది.

ఇంకా. నా పిల్లలు వాండు పూర్తి కాకుండా అన్యాయంగా బస్సు దిగిపోయారు వారిద్దరూ. నాకు సగం సినిమా చూపి సామ్యస్థిత అనంతప్రీతి కలిగింది.

అవును. భార్య భర్తలకి మాట్లాడుకుందు కేముంటుంది? అని ప్రశ్నించుకున్నాను. ఎందుకుండదూ? అని ప్రశ్నించుకున్నాను. మాట్లాడుకోకుండా ఉన్నంత మాత్రాన స్నేహం సాన్నిహిత్యం పోయాయని ఎందుకు అనుకోవాలి? ... మొదటావిడ ఒక సంగతి మరిచిపోతోంది అనిపించింది. ఈ స్నేహ సాన్నిహిత్యాల తత్వంలో కాలం పోను పోను మార్పు వస్తుంది. అఫీసునుంచి యింటలోకి అడుగు పెట్టగానే సినిమా హీరోలాగా 'హై' అంటూ నవలలోలాగా 'ఏయ్ కమల్, త్వరగా తెములు సినిమాకి వెడదాం' అంటూ కేక వేయడమనేమా !! ఇంటికి వస్తూనే నవ్వుతూ త్రుళ్లుతూ కబుర్లకి దిగ రనేమా!...

అఫీసుకిగాని పనికిగాని వెళ్ళినచి్న అడదానికైనా మగవాడికైనా ముందు కొంచెం విశ్రాంతి కావాలి ... తరవాత మెల్లిగా కబుర్లలోకి వాళ్ళే దిగుతారు... చెప్పవలసి సంతటి ఘనకార్యాలు జరిగి ఉంటే ... ఇదెప్పుడు జరుగుతుంది? ... ఇద్దరి కిద్దరూ అరమరికలు లేకుండా మనసువిప్పి మాట్లాడుకునే తత్వం కల వారైతేను. అప్పుడే, కబుర్లు చెప్పే వాపికా కబుర్లుచినే వోర్నూ ఉంటాయి. భిన్నాభిప్రాయాలున్నా విని తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పే నిజాయితీ ఉంటుంది. ఇంతే కాదు పిటన్నిటికీ మధ్య 'మాటల్లేని మాటలు' ఎప్పుడూ ఉంటూనేఉంటాయి. ఇవి ఇద్దరు ప్రేమికుల మధ్య మూగ సంభాషణలు. ఒకరి నొకరు బాగా అర్థం చేసుకున్న దంపతులు ఎప్పుడూ ప్రేమి కుతే కదా? వారిమధ్య యీ మాటల లేమి ఎరుటివారి కెలా కన్పించినా అనే వారి స్నేహ సాన్నిహిత్యాలకి గీటురాళ్లు. వారిమధ్య ఏ మాత్రమైన భేదాభిప్రాయాలూ పొరపాట్లూ ఉండకపోవచ్చు. బస్సు ప్రండుగురించి అత్యయ్యకి చెప్పే నవ్వుతూ మామయ్యకేసి నూసిందత్తయ్య. ఒక్కమాట మాట్లాడక పోయినా వారి ద్దరూ ఒకటని గ్రహించ కలిగాను నేను. అత్యయ్య ఎప్పుడూ తానో జడపదార్థం అనుకోదు. ●

గాంధీస్మరణం

అపరాధి

నలుగురు రచయితలు సంయుక్తరచన

రెండవ భాగం: తురగాజ్ఞానకేరాణి

■ రిగిన కథ

రాధాకృష్ణ, పోయెనకి పార్వతి గర్భవతి. ఆమె తప్పనిసరిగా రుక్మిణిని ఆశ్రయించవలసి వస్తుంది. దిడ్డని కవి పార్వతి కూడా కన్ను మూసింది. ■ పిల్ల మాధవి. రుక్మిణి గర్భ మాధవి పడరానిపట్టు పడ్డది. కళ్ళారా మూసిన పరమేశ్వరి మాధవిని తనతో తీసుకు వెళ్ళి గిరియింది. శ్యామల రాధలతోపాటు మాధవిని కూడా న్నకూతురిలాగే పెంచింది. మాధవి ఒక్కొక్కరికి న్నూ వచ్చిన జీతాన్ని శివశాస్త్రికి ఇవ్వడం గ్వారా అతని అభిమానానికి కొంత పాత్రురాలు గగల్గింది. మధు ఆ యింటో కొత్తగా అద్దెకు వచ్చాడు. రాధ అతనితో రిచయం పెంచుకుంది. రాధ ఆరాధన మనసుతోనే వుండిపోయింది. మాధవి అతనికి బాగా నచ్చిపోతు రాలెంది. మధుకి కూడా ఆమెపై అంతులేని అనురాగం. రాజారావుకి శ్యామలకి పెళ్ళయింది. దిడ్డని కవి శ్యామల కట్ల మూస్తుంది.

6

☐ 'శకుంతల ఏడుస్తోంది, పాలుపట్టాలి. కొంచెం అన్నం వారేసి వస్తావా?'

అన్నది పరమేశ్వరి మాధవితో. ఇంకా కరెక్టు చేయవలసిన పేదర్లు న్నాయి. తెల్లవారి యిచ్చేయాలి. బొత్తిగా పైముడిండటం లేదు. జడవేసుకోడానికి, అన్నం తినడానికికూడా పైము వేస్తవు తుందని భయం వేస్తోంది. పోనీ సెలవు పెడదామన్నా పిలులేదు. శ్యామలకి జబ్బు చేసినప్పుడు, ఆమె పోయినప్పుడు వున్న రివు అంతా వాడేసుకుంది. మాధవి ప్రక్కకి తిరిగి చూసింది. మంచంమీద

కాళ్ళు వాపుకురి కూర్చుని రాధ వ్రతక చదువుకుంటోంది. నెలరోజులే వున్నాయి సెక్సెంటు సరిక్కులు. పుస్తకాల కోసమని ప్రైండుయింటికి వెళ్ళి, వాటిలోపాటు ప్లత్రికలా తెచ్చుకుని చదువుకుంటోంది.

రిబిష్టరు మూసివేసి లేచింది మాధవి. వెళ్ళి లన్నం వార్చింది, పెద్దనాన్న వుంటే తనీవని చేయడానికి పిలుకాదు. అయితే మడి. రాజారావు వాళ్ళవూరికి వెళ్ళా డాయన. పెద్దమ్మకి రాత్రిపూట అంత పట్టింపులేదు.

తిరిగినప్పి కూర్చున్నాక రాధవంక చూసింది. ఇదివరకు దానివైఖరి అంత కష్టంగా అనిపించేది కాదుకాని ఈమధ్య చాలా కష్టమనిపిస్తోంది మాధవికి. 'రాధా పరీక్షలు దగ్గరకు వస్తున్నాయి. చదువుకోరాదులే!' అన్నది చివరికి పట్ట లేక.

'ఊ!' అని పలికిందేగానీ ఆమె కదల లేదు. ఆ మంచంమీదే ఒకమూల శకుం తల నోట్లో వ్రేళ్ళు పెట్టుకుని పడుకు నుంది. దీపాన్ని చూస్తో కాళ్ళు ఎగరే స్తోంది. నొక్కుల జాబ్బు, నల్లని కళ్ళు మాత్రం శ్యామల పోలిక. రంగు, ముక్కు మాత్రం రాజారావువి. అందుకే అంత చక్కదనాలు చిమ్ముతుంది.

మళ్ళీ రికార్డు తెరిచి కూర్చోకుండా లేచివెళ్ళి, శకుంతలమీదకు వంగి పలుక రిస్తో, కబుర్లు చెప్పడం మొదలెట్టింది మాధవి, ఏమిటో లోతుగా వుంటుంది

పాపాయిమాపు. అవతలివారి మనస్సులో ఏమి ఆలోచనలు మెదులుతున్నాయోనన్న సంశయాలు, జవాబులు ఏమీ చెప్పొచ్చు భయాలు లేక నవ్వేకళ్ళా అవి.

పెద్దమ్మ పాలుపట్టి, పీసా ప్రక్కనే వడేసింది. 'అన్నీ త్రాగలేదే, ఏమొచ్చిందో! ఒక్కవిముషమాగి పట్టి చూడు.' అన్నది మాధవితో. ఆమె వెళ్ళి పంటింటో మజ్జిగ నిలుకుతోంది. పాపాయిని పలుక రిస్తూ కూర్చుంది మాధవి. రాధ ఏప్పటికీ విడిచిపెట్టదు ఆ కథల ప్రి కవి. క్రిందటివారం ఒకసారి తను చదువు కోమని హెచ్చరిస్తే 'పరీక్ష ఫీజాలన్నీ తనే కడుతున్నా కదా, దండగైపోతాయని సాధిస్తుంది.' అన్నది పెద్దమ్మతో. మాధవికి మరస్సు కలుక్కు మంది. డబ్బిచ్చాకదా అని మాటలు అంటుంది అని గబుక్కున నోరు జారుకుంది రాధ. ఎంత లేలిగ్గా అపార్థాలు చేసుకుంటారు మనుష్యులు! దానిమంచి దానికే అర్థం కావడంలేదు.

ఏ విధంగానూ తనని అపార్థం చేసి కోని వాడు మధు ఒక్కడే కనబడుతున్నాడు. శ్యామల పోవడంతో సంసారమంతా అల్ల కల్లోలమైంది. అందరూ కృంగి పోయారు. ఆ తనూ, తనూ ఏమీ మాట్లాడుకోనే లేదు. కథంతా మొదటికి వచ్చినట్లేంది యిద్దరికీ. కత్తి చూసుకోలేదు ఒకరినొకరు ఎన్నాళ్ళో. శ్యామలపోయి రెండునెలలు దాటింది. పాపకి మూడోనెల వచ్చింది. భూమిమీద

పడుతూనే తల్లిని పొట్టు
బెట్టుకున్న ఆజీవి అందరికీ సమస్య
అయింది. చంటి పిల్లలని ఎత్తుకుని
ఎన్నేళ్లయిందో వరమే శ్వరికి. పొలభర్తకి
కలవరపడుతున్నాడు శివ శాస్త్రి —
తను భరించేది ఏమంత లేకపోయినా.
రాధకి ఒక్కోసారి విసుగు దాని ఏడుపు
వింటే. అక్క శ్యామలని, అర్థాయుషుతో
వెళ్లిపోయిన ఆమె అభాగ్య జీవితాన్ని
అనుక్షణం మాధవికి గుర్తు తెస్తుంటుంది
శకుంతల.

రాజారావు పిల్లని తీసుకు వెడతానని
అనలేదు, 'మీరు చూస్తోండండి' అనలేదు.
ఏదో వస్తువుని మర్చిపోయి వదిలినట్లు
విడిచి వెళ్లిపోయాడు. వెళ్లాక కూడా
ఏమీ కబురులేదు, జాబులేదు.

■ రోజు అను కాలేజీ నుంచి వచ్చే
సరికి అతను సామాను రికాలో పెట్టు
కుంటున్నాడు. గుండెలో వున్న బరువు
ముఖంలో, కళ్ళలో స్పష్టంగా కన
బడుతోంది. మాధవి లోపలికి వచ్చి
సామానుకేసి చూస్తూ నిలబడిందే కానీ
ఏమీ అనలేదు. అతను అరుగు మీద
కూర్చున్న మామగారితో మాత్రం చెప్పి
వెళ్లి పోయాడు.

బాగా చీకటి పడ్డాక వీధిలోకి చూస్తూ
మాధవి నిలబడి వున్నప్పుడు, మధు వచ్చి
తన గది తాళం తీసుకున్నాడు.

■ 'నిలబడ్డావేం మాధవి!' అన్నాడు.

■ 'ఏమీలేదు, వూరికేనే. మీకింత
ఆలస్యం అయిందే?'

'ఆలస్యం అయింది.' అన్నాడతను
జవాబుగా.

తనకి తెలుసు అతను ఓవర్ టైము
చేస్తున్నాడు డబ్బుకోసమని. ఆ చీకట్లో
వచ్చి దుమ్ముకొట్టుకు పోయిన గదిలో
ఏం చేస్తాడతను? తను కూడా లోపలికి
వెళ్లి దీపం వేసి అవీ యినీ సరుదామని
మనస్సులో వచ్చిన కోరికని అణిచేసుకుని
వెనక్కి తిరిగి లోపలికి వచ్చేసింది
మాధవి. 'మీ బావగారు వెళ్లారా? పిల్లని
తీసుకెళ్లేదేం?' అని అనాడు అడగ
లేదు. గ్రహించుకున్నాడేమో మరి!
మాధవి మీద పడిన భారం ఎంతదో
అర్థంచేసికున్నాడేమోమరి ఊరుకున్నాడు.

‘వేశాన్తి’ తిరిగి వచ్చాడు. అక్కడ ఏమి జరిగిందో, రాజారావు ఏమన్నాడో గబగబా చెప్పే స్వభావం కాదాయనది. కోపమొస్తే మాట మిగులుతాడు కానీ మిగతా సమయాల్లో ముఖానమే. ఆరున వచ్చిన రోజు రాత్రి పెద్దమ్మ వంటంట్లోకి పిలిచింది మాధవిని పనుంది రమ్మని. కుంపటి మీద పాప పాల కోసం నీళ్లు పెట్టి విసురుతో ఆమె కూర్చున్న తీరు చూడగానే మాధవికి తట్టింది ఆమె తనతో ఏదో సీరియస్ గా చెబుతుందని. ‘పెద్దనాన్న యింట్లో లేదు.’

‘మాధవి, మీ బావ ఏమన్నాడో విన్నావా? పిల్లని తను తీసుకెళ్ళాడు— అల్లా కూర్చో పీట లాక్కుని. చాలా వున్నాయి చెప్పాల్సినవి.’ అన్నది వరమేశ్వరి.

‘ఈ పసిగుడ్డు విప్పటికి పెరిగి పెద్దదవుతుంది, దీని ఖర్చంతా ఎవరు భరించనది మీ పెద్దనాన్న బెంగ. తల్లిలేని పిల్ల అదొక్కతీ బరువాండీ అంటే ఆయన విసిపించుకోక, అల్లుణ్ణి అడగడానికి వెళ్ళారు ఏం చేయమంటావు పిల్లనని.’

‘ఏమన్నాడు?’ మాధవి తలవంచుకుని అడిగింది.

‘పిల్లని ఎవరు చూస్తారీ కక్కడ, ఎవరూ అడదిక్కు లేదు అన్నాడుట.’

‘నిజమే.’ అన్నది మాధవి. వరమేశ్వరి ఆమె వంక ఒక్కక్షణం చూసి, ‘ఏమిటి విజం? మతివుందా నీకు?’ అన్నది.

అపరాధిత

‘ఏం?’ అని తెల్లబోయి తలెత్తి చూసింది మాధవి.

‘పిల్లని చూడానికి నిన్ను పెళ్లి చేసుకుంటాడుట.’

పిల్లన తని అల్లాగే వుంచింది మాధవి. ఒక్క క్షణం మనస్సులోని సుడులనన్నిటినీ ఏకం చేసి పెద్దమ్మని చూసింది. మరుక్షణం తలదించుకుంది.

వరమేశ్వరి యింక ఏమీ అనక కుంపటి విసురుతూ కూర్చుంది. ఆమె చెప్పిన విషయం ముందు మాధవికి క్రొత్తగా వివరించినా ఎప్పుడో ఆమె మనస్సులో అమమానంగా, భయంగా మెదిలి వదే. కానీ యిప్పుడు బావ యిల్లా అడగడంతో సమస్యగా నెత్తిమీద పడింది. తను పూరుకుని లాభం లేదు.

‘శ్యామల పెళ్లికి డబ్బు ఎవరిచ్చారని అడగలేనా బావ?’ అన్నది మాధవి.

‘అడగడం దేనికి? అతనికి తెలుసు. అసలు యిక్కణ్ణించి వెళ్ళేటప్పుడే మీ పెద్దనాన్న ఈ మాట అనుకుని వెళ్ళారు. తల్లి, అండ్రిలేని పిల్ల మాధవి, దానిని అవ్యాయం చేయడానికి తలపెట్టాడని నేను మొత్తుకున్నాను. వెళ్లి అడిగి వట్లున్నారు మాధవిని చేసుకుంటావా అని. సరే నన్నాడు అతను. అల్లా చెప్పక, అతనే అడిగడని నా దగ్గర అబద్ధాలాడుతున్నారు.’ అక్కసుగా

‘అన్నది వరమేశ్వరి ఈ మాటలు.

‘నీ కిష్టంలేనా పెద్దమ్మా?’ అన్నది మాధవి తలయెత్తి.

వరమేశ్వరి విసనకర క్రిందపడేసి మాధవిమీద చేయి వేసింది. ఆమె కు కళ్ళల్లో నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. ‘నాకు తెలియనా మాధవి అన్ని సంగతులూ నీకు నాలుగువేల రూపాయలు ఎల్లా వచ్చాయో అందరికీ తెలుసు. అది అంత భారం ఎందుకు మీద వేసుకోవాలి అని దెబ్బలాడితే, చదువుకుని సంపాదిస్తోందిగ, అన్నారు పెద్దనాన్న. కష్టమో, సుఖమో అప్పు తీరుస్తూన్నాకూడా ఆయనకేమైనా పట్టిందనుకున్నావా?’ అని కొంచెం ఆగి— ‘తీరిపోయిందా అంతా?’ అన్నది చివరి ప్రశ్నగా.

‘అ, పూర్తయింది. ఇంక నాకు ఏ బాధ్యతలూ లేవు—’ అని వెంటనే ‘ఉన్నాయి, యికా తీర్చాలి’ అని అల దించుకుని గుండె బరువెపోగా, గొంతు పూడుకుపోయి, ఉక్కిరి బిక్కిరైంది.

‘ఎంత కష్టపడుతున్నావు తల్లీ? నేనుండీ ఏమీ చేయలేను’ అని వరమేశ్వరి వాపోయింది.

వంటంట్లో మాటలు వినిబడి రోసలికి వచ్చింది రాధ. దిగులుపడి కూర్చున్న యిద్దరినీ చూసి, వెంక్కి తిరిగి వెళ్లి ముందు గదిలో కూర్చుంది. ఉయ్యాలలో పాపాయి కదిలి క్యారుమనేసరికి పైతల్లి, కూతురు యిద్దరు కదిలారు.

‘మాధవిని ఆలోచించుకొనివ్వండి అని చెప్పిన మీ పెద్దనాన్నతో’ అన్నది వరమేశ్వరి. ఇంకా నేను ఆలోచించి వప్పు కుంటాననే విళ్ళ ఉద్దేశ్యమూ అని మాధవి మనస్సులోనే బాధ పడింది.

* * *
రాత్రి పన్నెండుంబాసయింది. చదివిన పుస్తకం మడిచి ప్రక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు మధు. వెలుగుతున్న దీపం వంక చూశాడు, చదువుతున్నంతసేపూ ఆ పుస్తకంలోని కథలో తీసమైపోయిన మనస్సుకి సమన్యలు లేవు. అది మూసేయగానే తనని కలవర పెట్టే ఆలోచనలు రుమ్మని ముసురుకొంటాయి.

నాన్నగారికి ఎల్లా తెలిసింది నాలుగు వేలు తను ఆఫీసులో ఆవళి తీసుకున్నట్లు?

మేనిద్దరూ కవల పిల్లలమని చెబితో
ఎవడూ కమ్మడం తోడు!

రోజు రోజుకూ
సుదర్శన్ పై
నమ్మకం కలవారి
సంఖ్య
పెరుగుతున్నది

1969వ సంవత్సరంలో
18 కోట్ల రూపాయల
వ్యాపారం నిర్వహించబడింది అంటే
ఇది క్రితం సంవత్సరం కంటే నూటికి
22 వంతులు, అయిదేళ్లక్రితం కంటే నూటికి
1700 వంతులు పెరుగుదల అన్నమాట
ఇండియాలో కెల్లా చిట్ ఫండ్ సంస్థలలో అతి
పెద్దది అయిన సుదర్శన్ పై
నెలాది కేంద్రాలలో ప్రజల నమ్మకం
పెరుగుతున్నదనడానికి తార్కాణం
చేడే ఎవరైనా
అడిగి తెలుసుకోండి

సుదర్శన్ చిట్ ఫండ్

యూనిట్ ఆఫ్

సుదర్శన్ ట్రేడింగ్ కంపెని లిమిటెడ్

రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసు : కోజికోడ్-2

హెడ్ క్వార్టర్స్ ఆఫీసు: సుదర్శన్ థియేటర్స్ బిల్డింగ్, వైట్స్ రోడ్, మదరాసు-15

aries:STC:276TE

దింత విషయం గా, కోవంగా వ్రాశాలో
పుత్రం? అసలు వద్దామనుకున్నారుట
గానీ, వీల్లేక రాలేదని వ్రాశారు. వస్తే,
ఈమన్నయ్యా గది, వాలకం చూసి అంతా
గ్రహించేవారు.

పూర్తిగా ఒక ఏడాది జీవితంలో
విన్నడూ లేనంత యిబ్బంది వడ్డాడు
డబ్బుకోసం. అప్పుడు ఆ యిబ్బందులేమీ
లేక్కపెట్టే పరిస్థితిలో లేడు; కానీ
యిప్పుడు తలచుకుంటే తల గిరున
తిరుగుతోంది.

తనింకా ఎందుకున్నాడు ఈ
యింటో? ఏ సౌకర్యమూ ముఖమూ లేని
ఈ గదిలో ఎందుకున్నాడు విజంగా? నెల
నెలా శివశాస్త్రి అద్దెకోసం ఎదురు
చూస్తోన్నప్పుడు తను వెళ్లి, నేను మీ
కేమీ యివ్వనక్కర్లేదు, మీరే నాకు
నాలుగువేలు బాకీ అని ఎందుకు చెప్పేయి
లేదూ? ఆయనతో తనకేమీ సంబంధం
లేదు కనుక చెప్పలేదు. అసలు సంబంధం
ఉన్న మనిషే ముఖం తప్పించి తిరుగు
తోంది.

మాధవి తనతో వచ్చేస్తే ఏ చిక్కూ
పుండదు...

మధు లేచి కూర్చున్నాడు. తలుపు
దెప్ప చప్పుడైంది.

‘ఎవరు?’ అంటూ వెళ్లి తెరిచాడు.

మాధవి లోపలికి వచ్చింది.

‘ఏమిటి మాధవి అర్థరాత్రి వేళ?

ఏమైంది?’ అన్నాడతను.

అపరాధిత

వన్నోచెప్పి, ఏదో సలహా అడగాని
వచ్చింది మాధవి. ఎప్పటికీ నిద్ర పట్టక,
దారితోచక చివరికి తెగించి లేచివచ్చి
తలుపు తట్టింది. కానీ అతను ఏమైందని
అడగగానే చటుక్కున చెప్పలేక పోయింది.
కొంచెం అగి, ‘మీ గదిలో లైటు వెలుగు
తోందని చూసి వచ్చాను. ఏం చేస్తు
న్నారు?’ అన్నది.

‘చదువుకుంటున్నాను. రా కూర్చో’
అని కుర్చీలోని బట్టలుతీసి అవతలి పడే
శాడు. ఆమె కూర్చున్న కొన్నే సటికి
‘ఏమైంది? తెలిందా — మనసంగతి—
మన పెళ్లిసంగతి?’ అన్నాడు. అన్నిటి
కంటే పెళ్లి వున్న ప్రశ్న, ఆశ, జీవితం
లోని ఏకైక కోరిక బయటి కొచ్చింది
మధుకి.

మాధవి తలవంచుకుంది. ‘అది
మాట్లాడాలనే వచ్చాను.’ అన్నది ఏమిటి
చెప్పా లతనికి, ఎల్లా చెప్పాలి? కోవగించు
కుంటాడేమో, బాధపడరాడేమో, అవే
శంతో ఏమైపోతాడు—కానీ తప్పదు.

‘మా శ్యామలక్కయ్యే చచ్చి పోయి
నప్పుడు పిల్లని నాకు వప్పించింది.’

‘ఔను, చెప్పావు, రాజారావు యిప్పుడు
తీసుకెళ్ల నంటున్నాడా? నిన్నే చూడ
మంటున్నాడా?’ ఇతను ఎప్పుడూ యితే,
బావ పేరునస్తే మాటలు అనేస్తాడు.

‘అసలేదు. కానీ, నాకు దిక్కు మీ

రొక్కరేనని సలహా అడుగుతున్నాను?
చెప్పండి ఏంచేయమంటారో!’

‘ఏ విషయం మాధవి! పిల్లని
చూడటం విషయమా? ఎల్లా చూస్తావు
నువ్వు! ఐనా నీకు ఏమిటి సంబంధం?’

‘ప్రాణం పోయేముందు నాతోనే
చెప్పి కదండీ?’

‘అదేమిటి — ఆవేశంలోవున్న మనిషి
ఏదో ఒకటి అంటుంది.’ అన్నాడతను.

ఇలా అంటూంటే అతని భావం
అర్థంకాలేదు మాధవికి.

తను చేసిన వాగ్దానానికి ఏమీ విలువ
లేదని అంటారేమిటి? అల్లాగైతే దేనికి
అర్థంలేదు. కానీ — ఏవో ప్రశ్నలతో,
అడ్డుమాలలతో మధునే దూరం చేసుకో
రాడు తను.

‘నిన్న మా పెద్దనాన్న బావ దగ్గరికి
వెళ్లి వచ్చారు. అతను ఒకమాట అడి
గాడు. పిల్లని తీసుకు వెళ్లాలంటే
పెళ్లి చేసుకోవాలన్నాడుట.’ అన్నది
తలవంచుకుని.

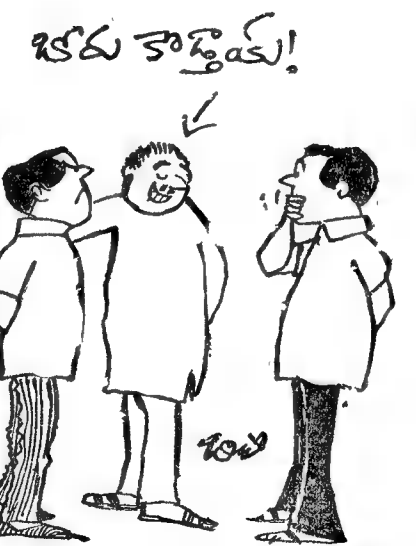
‘లక్షణంగా తనెవరి నెత్తినో చేయి
పెట్టి’ మరో నాలుగువేలు గుంజి పెళ్లి
చేసుకుని, పిల్లని తీసుకు వెళ్లమని
చెప్పలేదా శివశాస్త్రిగారు? అల్లాంటి
మాటలు ఆయన బానే చెబుతాడే?’

ఆమె తల యెత్తింది. ‘ఎందుకండీ
అంత కటువుగా మాట్లాడుతారు? అసలు
అవన్నీ కాదు నాకు వచ్చిన పెద్ద సమస్య—
బావకి మనస్సులో వేరే ఉద్దేశ్యం వుంది
—నన్ను గురించి.’ అని మళ్లీ తల
వంచేసింది ఆమె.

మధు కొంతసేపు నిశ్చలంగా
చూశాడు. ‘అంటే అతన్ని పెళ్లిచేసుకో
మని బలవంతపెట్టడం సంగతే!’
అన్నాడు తీవ్రంగా.

‘లేదు. బలవంత పెట్టడం కాదు.
మీరు కూడా నాతో యిలాగే మాట్లా
డితే నేను ఏమైపోతా?’ అని వచ్చే
ఏడుపుని అపుకుంది మాధవి.

‘ఇంకెల్లా మాట్లాడను మాధవి? నా
పరిస్థితి నీకు కొంచెమైనా అర్థ
వతోందా? నువ్వు ముఖం తప్పించి
అరుగుతున్నావు. నీతో వంటరిగా
మాట్లాడాలంటే అవకాశం దొరదు.
పిలిచినా నువ్వు రావేమోనని ఒక అర్థం

లేని భయం నాకు. మా నాన్న చూడు ఎల్లా వ్రాశారో!' బల్లమీదున్న పుత్తరం పట్టుకొచ్చి పడేశాడు మాధవి ముందు. అమెవేళ్లలో దాన్ని పట్టుకొని చూడ బోంది.

'ఇంత సంపాదించుకుంటూ యింకా ఆ గడేమిటికి, ఏమిటంత ప్రత్యేకత' అని స్నేహితులు ప్రశ్నలు.' అన్నాడు అదే పూవులో, ఏం, ఈ గదికి ఏమి వచ్చింది? నాళ్లు అంటేమాత్రం మీరు జవాబు ఇవ్వలేరా, అని అడిగాలని ఆమెకి. కానీ కింకదారిప మళ్లింది అతని దోరణి.

'రాజారావు నిన్ను పెళ్లిచేసుకోవాలని అనుకున్నాడని నాకు తెలిసింది గా! ఇప్పుడు భార్యపోయాక, ఆమె చెల్లెలిని పెళ్లాడడం శాస్త్రీయం కనుక అల్లా అనడం చాలా సబబుగా వుంది. అందు లోనూ బ్రహ్మసూరులైన శ్రీ శివ శాస్త్రార్థవారికి యిల్లాంటి ఆలోచనలు కక్షణం సచ్చుతాయి కనుక మరీ బాగుంది.

ఇంక నా సలహా నీకు ఏవిషయంలో కావాలి మాధవి?' పట్టలేకుండా అనేస్తున్నాడు అతను మాటలు. ఒకసారి దొరికిందికదా అవకాశం అన్నట్లు అనేస్తున్నాడు.

'నన్ను ఏమని సలహా యిస్తుంటావు? రాజారావు నాకంటే డబ్బున్న వాడు, నాకంటే అందమైన వాడు. చచ్చిపోయిన మీ అక్క కూతురికి తండ్రి. నువ్వు పెళ్లి చేసుకో అని చెబితే నీకు నచ్చుతుందా? అదేనా నీకు కావలసిన సలహా?'

మాధవికి ఏడుపు వచ్చేసింది. 'అది కాదు అది కాదు' అని అడ్డు పెట్టబోతూ ఏడుస్తోంది.

కొంచెం సేవయాక అతను, 'వెళ్లు మాధవి! అర్థరాత్రయింది. నువ్విట్లా వుండగా మీ నాళ్లు వచ్చిమాస్టే పెద్ద గొడవ జాతుంది. వెళ్లి పడుకో' అని అతను ఆమె చేతి లోంచి ఉత్తరం లాక్కుని బల్లమీద పడేశాడు.

ఆమె తమాయించుకుని కళ్లు తుడుచు

కుంది. 'ఎందుకంత అన్యాయంగా మాట్లాడు తారు? నాకు ప్రపంచమంతటిలోకి మీరు కావలసినవారు అనుకోబట్టి వచ్చాను మీ దగ్గరికి. నన్ను ఎందుకిట్లా దూరం చేస్తారు? మాటలతో పొడిచి చంపుతారెందుకు? బాప అందమైనవాడు, డబ్బున్న వాడని నేను అన్నావా?' అన్నది.

'నువ్వు అనక్కర్లేదు — అది నిజం. నాతో నీకున్నది అతి స్వల్ప పరిచయం. అక్షరాలా అది బుణానుబంధం. అది తీరింది. ఇంకేమిటి నాతో సని? నేనూ పొరబడ్డాను. మునిగిపోయిందేమిటి? నాకు యివ్వాలైన మరో రెండువేల చిల్లర — అది తీర్చేస్తావు వడ్డీతో, సంపాదించు కుంటున్నానని' అన్నాడతను.

'అదే అనవద్దన్నాను. డబ్బు ప్రసక్తి లీసుకురాకండి మన విషయంలో.'

'సరే ఆ రెండువేల సంగతి కూడా మర్చిపోస్తూంటావా? అల్లాగే, మా నాన్న

మనోల్లాసమునకు.. పిల్లి మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్

తమలపాకులు, వక్క, సున్నముతో ఒక చిటికెడు 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్ వేసుకోండి. 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్ మీ తాంబూలమునకు రుచి, సువాసన ఇచ్చును. అన్ని సుగంధ ద్రవ్యములతో కూడినది 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్.

అరోమేటిక్ కెమికల్ & ఆయిల్ కంపెనీ
7A, సింగన్న నాయక్ వీధి, మద్రాసు-1.
ఐ. టి. నెం. 1267 • ఫోన్: 22099

అదీన నిష్కారం ఎల్లాగూ అడరు;
యింక రెండువేలే కదా? నాలుగు వెలల
జీతం వాది కాదనుకుంటే అదీ పూడు
తుంది' అన్నాడు.

అపరాజిత
మాధవి అల్లాగే తలవంచుకుని
కూర్చుంది. అతనూ అల్లాగే కూర్చున్నాడు

ఆంధ్రవత్రిక

"సాధారణ" నామ ఉగాది సంచిక

ఆంధ్రవత్రిక "సాధారణ" నామ ఉగాది సంచిక ఉగాది
వండుగకు ఎప్పటివలె అనేక ఆర్థికలతో, త్రివర్ణ చిత్రా
లతో "సాధారణ" పంచాంగంతో కూడ పర్యాంగ
నుండరంగా వెలువడినట్లుంది. మి ప్రతిని మా న్యూస్
విజంటువద్ద వెంటనే రీజర్వ్ చేసుకోండి.

వెల: రూ 3/-లు.

మేనేజరు

ఆంధ్రవత్రిక, మద్రాసు-1.

దీపం వంక చూస్తూ: ఇంత
అర్థరాత్రి విశ్రాంతిలో, ప్రేమాను
బంధితులైన వారి మనస్సుల్లో
రాగం ఉదయించడం లేదు. కళ్ళలోతు
ల్లోకి చూస్తే ఎదలో కోరికలు మొగ్గ
దొడగడం లేదు. జరిగినదంతా నిజమా
అన్న ఆశ్చర్యం, నిజమేకదా అన్న నిరాశ,
దీపం దారులు నడిచి వచ్చే శామన్న
వెలితి పున్నాయి అతని చూపులో. ఎందు
కిల్లా మాట్లాడులాడు, పార్కులో తన
చేయి పట్టుకుని పాణిగ్రహణం చేసిన
యితను ఎందుకిల్లా మాట్లాడులాడు
అన్న బాధ ఆమె మనస్సులో ముందుతోంది.
'వెళ్ళు మాధవి!' అన్నా డతను.

'వెళ్ళిపోనా? ఇంకేమీ లేదా?' అన్న
దామె నింతో మెల్లిగా.

'ఇంకేమింది? ఆ పిల్లని చూడా
లన్నావు, ఎల్లా చూస్తావు వంటరి
దానివి? రాజారావుగారింటో పుండి
చూడటం మంచిది. అల్లాగే చూడు.'
అన్నాడతను. లేచి నిలబడ్డాడు. కదల
కుండా కూర్చున్న ఆమెవంక చూశాడు.
దీపం వెలుగు తలమీద నడి రేగిన ముంగు
రులు...మెరుసున్నాయి. దీపంగా నాలిన
ఆమె కమరెప్పులు తేనెరంగుగా కనిపిస్తు
న్నాయి. ముహూర్తానిపున్న ఆమె చేతులు
అనిశ్చయంగా కదులుతున్నాయి. వాకింత
దగ్గరై పోయిన మాధవిని అంత కఠి
నంగా ఎల్లా ఉండగలుగుతున్నావు అని
బుజాలు పట్టి కుదిసి అడగాలనిపిస్తుంది.

అతను వెనక్కి తిరిగి మంచంమీదున్న
కాగితాలూ, బట్టలూ అస్సీతీసి క్రింద
పడేశాడు. దున్నటి దులిపి వేసుకున్నాడు.
మాధవి లేచినిలబడి తలుపువరకు వెళ్ళింది.
వెనక్కి తిరిగి చూసింది. అతను యింకా
ఏవో పర్దుతున్నాడు. బయటికి వెళ్ళి
పోయి తలుపు దగ్గరగా లాగింది.

రెండు నిమిషాలాగి అతనువచ్చి తలుపు
తీసి బయటికి చూశాడు. అక్కడ ఎవరూ
లేదు. గడియారెట్టి వచ్చి వడుకున్నాడు.
దీపవంకే చూస్తున్న అతని కళ్ళలో
వివరితమైన ఆలసట గూడుకట్టుకొంది.

(ఇంకా వుంది)

బెటెక్స్

సౌందర్య సాధనములు

బెటెక్స్ కాయక
బెటెక్స్ బిండి
బెటెక్స్ కుంకుమ పెన్సి
బెటెక్స్ బిండి స్పెషల్

ARAVIND LABORATORIES
P B 1415, MADRAS-17

❑ వెంకన్న మునుగా త్రాగి డ్యూటీలో
కొచ్చాడు. వాడు త్రాగినందుక్కాదు.
మాట తప్పినందుకు నాకు మహా చెడ్డ
కోప మొచ్చింది.

'గెటపుట్ ... రాస్కెర్...' అంటూ
గట్టిగా అరిచాను. వాడంతటిలో వెళ్లి
పోయినా బాగుండేది. ఏదో చెప్పబోతుంటే
మరీ రెచ్చిపోయాను.

మెడమీద చేయి నే నీ ఒక్కతోపు
తోశాను. వెంకన్న బిళ్లబీటుగా ఎడిపో
యాడు. ఆఫీసులో అంతా మూగారు. సాను
భూతి వెంకన్న మీదున్నా అంతా నన్నే
సవార్లు చేశారు. వెంకన్నకేం దెబ్బ తగ్గ
లేదు. కాని ఈ సంఘటన నన్ను గాయ
పరచింది.

అసలు వెంకన్నను శిక్షించడానికి నే
నెవర్ని? నీతి నియమాల పరిరక్షణకు
నేనేమీ కంట్రాక్టు తీసుకోలేదుగా?
వెంకన్న ఆఫీసు డ్యూటీలో నాబ్రాట్లు.
డ్యూటీలో అవకతవక లేనంతకాలం
వెంకన్న త్రాగితేనేం? తెల్లతెక్క లాడి
తేనేం? తోటి మానవుణ్ణి శిక్షించే అధి
కారం నా కెక్కడిది?

నా ప్రవర్తనకు నేను మనసురో
క్షమాపణ చెప్పుకున్నాను. కాని పైకి
అమాట చెప్పలేకపోయాను. నా హోదా
అడ్డొచ్చింది. ఒక బ్రాట్లుకు క్షమా
పణ చెప్పుకోవడమా?

ప్రపంచ జ్ఞానం తెలియకముందు
త్రాగడం ఒక ఖరీదైన లగ్జరీ అనుకునే
వాణ్ణి. ఎగ్జిమాలాగా డబ్బుగలవాళ్ళ
సాత్తనుకునేవాణ్ణి.

దర్జిదులూ త్రాగుతున్నారు. వాళ్ళ
కులాటేమిటి?

రోజంతా యిదే ఆలోచనలో బుర్ర
చేడెక్కిపోయింది. సాయంత్రం అలా
కొద్దువైపుకు నడిచాను. అక్కడా
వెంకన్న ప్రత్యక్షం. బెంచిమీద పడుకుని
టూనిరాగాలు తీస్తున్నాడు. ప్రపంచం
ఏమయిపోయినా తనకు ఫిరదు లేనట్లుగా
పుస్తాడు. నిజం చెప్పాలంటే మామూలు
పిత్తిలో పాండలేని ఆనందాన్ని యిప్పు
డనుభవిస్తున్నాడు.

ఆఫీసుకాదు గనుక, అహం అప్పటికే
దచ్చి పుండటం వల్లా వెంకన్నను
ఆస్పిరితో పలుకరించడానికి నాకభ్యంతరం
రీకపోయింది.

'వెంకన్నా పిల్లలంజా కులాసాయేనా?'

భయపడ్డాను!
అంత!

జనవరి 2019, 1 కంపెనీ

వెంకన్న నా వంక చూశాడు. అసితిలో కూడా నాలో మర్యాదగా ప్రవర్తించడం వాశాశ్చర్యం కలుగ జేసింది. బాగా నిషేధించిన వున్నందువల్ల వెంకన్న చూటలో ఒక సీక్వెన్సు లేదు. కాని చెప్పింది కుండబద్దలు గొట్టి చెప్పాడు. మాట్లాడిందానో సగానికి పైగా బూతులు. అయినా ఎంతో వేదాంతం వుంది. చెప్పింది మోటుగా చెప్పినా నిజం చెప్పాడు. గుండెల్ని మండించే నిజం చెప్పాడు. సంఘం మీద తన అక్కను తీర్చుకున్నాడు. ఆవేదనంతా వెళ్లగక్కాడు.

వెంకన్న చెప్పిందంతా కలగపులగం. బూతుల్లో వేదాంతం. వేదాంతం మధ్య సంఘం మీద కసి. ఇంతలోనే జీవితం మీద విసుగు. సముద్రపు అలల్లా పావులూ; తగ్గులూ. అందుకే ఎడిటింగ్ అవునరం. వెంకన్న మిగతా క్లబ్ సంతా ఒక ప్రక్కకు నెట్టి, అసభ్యుల మాటల్ని సెన్సార్ చేసి కావలసినంత మటుకే నా మాటల్లో చెబుతాను.

‘పిల్లల్ని మ్మకోడం మీ రెన్నడైనా విన్నారా?’ వెంకన్న ప్రశ్నించాడు. పుస్తకాల్లో చదివాను: విన్నాను కూడా. ఆ మాట చెబితే వెంకన్న టాపిక్ మార్చి మరోసంగతి చెప్పే ప్రమాదం వుంది. అందుకే ‘విన్నేదు’ అనేశాను గబుక్కున.

‘నేనమ్మాను నా పన్నెండేళ్ల కోడుకుని సోలుకు వందరూపాయల కమ్మేశాను’

‘బుద్ధిలేని వెధవలు సంతానం తగ్గించుకో మంటారు. ఎందుకూ? సంతానాన్ని డబ్బు కిందికి మార్చేస్తే బోలెడు గిరాకీ. ఏ క్షణంలోనైనా అమ్మ యొప్పు. కొనడానికి బోలెడునుంది. పదిమంది పిల్లలుంటే వాళ్లు తలో వందా సోలుకి తెస్తుంటే తల్లిదండ్రులకు లాభం కాదూ? ఇంతకీ పిల్లల్ని కనడానికి మన మేం కష్టపడనక్కర్లేదుగా? ఒకవళ్ళు నా అభిప్రాయం.

నాకు ఆరుగురు సంతానం. నా పెళ్లాం ముప్పయ్యేళ్లకే ముసిల్మన్ పోయింది. మాయంటి దానితోటిది రత్నమ్మ యిప్పటికీ పిటపిట లాడుతోంది.

మాచంటాడి పుటకలకి నా పెళ్లాం తినా నివ్వదు.’

భయపెట్టాను ఆంతె!

జబ్బడి పోయింది. అసలు చచ్చి పోవలిసిందే. డాక్టరు సన్ను పీలిచి చివాట్లు పెట్టాడు. మరోపిల్ల పుడితే నా పెళ్లాం నాకు దక్కదన్నాడు. అప్పుడర్థమయింది. పిల్లల్ని కనడం ముగడికెంత తేలికో అడదానికంత రాసిడని. డబ్బులేకపోతే మరిను.

జబ్బుపడ్డ మా యింటిది తిరిగి మనిషి కాలేదు. నాకు కష్టాలు మొదలయినవి. ఎవరో అన్నట్టు కష్టాలు వస్తే గుంపులు గుంపులుగా వస్తవి. ఒంటరిగా రావు.

నాజీతం మీకు తెలుసుగా? ఆ జీతంతో యింతమందిని పోషించడం మానవుడి తరమా?

అందుకే అప్పులు చేశాను, తీరుద్దామనే సరుద్దే శంతోనే. కాని తీర్చలేక పోయాను. క్రమంగా నా జీతంలో సగం పైగా పడ్డిలిక్రిందే కాబూలి వాళ్లకు పోతుండేది : నా పరిస్థితి అధ్వాన్నం అయిపోయింది. ఇంటికి వెళ్లడానికి రాను రాను భయమేస్తోంది. తిండిలేకమాడుతున్న సంతానం — జబ్బుతో కృశించిపోతున్న భార్య—అవ్వలబాద.

‘ఇలాంటి పరిస్థితి మీ కెన్నడైనా కలిగిందా?’ నన్ను ప్రశ్నించాడు.

‘వద్దు...వద్దు...వగాడిక్కుడా వద్దు’ అన్నాడు మళ్ళీ తనే.

‘కృశించి పోతున్న పిల్లల్ని చూడలేక రెండు మూడిళ్లలో పనిచెయ్యడం మొదలెట్టింది నా భార్య. కడుపులీపి అలాటిది. రోజూ ఎంతో కొంత చదవడం పిల్లలకు దక్కుతుండేది. పిల్లలు తింటున్నప్పుడు ఆ తల్లిపాండే ఆనందం వివరు వర్ణించగలరు?’

‘నాకు త్రాగుడలవాటయింది. కాదు చేసుకున్నాను. సరదాకోసం కాదు. నిజ పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కోలేక చాటుగానైనా సుఖపడాలనే స్వార్థంకొద్దీ. నిజం చెప్పాలంటే త్రాగుడు మొదలెట్టాక సుఖపడుతున్నాను. గవర్నమెంటు తిండి పెట్టకపోతే పోయే. ఎవరిమానాన వాళ్లని బ్రతకనివ్వదు. త్రాగడం మంచిదిగాదని నిషేధించారు.

‘అమ్మ పెట్టా పెట్టదు. అడుక్కు తినా నివ్వదు.’

‘నా భార్య ఒకరోజు హఠాత్తుగా ఒక కబురు తెచ్చింది. దీనమైన కళ్లు వాడి పోయిన ముఖం; ఆమె హృదయంలోని సంఘర్షణకు నిదర్శనాలు.’

‘రావుణ్ణి పన్నో పెడదామా?’ అడిగింది.

‘నీకు మతిగాని పోయిందా? అడికెన్నేళ్ళా?’

‘పన్నెండు రేపు సంకురాత్రికి నిండు లాయి.

‘పన్నెండేళ్ల వాడు; తనపని తాను చేసుకోవడమే రానివాడు మరోయింటికి చాకిరికి వెళ్లడమా? నా కడుపున పుట్ట బట్టేగా ఈ అన్యాయం? నేనేం మేడలు కావాలనేడు. కార్లు కావాలనేడు. కలిగిన వాళ్లతో సమంగా పుండాలనడానికి నేనేమీ కమ్యూనిష్టుని కాదు. కనీసం కన్నకొడుకుని వయసొచ్చే వరకూ నాదగ్గరుంచుకునే అదృష్టం కోరుకోవడంకూడా తప్పేనా? ఇంతకన్నా పతులు నయం; జంతువులు నయం.’

నా భార్య వివరించింది.

‘నేను పనిచేస్తే యింటివారి బంధువులకు పనికురవాడు కావాలట. వాళ్లకు గుంటూర్లో పుగకు కంపెనీ వుందట. తిండి, బట్టాయిచ్చి సోలుకి వంద రూపాయలక్కు దిర్పాను!’ అంది.

‘సన్నడక్కుండా ఎందుకు మాటిచ్చావు? అంతా నీ యిష్టమేనా?’ గట్టిగా అరిచాను.

నాకోసం కట్టలు తెగింది.

‘మరేం చెయ్యమంటవు? ఒకడిబరుపు తగ్గినా తగ్గినట్టేగా?’

‘నా చెంప చెళ్ళు మనిషించి నట్లయింది. ప్రయోజకత్వం లేకపోయినా మగాణ్ణి అనే అహంభావం నన్ను పశువుని చేసింది. వివక్షణ లేకుండా యిష్టమొచ్చినట్లు బాడేశాను. రావుడు అడ్డుకోకపోతే ప్రాణంలీసి పుండేవాణ్ణి. వాడు ఏడుస్తూ ‘అయ్యా... అయ్యా... అమ్మను కొట్టాడే’ అనడం ఎల్లప్పుడూ నా చెవుల్లో గింగిరు మంటూ వుంటుంది. ఈ సంఘటన నా జన్మలో మరువలేను; నా తెలివితక్కువ కాకపోతే తల్లికంటే వాడిమీద నా కెక్కువ ప్రేమా? గుండెలో ఎంతబాధను దాచుకుంటూ నిర్ణయాని

కొచ్చిందోనాకెందుకర్థం కాలేదు? అప్పుడర్థమయింది అవుసరమైతే అడవి ఎంత కఠినంగానైనా మార్గగలదు.'

'ఆ సాయంత్రం నేనే తీసుకెళ్లి రావుణ్ణి గుంటూరులో విడిచి పెట్టావాను. పెద్ద బంగళా. ఇంటిముందు పెద్ద తోట. నేరే నోరున్నాయి. రెండు మూడు కారున్నాయి. ఒక చిన్న పంపొనం లాగుంది.'

'బుద్ధిగవుండి ఇంట్లో అడుక్కుపోతే నీ కొడుకుని మనిషిచేసే పూచీనాది' అంది ఇంటావిడ. మనిషిని చెయ్యడమంటే అవిడ దృష్టిలో నమ్మకమే న వాకర్ని చెయ్యడం అన్నమాట.

'అంతా మీదయ. మీ చేతుల్లో పెడుతున్నాను. కన్నబిడ్డలా చూసుకుంటారని' అన్నాను వుండబట్టలేక. నా మాటలు నాకే అసహజం అనిపించినవి. కన్నవాణ్ణి నేనే బరువు మొయ్యలేక మరొకరి దయ దాడిచ్యోమీద వాదిలేస్తుంటే వాళ్ళకేం పట్టింది? వాళ్ళకు పిల్లలేర్లేరా? లేకపోతే మటుకు నాలాటి రికారిగాడి పిల్లలే కావాలా?

శేరుపాలు కుక్కకు పోసిందావిడ నాయెదుటే. దాన్నో వందోవంతు కనికరం రావుణ్ణి చూపిస్తే చాలనుకున్నాను.

'నా కొడుకుని ఆ విధంగా అమ్ముకున్నాను.'

'ఆరాతి మాయంటిది తనివితీరా నీడ్చింది. వోదార్పడానికి నేను ప్రయత్నించలేదు. గుండెలో బరువు తగ్గించుకోవాలంటే రెండే రెండు మార్గాలు. బాగా నవ్వడం లేదా బాగా ఏడవడం. మా బ్రతుకులకు నవ్వే అద్భుతమే లేదు గనుక ఏడుపే శరణ్యం.' వెంకన్న కొంచెంసేపాగి మరల ప్రారంభించాడు.

'మీకు గుర్తేదా? చిన్నబాబుగర్ని అదేదో స్కూల్లో వాదిలేసి (కొత్తలో అమ్మగారలా బాధపడేవారా?'

ఇక్కడ నా స్వంత విషయం రెండు ముక్కలు చెప్పివుంటుంది. మా రెండోవాణ్ణి స్టేనిక్ స్కూల్లో చేర్చించినపుడు వాడికి ఏడోయేడు. స్కూల్లో చేర్చించినా భార్య నేను తిరిగొచ్చాము. నా భార్య వారంరోజులు నిద్రపోలేదు. నన్ను నిద్ర

పోనియ్యలేదు. బయటి వ్యావకా అనేకం వున్నవాణ్ణి గబట్టి నా కాళ్ళై యిబ్బంది లేక పోయింది. కాని అవిడ పరిస్థితి వర్ధించలేము. ఎంతసేపూ ఏదో వెలితి ఫీలయ్యేది. వుండుండి పులిక్కి పడేది. వాడొచ్చి కళ్ళుమూసినట్టు, మారొం చేస్తున్నట్టు, అన్నం దగ్గర పేచీ పెట్టుకుంటున్నట్టు ఫీలయ్యేది. తనలో తాను 'చిన్నా' అనుకోవడం నేను చాలసార్లు విన్నాను. నాకు జాలివేసింది. చేర్చించిన వారం రోజులు తిరక్కుండనే తీసుకెళ్లి చూపెట్టి వచ్చాను. అప్పటికి గాని మనిషివ్వలేదు. క్రమంగా పర్దుకోవడానికి సంవత్సరం పైగా పట్టింది. ఇప్పటికి మూడు సంవత్సరాల్లా అన్న రోజుకి వాడి దగ్గర్నుండి పుత్తరం రాకపోతే తల్లడిల్లిపోతుంది. తల్లి హృదయం అలాటిది.

ఇంతకూ నేను చప్పడలనుకున్నదేమంటే ఈ అనుభూతికి హెచ్చుతగ్గులు లేవు... గొప్ప అక్కునా భేదం లేదు. కొడుకు నాదిలి నా భార్య ఎంత బాధపడిందో రావుణ్ణి తల్లి అంత బాధపడుంటుందనే నేను చెప్పడలనుకుంది.

వెంకన్న ప్రారంభించాడు.

'రెండులనెలు గడిచాయి. నా పెళ్లాం పోరు భరించలేకపోయాను. చివరకు నన్ను నిందించడం ప్రారంభించింది. నా పెళ్లయి పదిహేనేళ్లయింది. నన్నెప్పుడూ దూషించి

యెరుగడూ అలాటిది నన్ను దూషించడం మొదలుపెట్టింది. అందుకే రావుణ్ణి చూడానికి వెళ్లాను. ఇద్దరం వెళ్లడానికి డబ్బెక్కడిది?'

ఇంటి యజమాని నన్ను చూపి—

'ఎవర్నవు?'

'రావుణ్ణి తండ్రినండి'

'ఎవడా రాముడు?'

నాకు భయం వేసింది. నేను గుటకలు మ్రొగుతుంటే కారు డ్రైవరు చెప్పాడు: 'మనింటో పని కుర్రాడండి.' అని. 'అలాగా?' అంటూ కారు స్టార్టు చేసుకుని వెళ్లిపోయారు.

'కొడుకుని చూడానికి నాచ్చావేమిటోయ్' ఇంటావిడ పలుకరించింది.

'అవునమ్మ! గుంటడెలాగున్నాడో చూసిపోదామని' ననగాను.

'వాడికేం? పోతులాగున్నాడు. పని పాటు లబ్బడం లేదుగాని.'

ఇంతలో రావుణ్ణి చూడు. ఏ మాట కామాట చెప్పకోవాలి మాయంటో కన్నా నున్నగా వున్నాడు.

'అయ్యా!' అంటూ వచ్చి నా వోళ్ళ వారిపోతాడనుకున్నాను. వాడి తల్లి, తమ్ముళ్ళగురించి ఆత్రంగా అడుగుతాడనుకున్నాను. ఏమీ లేదు. కళ్ళనిండా నీళ్లు నింపుతున్నాడు. దగ్గరకి రాడు. నాకూ దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. ఇంటావిడ ఇంట్లోకి వెళ్లింది.

రావుడు పరుగెత్తుకొచ్చి నా వాళ్ళో
వారిపోయాడు. ఆ యనుభూతి అనుభ
వించిన వాళ్ళకే తెలుస్తుంది.

‘రావుడూ రెండుకిలోం మాంసం
పట్టుకురా’ ఇంటావిడ నంచీ డబ్బా
యిచ్చింది.

వాడితో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుకునేం
దుకు అవకాశం చిక్కింది.

‘మప్పకూడా రా’ అన్నాడు రావుడు.
ఇప్పటికీ వాడి కళ్ళలో వెలుగు కని
పించింది.

దారిలో మే మెక్కువగా మాట్లాడుకో
లేదు. దగ్గరగా పున్నా మాయద్దరి
మధ్యా ఎంతదూరం?’

బండిఘానాలో ప్రేమ మొద్యబారి
పోతుంది. తండ్రి కొడుకులను జెయిల్లో
పెట్టి పడేళ్ళుంచండి? ప్రేమ పెరక్క
పోగా నశించిపోతుంది.

దారిలో వాడి తమ్ముళ్ళ గురించీ,
వాళ్ళమ్మగురించీ అడిగాడు. ముసి ముసి
నవ్వులు నవ్వుకున్నాడు.

రాత్రి రావుడు పక్కెల్లో అన్నం తీసు
కొచ్చి ముందుపెట్టాడు.

‘నువ్వు?’

‘తరవాత తింటాలే’

భోజనం బాగుంది. ఒక కూరా,
వీలునూ, మజ్జిగ, నా యింట్లో యిత
వైభోగం ఏక్కడిది?

భయపెట్టాను అంతే!

రాత్రి పదింటికొచ్చాడు రావుడు పడు
కోడానికి.

ఇంటివారి చంటోడు వీణోదిలి ఒక్క
క్షణం వుండడు. రెండు నెలల్లో యిత
అతుక్కుపోడం పిల్లల్లోనే జరుగుతుంది.

గారేజిలో పడుకున్నాము. నాకెందుకో
అనుమానం వేసింది. రావుడు తిండి

తినన్నట్టులేదు. వాడికళ్ళే చెప్పాయో
తండ్రినిగాబట్టి నాకు తెలిసిందో నాకు
తెలియదు. ముందు అన్నం తిన్నానన్నాడు.

తరువాత ఆకలి కావడం లేదన్నాడు.
చివరికి నిజం చెప్పాడు. అన్నం లేదు.

తనవంతు నాకు పెట్టాడన్నమాట.
అన్నం ఎలా మిగుతుంది? వంటవాడు
వండడు. రావుడికి అడిగే ధైర్యంలేదు.

ఇంటావిడ కిలాటివి పట్టువు.

అవును నే నెవణ్ణి అజకమక్కోవాలి?
నే నేమైనా చుట్టాన్నా? స్నేహితుణ్ణా?
నాకర్థ తండ్రిని. నాకర్థ తండ్రిని అజ

కమక్కునే మంచితనం ఈ రోజులో
ఆశించేంత మూర్ఖుణ్ణి కాను.

‘రావుడింత హుషారుగా వుండటం
నే నెన్నడూ చూశ్లేదు. ఎప్పుడూ
పుసూరుమంటూ వుండేవాడు.’ ఒకనాకరు

అన్నంతింటా చెబుతున్నాడు మరొకడితో.

‘అడి బాబోచ్చాడుగదరా?’ మరొకడి

సమాధానం:

రావుడు పోయిగా నా ప్రక్కలో నిద్ర
పోయాడు. నేను నా దురదృష్టాన్ని తిట్టు
కున్నాను. నా ప్రయోజకత్వాన్ని నిందించు

కున్నాను. రావుడికి తిండి పెట్టలేక
అమ్మకున్న తండ్రిని, చివరికి వాణ్ణి
మాడ్చి వాడి తిండినినే దొర్చాగ్యం కలిగి

నందుకు నామీద నాకే అసహ్యం వేసింది.

తరువాత రెండుమూడుసార్లు రావుణ్ణి
చూడ్డానికి వెళ్లాను. ఎప్పుడూ తిండి
కాదుగదా పచ్చి మంచినీళ్ళు ముట్టలేదు.

రావుడు చిన్న బుచ్చుకుంటున్నాడని నాకు
తెలుసు. నేను తింటే వాడు సాందే అనం
దంకన్నా వాడితిండి తిన్నందుకు నేను

పడే వ్యధ అనేక రెట్లెక్కువ. అందుకే
వాడికా కాస్త అనందంకూడా దక్క
నియ్యలేక పోయాను.

ఒకసారి ఇంటావిడ నన్ను గట్టిగా
పెచ్చరించింది.

‘మాటిమాటికీ యిలా వస్తూవుంటే
కుర్రాడు బెంగెట్టుకోడూ?’ నా చెంప
చెళ్ళుమనిపించినట్లుయింది. దీనర్థం

నా కొడుకుని చూసుకోవద్దనేగా? ఇదేం
న్యాయం? ఒక తల్లి అనవలసిన మాట
లేనా యివి? మాతృత్వాన్నికూడా మరచి

పోయేంత పైశాచికత్వం మనుష్యుల్లో
ఎలా ప్రవేశిస్తుంది? రావుడూ ఒక తల్లి
కొడుకనీ, అను పడ్డంత ప్రసవవేదన

ఆతల్లి పడుంటుందనీ, బిడ్డంవల్ల
తాను సొందుతున్న అనందపు తరంగా
లన్నీ రావుడి తల్లి సొందివుంటుందనీ

ఎందు కనిపించదు? అనిపించదు. డబ్బు
అనిపించనివ్వదు. భగవంతుడా! ఈ
డబ్బులేది లేకపోతే మానవుడింత దిగజారి

పోయివుండేవాడు కాదేమో?’

వెంకన్న కొంచెంసేపు మాట్లాడలేదు.
తనలో తాను ఘర్షణ పడుతున్నట్లు
వాలకం చెబుతోంది. ముఖం నల్లబడి

చావుకొచ్చింది.

‘నిన్న ఈ వుత్తరం వచ్చింది’అంటూ
వాక కార్డు తీసి నాకిచ్చాడు.

‘నీ కొడుకుని వెంటనే తీసుకు పో.
వివరాలు నీకే తెలుస్తవి.’

రెండే రెండు ముక్కలలో ఎవరో
వ్రాశారు. బహుశా రావుడు పనిచేస్తున్న
మరో వాకరయివుండాలి.

ఇదువరకి ఫ్రీల వ్యవహారం చేసినప్పుడు
తిండిక్కుడై సరిపోయేదిగాదండి - ఇప్పుడు
కట్టెలవ్యవహారం చేస్తున్న - మోదయవల్ల
గొనానొచ్చున్న

'ఏదో కడు జరిగిందని నా మనసు కనిపించింది. నా కాళ్ళు నిలువలేదు. అందుకే యింటా చొప్పుకుండా శెలవు చీటికూడా ఆఫీసులో యివ్వకండా వెళ్లి పోయాను.'

'శెలవుపెట్టకండా గైరు హాజరయినందుకు నేను వెంకన్నకు నాగా వేశాను. డిస్మిస్ కు విరుద్ధంకదూ మరి?

'నేను వెళ్లినదికి రావుడు గారేజీలో ఒకమూల మునగదీసుకు వడుకునున్నాడు.'

'రావుడా!' అన్నాను. నా గొంతు జీరబోయింది!

'అయ్యా!' అంటూ రావుడు కదిలాడు!

'ఏం జరిగిందిరా?' ఆత్రంగా అడిగాను. రావుడు సమాధానంగా మూలిగాడు. ముడుటిమీద చెయ్యివేసిచూశాను. వాళ్ళు మాడిపోతోంది. ఏమిమీద చెయ్యివేసి దగ్గరకు లాక్కున్నాను.

'అబ్బా! అంటూ బాధగా మూలిగాడు రావుడు. చొక్కా తప్పించి చూశాను.'

'వాతలు...ఒకటికాదు...రెండు కాదు... పన్నెండు వాతలు...'

'నేనింకా తేరుకోకముందే యింటావిడ విరుచుకుపడింది.

'నీ కొడుకేంచేశాడో తెలుసా?' నేను సమాధానం యిచ్చేసేతిలో లేను!

'సాయింత్రం వేళ బాబుని తోపుడు బండిలో వేసుకుని అలా తిప్పుకు రమ్మన్నాను. అదీ కష్టమే? నీ కొడుకు అటల్లోపడి బండిని నడిరోడ్డుమీద వాదిలేశాడు. ఇంకా నయం. గండం తప్పింది. సైకిలియిపోయిందిగాని అదే కారయినా అంతేగా? అదృష్టం బాగుంది గనుక మాబాబు దక్కాడు.' ఇంతలో బాబుని మరొకడు ఎత్తుకుని తీసుకొచ్చాడు. దెబ్బలేం తగిలినట్టులేదు. హమస్మయ! అనుకున్నాను. అభియోగాన్ని ఎదుర్కునే ధైర్యం వచ్చింది.

'నాకరల్లంటే అంత అజాగ్రత్తగా వుంటే ఎలా? అందుకే కొంచెం భయపెట్టాను' ఇంటావిడ ముగించింది.

'నాకు గట్టిగా అరవాలనిపించింది. ఏవర్సీ కొట్టులేను గనుక నాతలను నేనే దుక్కువాలని పించింది. అల్లరి చెయ్యా

లనిపించింది. నాకని తీరేందుకు వేరే గత్యంతరంలేదని పించింది.

'లావులూ!' బాబు పిలిచాడు చేతులూపుతూ.

రావుడు అంత బాధలోనూ చిరునవ్వు వచ్చాడు.

బాబు పిలుపులో మాలిన్యం లేదు.

బాబు పిలుపులో శత్రుత్వం లేదు.

రావుడి వచ్చులో ప్రతీకారం లేదు.

ఈ సంఘటన నాకు వివేకాన్నిచ్చింది.

ఏ అపూయిత్యాన్ని చేయని య్యకండా పట్టిలాగింది.

రావుణ్ణి యింటికి తెచ్చుకుంటున్నాను. నాకరల్లలో ఒకడు పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి నాకొక పలహోయిచ్చాడు.

'పోలీసు రిపోర్ట్ చెయ్య' అన్నాడు.

'పోలీసులు వాతలకు మందేస్తారా?'

అన్నాను. నావైపు అదోరకంగా చూశాడు.

మరల ఏదో చెప్పబోయాడు.

'వదు ...వదు' వారించాను.

వెంకన్న కొంచెంసేపాగి మరల ప్రారంభించాడు.

'త్రాగుడు గౌరవం కాదని నాకు తెలుసుకాని నేనేం చెయ్యను?

'త్రాగకపోతే యేనాడో ఆత్మహత్య చేసుకుని వుండేవాణ్ణి. అప్పుడు నా పెళ్లాం పిల్లల గతేంగను? త్రాగకపోతే యిన్ని కష్టాలు భరించే శక్తి ఎక్కడనుండొస్తుంది? పొరుషంగా రావుణ్ణి యింటికి తీసుకొచ్చాను. మందిప్పించడానికి దమ్మిడి లేదు నా దగ్గర. అయినా హాయిగా నాకేం పట్టనట్లు తిరగ్గలుగుతున్నాను. ఇంట్లో తిండివుండదని నాకు తెలుసు. అయినా యింటిది ఎలాగో తంటాలుపడి గంజయినా పోస్తుందని నా దీమా. త్రాగకపోతే యింత బేసికరుగా వుండేవాణ్ణా?' వెంకన్న ప్రశ్నించాడు.

వెంకన్న అభిప్రాయం తప్పు అని నిరూపించడానికి కావలసిన విజ్ఞానం నావద్ద లేకపోలేదు. కాని వెంకన్న అర్థం చేసుకునే స్థితిలో లేడు. పోనీ నేనైనా వెంకన్న వర్థం చేసుకున్నానా?

రచయితలకు!

మనవి

కథలు, వ్యాసాలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని తమ వ్రాత ప్రతులని తిప్పించుకోరే రచయితలూ వ్రాత ప్రతులతో బాటే తగుమాత్రం తపిలాదిల్లలూ అతికించిన, వ్యంత చిరునామాకల, కవరూ కూడా పంపాలి. స్టింపులూ మాత్రం పంపిరాదు. స్టింపులూ మాత్రం పంపించినట్లయితే వ్రాతప్రతులూ తిప్పించబడవు. వ్రాత ప్రతులతో గాక విడిగా వ్యంత చిరునామా, తగుమాత్రం రోస్టేజీకల కవర్లు పంపినా వ్రాతప్రతులూ తిప్పించబడవు.

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని వ్రాతప్రతుల మధ్యంలో ఏటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలూ జరుపబడవు.

సవలలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని సవలల వ్రాత ప్రతులూ మేమే తిప్పి పంపిస్తాము. వ్రాత ప్రతులతో వ్యంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం రోస్టేజీ అతికించిన కవర్లు పంపవలసరం లేదు. 100 ఆరశాపు చేజి పయిన ఉప్పు వ్రాతప్రతులే విపరలకింద పరిగణించ బడుతాయి.

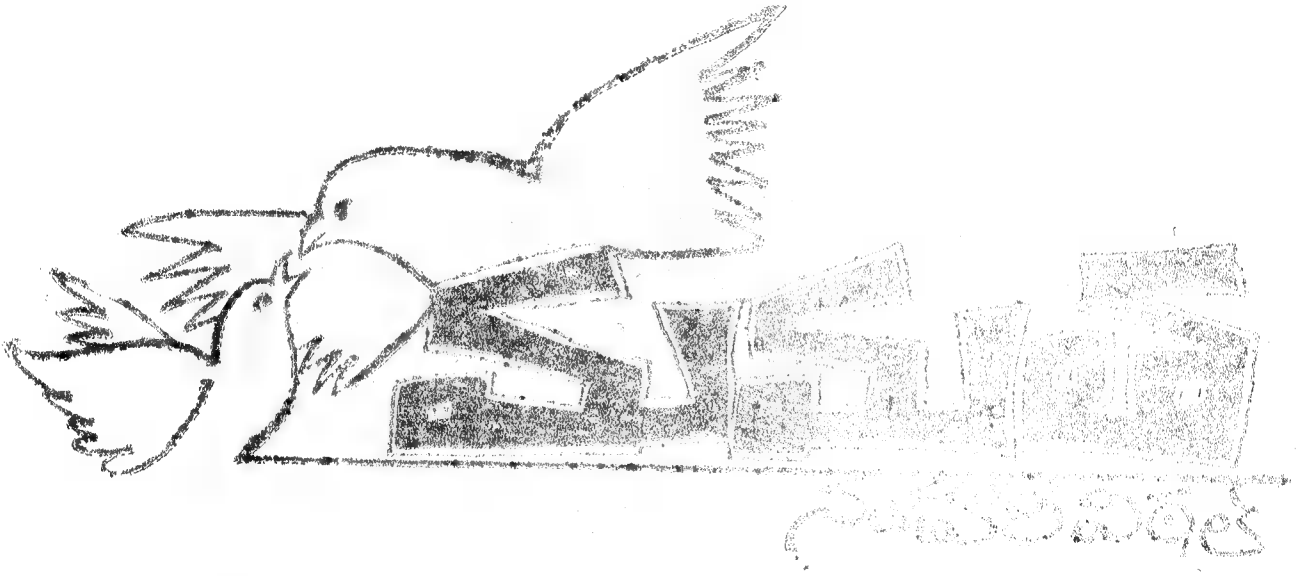
కార్టూన్లు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని కార్టూన్లు లోపు పంపకోరేవారు కార్టూన్లతో వ్యంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం రోస్టేజీ అతికించిన కవర్లు జతపరచి పంపాలి. స్టింపులూ మాత్రం పంపరాదు.

షరూ: వ్రాతప్రతులని, కార్టూన్లని పిలయినంత భద్రంగా తిప్పిపంపే ప్రయత్నాలు చేస్తాము; కాని, వాటి విషయమంతా ఏటువంటి బాధ్యతని స్వీకరించలేము. మరల తుని గమనించి రచయితలు తమ రచనలు, కార్టూన్లు పంపగలరు.

సంపాదకుడు

అంధ్రనచిత్రవారపత్రిక

‘...’ అన్నారు రఘుపతిగారు ఆప్యాయంగా.

‘అదృష్టవంతుణ్ణి’ అనుకున్నాడు స్వామి. ఆనందం కూడా తనను గురించి అలాగే అనేవాడు.

ఎన్నడో చిన్ననాడు రంగాజమ్మ చెప్పిన కథ గుర్తుకు వచ్చింది స్వామికి.

‘అనగనగా ఒకరాజు. వీల్లలు లేకుండా కన్నుమూశాడు. మహామంత్రిలవారు ఒక ఏనుగును పూలదండతో నగరంలోకి వంపారు. ఆ పూలదండను - ఆ ఏనుగు-ఎవరిమెళ్లో వేస్తే - అతగాడు - ఎవరైనా నరే - ఆ రాజ్యానికి రాజు కావాలి - అదీ నిర్ణయం.

జనసందోహంతో కిటకిటలాడాయి సగరవీధులన్నీ. వీరాధిపీరులు మెడలు చాచుకుంటూ - బారులుతీర్చి నిలబడ్డారు. ఏనుగు బయలుదేరినడుస్తూంది అదృష్టదేవతలా.

నడిచి నడిచి ఒక మారుమూల అడుక్కులింట్ను ఆ కుర్రవాడు - బక్కపేగులతో - చింకిరిజుట్టుతో - ఆ రాజ్యానికి ప్రభువైచోయాడు. మూలుగుతున్న ఒక అనాథ మెడలో ఆ తర్వాత జరిగిన స్వయంవరంలో - చేసింది ఆ పూలదండ! అంతవరకూ అవ్వరాలంటి రాకుమారిని అత

గాడు వివాహమాడాడు. కలకాలం సుఖశాంతులతో రాజ్యంచేసి...

‘అదృష్టవంతుణ్ణి’ అనుకున్నాడు ఆ రాజు. ఆ ఊరి మిగిల్ స్కూల్లో ఏడో టీచరుగా జేరిన స్వామి,

శిశుశ్రేష్ఠురస్వామి!

బళ్ళో పిల్లలకు ఉద్యోగంలో జేరిన తర్వాత మొదటిసారి పాఠం చెప్పి - త్వస్తిగా అలిసిపోయి, రఘుపతిగారింట్లో భోజనం చేసి - పడుకుంటున్న సమయంలో గూడా అలాగే అనుకున్నాడు మళ్ళీ.

ఇన్నాళ్లకు తాను ప్రయోజకుడయ్యాడు.

‘కాని నూళ్ళో ఎలా బ్రతుకులావో బాబూ! అభం పుభం తెలియని వాడివి.’ అంటూ అడవిల్లను అత్తవారింటికి సాగనంపుతున్నట్లు బెంగడిపోయింది అల్లి సీతమ్మగారు. ఆ ఊరు వస్తున్నప్పుడు తన మనస్సు కూడా రవ్వంత లిక్కుక పడినమాట నిజం.

మొందు సత్రంలో మహా పెట్టి - మరునాడే తోటి టీచరు పరాంకుంతో కలిసి అద్దెకు గది వెతుక్కుంటూ బయలుదేరాడు.

రావిచెట్టు దగ్గర ఎదురియ్యారు

కొత్త సిరియల్ ప్రారంభం!

రఘుపతిగారు. తనను పరికించి చూసి
'ఎవరయ్యా ఈ అబ్బాయి' అన్నారు.
తన భోగట్ట అంతా వినయ విధేయ
అతో చెప్పుకున్నాడు స్వామి.

'అన్నప్ప శాస్త్రి మనవడివిటోయ్?
దెప్పవు కాదే! మనం చుట్టాలమయ్యా'
అని భుజం చరిచారు రఘుపతిగారు. ఆ
తర్వాత 'మా యింటి ముందు గదిలో
ఉండవయ్యా నిక్షేపంగా' అంటూ సాద
రంగా ఆహ్వానించారు. గది బాగుంది.
'అద్దె ఎంతందీ?' అన్నాడు.

'ఎంత అజ్ఞానివి బాబూ' అన్నట్లు
నవ్వి— 'అద్దెదేముందయ్యా? నీ లాంటి
బుద్ధిమంతుడు యింట్లో ఉండాలిగనీ'
అనేకారు అతి తేలికగా.

'కాదండీ! ఒకరోజు రెండురోజులూ
అయితే ఫర్వాలేదుగాని—'

'రెండు రోజులు కాకపోతే రెండేళ్లుం
డవయ్యా. నదీ అయిదూ నువ్వు నాకు
అద్దె యివ్వకపోతే గడవదంటావా?'

అద్దె లేకుండా ఉండటం న్యాయమని
పించలా స్వామికి. నలునంత చుట్టరికం
వుంటే మాత్రం—ఒకళ్ల మంచితనాన్ని
అంతగా వాడుకునే తత్వంకాదు తనది.
కొంత తర్జన భర్జన జరిగిం తర్వాత
అంతగా ఒకళ్ల కెందుకు బుణపడాలో?
అనే అభిప్రాయం నీకుంటే—మా అమ్మా
యికి నాలుగు ముక్కలు ట్యూవన్ చెప్పా.

మ మ త

దానికే దానికి సరిపోయిందనుకో పోనీ
అంటూ తనకు తృప్తి కలిగించే రాజీ
మార్గం కూడా చూపించారాయన.

'కలసాచే రోజులొస్తే— అన్నీ అలా
కలిసాస్తాయిగమల్లు. అప్పుడే ట్యూవన్లు
కూడా దొరుతున్నాయి' అనుకున్నాడు
నిండుగా.

పాపం ఆ నందం కంటే తాను
అదృష్టవంతుడు. బ్రయినింగు పూర్తి
చేయకుండానే— అతగాడు చదువు మాను
కుని— ఎక్కడో కాంట్రాక్టరు దగ్గర
గుమాస్తా ఉద్యోగం చేసుకుంటూ—
బ్రతికాల్సి వచ్చింది. ఆ నందపురం
కష్టపడి చదివుంటే ఈ పాటికి తనతో
పాటు ఉద్యోగం చేస్తూండేవాడు నిక్షే
పంగా. పాపం!

'ఎలా బ్రతికినవాణ్ణి నీకు తెలియదులే
బాబూ. నిక్షేపంగా సామానులు తెచ్చుకో
మరో ఆలోచన పెట్టుకోకు.' అంటూ
ఆపేక్షగా ఆహ్వానించారు రఘుపతిగారు.
మండువాయింట్లో ముందు గది
శుభ్రంచేయించి ఒకమంచం—మేజాబల్ల—
కుర్చీ—మరచెంబు వగైరా సరంజామా
ఏర్పాటు చేయించారు గూడా.

అంతేనా! బజారుకుపోయి సంచెడు
సామానా బియ్యం కొనుక్కొంచి స్వయం

పాక యజ్ఞానికి సమిధలు పేర్చుకుంటున్నా
తనను చూసి 'ఎందుకయ్యా అంత రభస
పడుతావా? ఒంటరివాడివి. పట్నెడు
మెతుకులు పెట్టలేక పోతామా?' అంటూ
మందలించారు గూడా.

రఘుపతిగారి భార్య శారదమ్మగారు
కూడా అదే ఆపేక్షతో 'ఈ మాత్రానికే
నువ్వు చేతులు కాల్చుకోవాలా బాబూ!
బిడ్డలాంటి వాడివి' అంటూ భర్తకు
వంతపలికింది.

పార్వతీ పరమేశ్వరులు గుర్తుకు
వచ్చారు స్వామికి ఆ దంపతుల ఆదరణ
చూస్తే. కేవలం మొహమాటం కొద్దీ
వంచిన తలి ఎత్తకుండా, రఘుపతిగారి
సరసన కూర్చోని—ఆనబెట్టిన పనసకాయ
కూరతోసహా కడుపునిండా అన్నం తిని,
మాతిదగ్గర చేయిడుక్కుంటూ 'ఏటు
వంటి మనుష్యులు!' అని ఆశ్చర్యపోతూ
మందినీళ్లు త్రాగి పలమారగా 'అమ్మ
తల్చుకుంటున్నది. ఇటువంటి యింట్లో
యిత వసతిగా ఉంటూ యిలా కడుపు
నిండా భోజనంచేసినట్లు తెలిస్తే ఎంత
సంబరపడి పోతుందో వెలితల్లి' అను
కున్నాడు స్వామి.

భోజనాలయ్యాక; పడక కుర్చీలో శీవిగా
కూర్చున్న రఘుపతిగారు 'రావయ్యా రా!
తాంబూలం వేసుకో' అంటూ ఆహ్వా
నించారు ముందున్న కుర్చీ చూపెడుతూ.

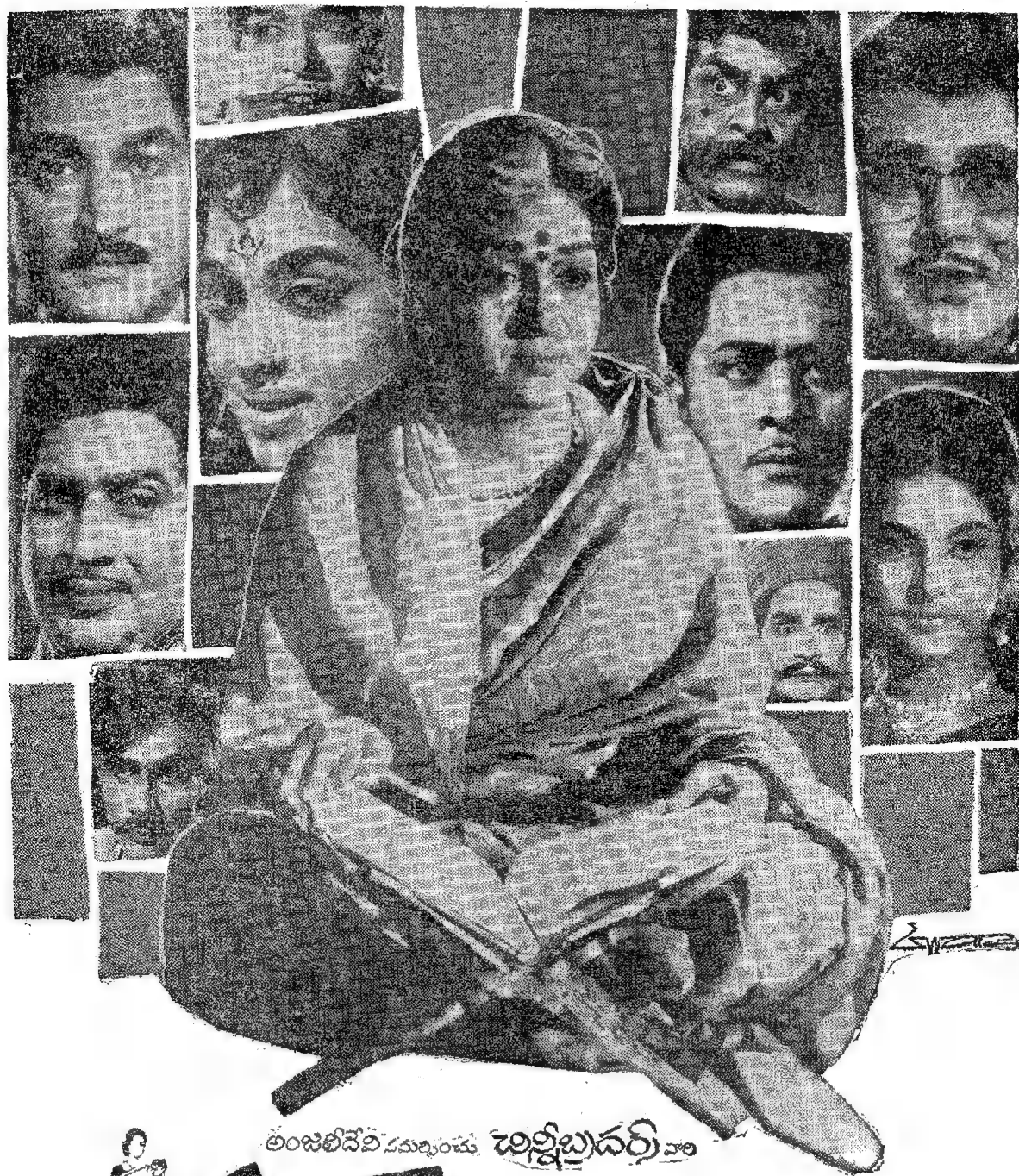
'అలవాటు లేదండీ' అంటూ కుర్చీలో
బెరకుగా ఒక మూలకు ఒదిగి కూర్చున్న
స్వామి వినయసంపత్తిని మెచ్చుకుంటు
న్నట్లు మందహాసం చేశారాయన.

'చూడబ్బాయ్! నాకు మాత్రం తిండి
లేకపోయినా తాంబూలముండాలనుకో.
రవ్వంత వచ్చకర్పూరం ఏలకులూ
అందులోపడి తిరాలి. తాంబూలం తగినంత
పడకబోయిందో తిన్నది అరిగి చావ
దనుకో. పెద్ద పులులూ సింహాలూ రంకెలు
పెడుతున్నట్లే పాట్లలో పేగులు పేట్రేగి
పోతాయనుకో. అది కావరానికి వచ్చినప్పటి
నుంచీ యిదే వరస. ఈ పాడు శరీరాలు
ఏముంది బాబూ! మై న పు ము ద్ద
లనుకో. అదీ వరస. ఎలా అలవాటు
చేస్తే అలా తయారై ఊరేగుతాయి.
మా బుడ్డిలు అల్లుడున్నాడు— అప్రా
చ్యుడు—స్వాళ్లరి గొట్టంలో ఆ పాడు సిగ

అనలేనది
సుట్టియ్యర
కదరావేధనా
వర్తంలోతడ
వడ్డింటేచినవే?

మూర్తి

అమ్మకాసం

నిర్మాత. బిల్వబుధరీ
కె.వి.ఎస్.ఎస్. పరిచయం-ప్రొ.ఎస్.ఎస్.ఎస్. సంగీతం-సంగీతం

LAKSHMI

కథ-కె.వి.ఎస్.ఎస్. పరిచయం-ప్రొ.ఎస్.ఎస్.ఎస్. సంగీతం-సంగీతం

నిర్మాత. బిల్వబుధరీ

ఉబ్బసమునకు మూలిక

ఉబ్బస వ్యాధిని నివారణచేయు ఒక వస
మూలిక, రజస్మాన్ కు చెందిన రాజకీయ,
సాంఘిక నాయకులగు కీ॥ శ్రీ శంభూ
నాథ్ గారి మనుమలగు శ్రీ కేశవ్
మోహన్ లాల్ గారిచే దీర్ఘకాలం పట్టు
బడుచున్నది. ఈ మూలిక శ్రీ శంభూనాథ్
గారికి ఒక సాధువుచే యాయబడి, వారిచే
40 సం॥ పైగా రోగులకు ఉచితముగా పంచి
పెట్టు బడినది. వారి నివృత్త పేరుకు ప్రతి
వలముగా ప్రభుత్వ ఉపకార వేతనము
ఈయబడినది. కాని వారు ఈ కార్యమును
తమ మనుమనికి అప్పగించి సన్యసింతు
టచే వారి మనుమలు ఈ కార్యమును విర్య
హించుచున్నారు. వారు, ఉదారులగు ధనికు
లను ధార్మికులను ఈ యుత్తమ కార్యసాధ
నకై విరాళము లొసగి అభ్యర్థించు
చున్నారు. ౧. మూలికను కేవలము 3
మోతాదులు పుచ్చుకొన్నంతనే అనేకమంది
ఉబ్బసవ్యాధి పీడితులు, దీర్ఘకాల రోగులతో
నూ, స్వస్థులపొందిరి. రోగబాధితులు ఈ
మూలికకొరకు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి :

SRI KESHAV MOHAN LAL
5, Haralaldas Lane,
Jorabagan Park, West
CALCUTTA-6. (INDIA)

1961, వశ్విమ బెంగాల్ సాస్ట్రేట్ రిజి
స్ట్రేషన్ చట్టము క్రింది రిజిస్ట్రేషన్
బాబా శ్రీ శంభూనాథ్ సేవాకేంద్రముచే
ఉబ్బసవ్యాధి పీడితులకొరకై రోగులనుండి,
డాక్టర్లనుండి మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్ల
నుండి విరాళముల వలన ప్రచురించబడినది.

35 సం. ఆస్తిభవం

దీని బిజినెస్ బుక్లను బిజినెస్
మొదలగు వ్యాధులకు అవసరమైన
లేకుండా గృహం లేక బాగుచేయబడును
అండ్ ఆఫీస్
గౌరీగూడ నయబస్ డిపో ఎదుట,
హైదరాబాద్-12
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870. ఇంటర్ ఫోన్: 45428.

మ మ త

రేట్లు కాలుమా — ఇల్లంతా ఊడర
పెడుతునే వుంటాడు. మళ్ళీ తెల్లవార
కుండానే అంటి చాలి ఆ కాష్టం.

■ కాష్టం మండకపోతే — సూర్యభగ
వాసుడు ఉదయించడు అతగాడికి. కాం
కృత్యాలు బందైపోయాయిట.

రఘుపతిగారి మాటలు వింటున్న
స్వామిని ఒక ఆలోచన పట్టుకు వీడి
స్తున్నది.

‘అద్దెకు బదులుగా అమ్మాయికి
నాలుగు ముక్కలు చెప్పు బాబూ’ అన్నా
డాయన. ఆ అమ్మాయి అలికిడి గూడా
యింట్లో ఎక్కడా కనిపించింది కాదు.
తనకు తెలియకుండా కళ్ళు వెలికాయ.

అందుకు కారణముంది.

ఉద్యోగంలో చేరి చేరగానే ఆవిధంగా
ట్యూషను దొరికి ‘పై సంపాదన’కు
కూడా మార్గం కనిపించడం అల్పమైన
అదృష్టంగా కనిపించలేదు స్వామికి.
తన చిన్నతనంలో రామబ్రహ్మం
మాషాల్లు యంచుమించు పాతికమంది
పిల్లలకు అరుగుమీద పాతాలు చెపుతూ,
చుట్టుపట్ల పల్లెటూళ్ళలో గూడా
ఎంతో పేరు తెచ్చుకున్నాడు. నిజానికి
యింటి సంపాదనంతా ఆ ట్యూషన్ల
మీదనే గడిచిపోయేది. తమ గ్రామంలో
ఉన్న పది సంవత్సరాలలో ముగ్గురు కూతు
ళ్ళకూ పెళ్ళిళ్ళు చేసి, అర ఎకరం
సుక్ష్మతంలాటి మాగాణి ఆయన కొన
గలిగారంటే ఆయన ట్యూషన్ల కారణం.

తనకు ఆయన ఆదర్శ పురుషునిలా
కనిపించారు. ‘శ్రద్ధగా చెప్పారు
మాషాల్లు చదువు — అనే పేరు రావాలి
ముందు. ఆ తర్వాత అవే పరిగెత్తు
కొస్తాయి ట్యూషన్లు.’ అనుకున్నాడు
తనకు పట్టిన అదృష్టాలను తలుచు
కుంటూ నిద్రరాక రఘుపతిగారిచ్చిన
మంచంమీద అటూ యిటూ వత్తిగిల్లు
తున్న స్వామి.

‘ఆ అమ్మాయికూడా శ్రద్ధగా చదువు
కుంటే — తన శ్రమ తప్పకుండా ఫలి
స్తుంది.’ అనుకున్నాడు. ‘అమ్మాయి
బుద్ధి పాదరసమనుకో. దానికి ముందు
మనిషిమీద గురి కు ద రాలి. లేకపోతే

‘యెటువంటివాణ్ణి తక్కువేయదు.’ అన్న
రఘుపతిగారి మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.
మనస్సు రవ్వంత బెదిరినట్లు నిపించింది.
అనిపించడం కాదు. మర్నాడు తన
శిష్యులని చూసి చూడగానే — మాటికి
నూరు పాళ్ళా బెదిరిపోయాడు స్వామి !

* * *

మర్నాటి ఉదయం గూడా తాను
ట్యూషను ప్రారంభించే అవకాశం కలగ
లేదు. అసలు రఘుపతి గారింట్లో
పిల్లలున్న జాడే కనిపించలేదు. భోజనం
చేస్తున్న సమయంలో గూడా ఆ సంగతి
దంపతులతో ఏ ఒక్కరూ మాట్లాడ
లేదు. తనంత తాను ఆ విషయం
మాట్లాడటం మర్యాద కాదని ఊరు
కున్నాడు.

సాయంత్రం బడినుంచి తిరిగివచ్చి
గది ఊద్యుకుంటున్న స్వామికి, లోపలి
గది కీటికిలోంచి కింకల మంటూ నవ్వు
తున్న నలుగురు ఆడపిల్లల వచ్చడి
వినిపించింది. చీపురు అలాగే పట్టుకొని
వంచిన నడుము ఎత్తి చూశాడు.

మెరుస్తున్న ఆరు నక్షత్రాలు కని
పించాయి.

ముగ్గురే అమ్మాయిలు. నలుగురు
కాదు. ఆ మెరుపుల భంగిమనుబట్టి, ఎంత
కాదనుకున్నా, వాళ్ళు లననే చూసి
నవ్వుతున్నట్లు నిపించింది. తను తలఎత్తి
చూడగానే, ఆ ఆరు తారకలూ ఒక్క
సారి మాయమైపోయాయి. తను మళ్ళీ
తలవంచుకుని తన గది వనిలో ముగిగి
పోయాడు. వర్షుడు అంతా అయ్యాక పిలక
జాడించి దట్టింపి ముడిపెట్టుకున్నాడు.
మళ్ళీ ఆడపిల్లలు ముగ్గురూ విరగ
బడి నవ్వుతున్నట్లు నిపించింది. మరొక
సారి కీటికివంక చూశాడు. ‘మళ్ళీ
అదృశ్యమైపోయాయి ఆ ఆరు తారకలూ.
చొక్కావిప్పి పదిలంగా మడత పెట్టి — అర
వేలి వెచ్చదనంతో నలిగిన గుడ్డను
మాలిమచేసి మడతలుతీసి, మంచంమీద
దిండుక్రింద పెట్టాడు. పెట్టెలోని తల్లి
ఫోటోతీసి తుడిచి గోడమీద మేకుకు
తగిలించాడు. ఆ ప్రక్కనే ఎన్నడో
ఆనందం యిచ్చిన ఏనుగుభువు ఫోటో
గూడా ఒకటి అరికరించాడు.

— ‘కాఫీ తీసుకోండి మాషూరూ.’

వేనకలు తిరిగి చూశాడు స్వామి.
దేవలోకంనుంచి దిగవచ్చిన అవ్వరస
లాంటి పిండ్లు తలుపుకుంటూ మెరిసింది
కళ్ళముందు. చెన్ను నవ్వును ఆపు
కుంటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నది
మెరపుతీగ.

'అలా కొయ్యబారిపోయారేం మాస్టారు?
కాఫీ త్రాగండి' క్రిందిపెదవి బిగవట్టి
మునిపంటితో పెదవి కొరుక్కుంటూ
ఈసారి అపుకోలేక పైకి నవ్వేస్తూ
అంది అమాట. కిటికీ ఆసలనుంచి మరి
రెండు కిన్నెర కంఠాలు విరగబడి నవ్వుతూ
అమె నవ్వుకు వంతపాడాయి. కిటికీకేసి
చూశాడు. ఈసారి నాలుగే తారకలు కని
పించాయి.

'భూమిమీద ఆగండే కాస్త తల్లులూ.
ఏమిటా వికవికలూ!' రఘుసతిగారి భార్య
దోడ్చునుంచే గాపుకేక పెట్టినట్టు అరి
చింది.

'మా స్నేహితు — 'రాండ్రే' నాండి ?
కరణంగరమ్మాయి అలివేడి — కోనేటిరావు
చెల్లెలు భారతి. మా చెవ్వరికి వంటబట్ట
లేదులెండి చదువులు. అందుకే అంత
ప్రాణస్నేహం కలిసింది మా ముగ్గురికీ.
దానికి వెళ్ళిపిచ్చి. దీనికి సినిమాలపిచ్చి.
నాకేమో బట్టలపిచ్చి — మా అమ్మ
సుభాషితం లెండి. ఏమైతేనేం ముగ్గురం
ఈ పిచ్చిలలోనే అంటుంది అమ్మ — డేకి
డేకి ఒక్కొక్కానూ — ప్రాణం విసు
గొచ్చి ఆ పాడుబడికి తిలొదకాలిచ్చాం.
భారతికి పెళ్ళై వెళ్ళిపోతుందనుకోండి
రెళ్ళెళ్ళిలో. లేకపోతే మేమిద్దరం కలిసే
మీ పొదాలదగ్గర పోతాయి వల్లెవేస్తూ
జంటపుల్లూ సూప్ పెట్టేవాళ్ళం'

ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయాడు స్వామి. తనకు
కాబోతున్న శిష్యురాలు — రఘుసతిగారి
ముద్దులకూతురు — ఈమె కాదుగదా ?
'గదా?' అనుకునే అవకాశం కూడా
కనిపించలేదు.

'చల్లారిపోతున్నదండీ బాబూ. చల్లారి
తే వసలేదు, ముక్కుపాడుం పరిమళం
తప్ప. నా వుటుకలకు తెప్పించాడు మా
బాస సైజు కాఫీపాడుం డబ్బా ఆ చిల్లర
కొట్టు వీరాస్వామి. వచ్చేందేళ్ళా గడి
చినా యింకా అమ్మతూనే వున్నాడు
పోవ్వాతూ ఆ శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ

'బ్రాండంటూ. భాతాకొట్టు గవక్క ఆ
కమ్మదనానికే తొట్టలు వేస్తూ తాగు
తూంటాడు నాన్న. కళ్ళ మూసుకు
మింగేయండి కషాయం తాగినట్టు. ఆ
తర్వాత ఏదన్నా జరిగితే మేం చూసు
కుంటాం.'

నీవ్వెరపోయిర స్వామి — నిరుక్తురుడై
అందుకాని గుక్కతో త్రాగి గాల్లనందిచ్చాడు
తిరిగి.

'ఒసోయ్ కొరకం చూ'
బిగ్గరగా తోపలనుంచి శారదమ్మగారి
కేక వినిపించింది. త్రుళ్ళిపడినట్టు కది
లాడు స్వామి. అతన్ని చూస్తూ ఎక్కెళ్ళా
వట్టినట్టు నవ్వింది అమె.

'ఈ కొంపలో ఉండదలుచుకుంటే ఈ
పైరను కూతలకు మీరలా బేబారెత్తి
పోగూడదు.' అంటూ అలాగే నవ్వుతూ
తోపలికి పరిగెత్తింది ఆ అమ్మాయి.
తనకు కాబోతున్న శిష్యురాలు!.

'ఇంత ముప్ప! ఇంచుమించు తన
కంటే భారీగా వుంది!! ఈమె గారికి
చదువు చెప్పటం చాలా?' అనుకుంటూ
ఉత్సాహం వీరసింది నీళ్ళు కొరుక్తూ
కుర్చీలో కూలబడ్డాడు స్వామి.

పది నిమిషాల తర్వాత పరికిణీలరాపిళ్ళ
గురగుసలూ, గజుం నవ్వుల కిలకిలలూ
వినిపించాయి మళ్ళీ. ఆ రెండు తారా
జన్మలూ బయటకు దోవ పొడుగునా
సిగ్గుల్ని వలకపోసుకుంటూ మెలికలు

తిరుగుతూ పోవడం చూశాడు.

'పెళ్ళయ్యేవానన్నా చదువు కోనే
తల్లి నాలోపాలు. నాలుగు యింగ్లీషు
ముక్కులు నమలి పారెమ్మడం ఎందుకన్నా
మంచిది. చదువురారి మొప్పలమీద మకి
విచ్చల విడిగా స్వోతీ చేస్తారీ మగాళ్ళు'
అంటూ రఘుసతిగరమ్మాయి పెడు
తున్న కేకలకు సమాధానంగా రెండు
చెంబుల చిరునవ్వు వెళ్ళుకు గుమ్మరించి
జారి పోయారు వాళ్ళిద్దరు.

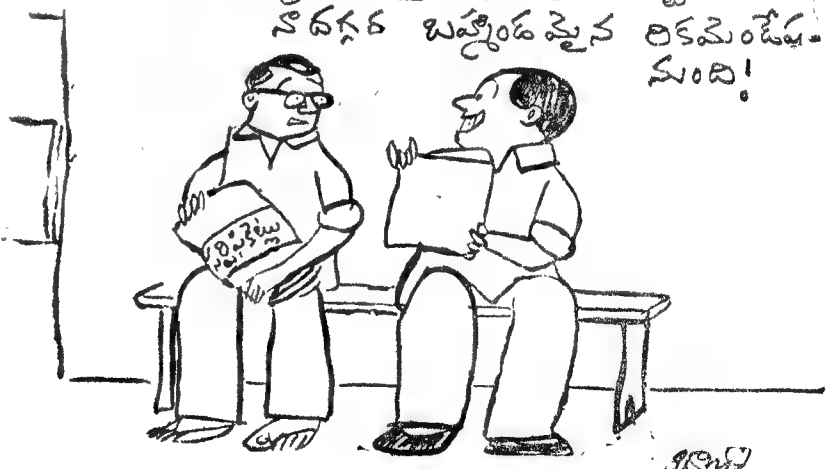
'మాస్టారు! ఇవాళ మొదల
పెడ్డారా పోతాయి?'

'రేపండీ'
'ఎందుకండీ? ముహూర్తం పెట్టారా
ఏమిటి?'

'జూరండీ! కాదు. ఇవాళ ద్వాదశి.
రేపు మంచిది.' అదిగాక వర్షం కూడా
వుందీ పూట.'

'నా వెత్తి! ఈ వానాకాలం చదువుకు
వర్షాలూ వారూ కూడా కావాలం
టారా? నాకు యింగ్లీషు చదువుకోవాల
నుందండీ. వెంగళాపు కూతురు ఆ
సరోజ వరస చూశాక మరీ పట్టుదలగా
వుంది లెండి. తండ్రి ఆ విడగారిని
బోలెడు డబ్బు తగలసే పట్టుతో దోర
సానుల స్కూల్లో చదివిస్తున్నాడులెండి.
శలవరికొచ్చినప్పడల్లా, అక్కడ సమితిక
ఆ పాడింగ్లీషు ముక్కులన్నీ మా ముఖాల
మీదనే కక్కేస్తూ మహా ఊదర పెడు

మీ దగ్గరున్న సర్టిఫికేట్లు చూపక్కా
ఉజ్వగం వస్తుందని ఆశపెట్టుకోకండి!
నీదగ్గర బట్టేండ్లపైన లెకమెండ్లు
నుంది!

బుచ్చుడ రెండి. అవిడగారి యింగ్లీషు ముక్కలు చూసే, పలిచేసాట్టు ఎవరో డాక్టరు కారెక్కుంచుకుని వీడు అన్నీ తెగతిప్పుతూ. ఏం పాడో మరి. అంతటి డాక్టరుంటే మాత్రం? అయినగారు కావరం చేస్తేది ఈవిడగారిలోనో ఈవిడ గారి యింగ్లీషు ముక్కలతోనో. అంత కాడికి పది యింగ్లీషు బైండు పుస్తకాలు కొనుక్కుంటే పోతా? భూతద్దంతో చితికి చూసినా రవ్వంత కండ కనిపించని ఈ అసిస్టెంజరాన్ని కట్టుకే ఊరే గలంటారా? ఏమంటారు?

ఏమీ అనే ధైర్యం లేక నవ్వటానికి నయల్పించాడు స్వామి.

'నారలా సోగి — ఆ భూతద్దం కళ్ళతో చూ ఆ దీను — తాడిలా తిరిగి కూర్చున్న అవిడగారిని చూస్తే దిక్కే ఆ తృప్త్యను ని పిస్తుంది. నిజం టాప్టూరా! టైమెంతయింది?' తఘనవతిగారి కూతురు మాటలు

మ మ త

వింటున్న కాడ్డి — రైలుబండిలా పరిగెత్తే సాగింది స్వామి మనస్సు.

'మీ రెంతవరకూ వదువుకున్నారు ప్ట్టూరా?' అంది ఉపన్యాసం ఆపి.

'స్కూలు సైనంండి'

'నాకూ చిన్న వ్య దనిపందేదండి కనీసం స్కూలుపై నలన్నా పదనాలని. కాని అపాడు ధర్మపారమే పద్మపూర్వ వారలా కనిపించింది. రయోడి జనిరో ఏ అక్షాంశం మీదుంది? అరటూ నిగి దీస్తోడు జాగ్రహీ మాష్టారు. ఎక్కడో చచ్చిందో మరి. తల్లి కోట యుద్ధం ఎవడు జరిగిందంటాడు బాసలాంటి పాట్ట రుద్దుకుంటూ హిషట్టరీ మాష్టారు. ఎవళ్ళో ఎప్పుడో ఎక్కడో కొట్టుకువస్తే మనకెందుకు చెప్పండి? వాళ్ళెప్పుడో కలిసిపోయారు మట్టిలో. తిరిగి మోతలోకి కరివేపాకు రెబ్బలాకూడా కనిపించకుండా. వళ్ళుమందేది నింబెట్టి

యిటువంటి ప్రశ్న లడుగుతున్న పంతుళ్ళను చూస్తే. ఒకసారి పిలిక యూడించుకుంటూ తెలుగుమాష్టారు...

స్వామి ప్రాణం గతుక్కుమంది.

'క్షమించండి మాష్టారు. మీ ముఖానికి మరీ అంత ఎప్పట్టుగాలేదు పిలిక. ఆ మాటవరసకు చెబుతున్నా — భయం కరావార్య—ని నంపి? అన్నారు నిలిచేసి. చెప్పొద్దు వళ్ళుమండి — 'భయంకర నంది' అనేకా. తెలుకుట్టినట్లు ఎగిరి పడ్డా రనుకొండి.'

కిలికిలించు చివ్వింది రఘువతిగారమ్మాయి.

నవ్వు తాగానే వుండనిపించింది. కాని ఆ మాటల్లోని మెరుపులకు మాత్రమే కళ్ళు చీకట్లు క్రమ్ముతున్నాయి కంగారు పుట్టి. మారుతున్న కాలానికి గుర్తు రఘువతిగారమ్మాయి. తన చిన్నతనంలో తన కింత చొరవ గా మాట్లాడటం తెలియదు.

'చివరిసారి పరీక్ష రాసినప్పుడండి —

ఇటువంటివే ఎందుకూ పనికిరాని ప్రశ్నలు: ఒక్క సమాధానమూ గుర్తుకు రొక, రేచిక్క ముందుకొచ్చి—బుద్ధి తెలిసినప్పటి నుంచి నేను చూసిన బూరింగు సినిమా లిస్టు కురురుగారాసి, అరగంట కొట్టుగానే అమాంతం బయటపడ్డా ఆ బంది ఖానాలోంచి. మళ్ళీ ఆ ఛాయలకు పోలేదు. వా పేరుచూసి మాష్టర్ల గుండెలాగడం మొదలుపెట్టి — ఒకరిగుండె లొకరు పట్టుకు హెడ్చూష్టారి దగ్గరకు పరిగెత్తారట. నాకూ మానెయ్యూ లనిపించిందనుకొండి బడి. వా తర్వాత నాలుగేళ్ళకు వాణీలు కట్టిన వాళ్ళంలా వాళ్ళాను మేట్లయి పోతుంటే వళ్ళు మండదా చెప్పండి?'

హరికథ వింటున్నట్లు వింటున్నాడు స్వామి. 'అల్పప్రాణిని. ఆ విడకు నే నెక్కడ చెప్పగలను పాం?' అనుకుంటూ బెంజేలు పడిపోయాడు. నిజానికి ఆ వైసం చూస్తే — అమెదగ్గరే తను పాతాలు నేర్చుకుంటున్నాడు—అనే భ్రమ కలిగి తీరుతుంది.

'గురుదేవోధవ' అంటూ చిన్ననాడు తను రామత్రాసాం గారిదగ్గర చదువు ప్రారంభించాడు! విజయ. రోజులు ము

శ్రీనివాస ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ (లిమిటెడ్)

తణుకు (ప. గో జిల్లా) సాహిత్య పోటీ నెం. 2

రు.13,200 గెలుపొందండి (ఎ) ఆల్ కలెక్టు రూ. 10,000

(వచో రుసుము: రూ. 2/-) (బి) ఒక తప్పుకు రూ. 2,500

అఖరు తేది: 30-4-70 (సి) రెండు తప్పులకు రూ. 700

- 1) చంద్రమండలాన్ని జయించిన మానవుని మేధ, పుణ్యపురి జయించకపోవుటకు మానవుని మేధలోని లోటుగాని/భగవంతుని లింగాని అయిందా.
- 2) భూషణాంకృతైన సౌందర్యవతికి ఆమె అందము/అభరణములే శత్రువులు.
- 3) సుంచితవాచిత్వేన ఒక పాద్య లేకపోతే ప్రజలలో మానవత్వం/మంచి నశించిపోతాయి.
- 4) వృద్ధాప్యములో ఆదుకొనుటకు ధనము/పుత్రులు లేకపోతే కష్టమే.
- 5) మిత్రత్వము, నమస్కరము ఎప్పటికీ లభ్యమనని ఈ ప్రజలలో నేటి ప్రభుత్వములు అతి మంచి/అతి కరకుగా పుండవలెన్న కష్టమే.
- 6) ధనము కలవారు తక్కువజాతివారైనను/చెడుగుణములు కలవాడైనను ప్రజలు గౌరవించుదురు.
- 7) తొందరపాటు/తత్పరపాటు పనులవలన తాము ప్రమాదములో చిక్కుకొనుటయే గాక ఇతరులను కూడ చిక్కించుదురు.
- 8) అందమైన స్త్రీకి మరింత సౌందర్యమిచ్చేది విద్య/వినయము.

నిబంధనలు: 1| తెల్లకాగితంపై ఇందలి ఆధారముల సహాయముతో మీరు కోరుకొనే పదములు మోతము వరుసగా వ్రాయండి. ప్రతి ఒక పట్టికకు ప్రవేశ రుసుము రెండు రూపాయలు. ఆ మొత్తమును మనియార్డరు ద్వారాకాని, క్రాసుచేయని సస్టబుయార్డరు ద్వారాకాని పంపవచ్చును. పాస్టలుయార్డరు శ్రీనివాస ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్, తణుకు,కు పేగా వ్రాయవలెను. 2| పద మాలు వ్రాసిన కాగితముపై మీ పూర్తి చిరునామా వ్రాసి, దానితోపాటు M.O. చేసిన రోజు జతపర్చి పై ఆద్రుకు 30-4-70 లోగా పంపవలెను. M.O. లోడు జతపర్చబడిన పట్టిక అంగీకరించబడవు. 3| ఒకరు ఎన్ని పట్టికలైనను పంపవచ్చును. ఎన్ని పట్టికలైనను ఒకే కవరులో పంపుచు, వాటి మెత్తము రుసుము ఒకే M.O గా పంపి ఆ రోజును పట్టికలతో జతపర్చవలెను. 4| ఒకరికన్న ఎక్కువమంది ఆల్ కలెక్టు, ఒక తప్పు, రెండు తప్పులు పంపిన, వాటి మొత్తము సాము అందరికీ సమానముగా పంపబడును. 5| మేజిమెంటువారిదే తుది నిర్ణయము. 6| ఫలితములు 8-5-70 దినపత్రికలో ప్రకటించబడ ను.

జేగంత్ మారిపోతున్నాయి!! మాస్టర్ని చలుచుకుంటే తనకు సింహస్వప్నంలా ఉంటుంది ఈ నాటికి. పాఠంవచ్చినా, ఒకటికొకటి వదిలార్లు మల్లీ మల్లీ వల్లెవేసి వెళ్లేవాడు 'ప్రయోజనం'కు.

అప్పజెపుతున్నప్పుడు తప్పలు రావడం సంగతి దేముడెరుగు? రవ్వంతనట్టినా చింతబరికె వీపుమీద చీలిపోగోది. కాపీలు సరిగ్గా వ్రాయకపోతే గోడకుర్చీ వేయించే వారు రామబ్రహ్మంగారు. ఎక్కాలు తలక్రిందులుగా అప్పచెప్పకపోతే తోడపాశాలు వడ్డించేవారు. కూడికలుతప్పిన వాళ్ళకు మొట్టకాయలు తప్పేవికావు. ఇంతచేసినా మాస్టరు కొట్టారని తల్లితండ్రులకు పిత్తూరివేసే ధైర్యం సముద్రాదుగారి కొడుకు కొండలరావుకుకూడా వుండేది కాదు.

కాని—

ఎంత మారాయి రోజులు!

తనకు దొరికిన శిష్యురాలెటువంటిది? ఆమె మాటలు వింటున్న కొద్దీ, వళ్ళు వంచి చదివి తనకు పది మంది ప్రయోజనాలు వచ్చేటట్లు ఆమె చేయగలదనే ఆశ, హఠాత్తు కర్పూరంలా హరించుకు పోతున్నది. గుంజీలు తీయించి, తోడపాశాలు వడ్డించి, గోడ కుర్చీలు వేయించి దండించి చెప్పదలుచుకున్న నాలుగు ముక్కల్ని ఆమె వంటకు బట్టింపగల సాహసం తనకు లేదని స్వామికి తెలుసు.

యుద్ధంలో విజయం తథ్యమని భావిస్తున్న సేనానికి ఆకస్మికంగా అవజయం కళ్ళముందు కనిపించి నట్లయింది.

'చదువు వంట బట్టాలంటే పిల్లలకు దెబ్బభయం వుండాలండి' అంటూండేవారు అటుమాస్తా యిటు మాటలు వింటూ గండుమీసానికి వదును పెడుతున్న సముద్రాదుగారితో రామబ్రహ్మంగారు. రఘుపతిగారి అమ్మాయిని తలుచుకున్న కొద్దీ ఆ మాటలకు—ఈ 'కలికాలం'లో అర్థంలేదని పించింది.

ఆ తర్వాత నంచి పుచ్చుకొని బజారుకు బయలుదేరిన స్వామికి—తెల్లబరిదగ్గర ఎదురైనతోటి టీచర్ వరాంకుశం 'బజారుకా తమ్ముడూ?' అంటూ ఆస్వాదుంగా పలకరించి 'బ్యూషను మొదలు

పెట్టివట్టున్నావ్ వచ్చిరాగానే?' అంటూ ఒకప్రశ్న గుచ్చాడు అదొకరకంగా చూస్తూ.

'చూడు తమ్ముడూ! రఘుపతి కూతురు—పావని—అంటే నీ లాంటి గంగిగోవులకు పదిమందికి పాతాలు చెబుతుంది. కాస్త జాగ్రత్తగా మనుకుకోవడం మంచిది' అంటూ హితవు చెప్పాడు వరాంకుశం. మూలుగుతున్న నక్కమీద తాటికాయ వడినట్లయింది. చదువుకునే రోజుల్లో తోటి విద్యార్థులకు గూడా అర్థంకాని పాతాలు తాను చెప్పేవాడు. 'టీచర్ కంటే ముచ్చ చెప్పేనే నాకు బాగా తలకెక్కుతుందిరా స్వామియ్యా' అనేవాడు ఆనందం. తనమీద తనకూ అంత నమ్మకం ఏర్పడింది ఆరోజుల్లో. ఆ నమ్మకంతోనే తానుగూడా రామబ్రహ్మంగారిలా బ్యూషను చెప్పి, పదిరాళ్ళు సంపాదించి తల్లి వచ్చేసరికి తన ప్రయోజకత్వం నిరూపించుకోవాలను కున్నాడు.

'ఈ బ్యూషను దొరక్కపోయినా

బావుండేది' అనిపించింది.

'ఆకాలంలో గురుదేవోభవా—అనుకుంటూ చదువుకున్నారు పిల్లలు. ఈ రోజుల్లో శిష్యదేవోభవా—అనుకుంటూ బ్రతకాలేమోపంతుళ్ళు' అనుకుంటూ చిల్లరకాట్టు వీరస్వామి సందత్తున భాగ్యంకోసం, స్వామి చకచకా పాగిపోయాడు.

ఆ విధంగా శిష్యురాలిగా పరిచయమై కంగారు పుట్టించిన రఘుపతిగారి ఒక్కగానొక్క కూతురు 'పావని' అనలేకాలంలోనే ఆ మూడుముళ్ళూ వేయించుకుని—అగ్నిదేముని నమస్కంతో తనతోపాటు ఏడడుగులు నడిచి—తన భవిష్యత్తునూ జీవితాన్ని శాశ్వతంగా వంచుకుని పరిపాలిస్తుందని—ఆక్షణంలో నిస్సంశయంగా ఊహించలేదు ఆ ఊరి మిడిల్ స్కూల్లో ఆ క్రితంరోజే ఏదో టీచరుగజేరిన శిబిరేశ్వర స్వామి!

! (ఇంకా ఉంది)

వ సంత వేళ

కోయిల కూసెను
కోయిల కూసెను
తొలి వసంతవేళ యని
ఆనందవేళ అదేయని.

పురులు విప్పి ఆడే నెమళ్ళ
మేను పులకరింపగ పాడే
నెమళ్ళు

తొలకరి మబ్బు కమ్మెనని
తొలి వసంతవేళ అదేయని.

వల్లనిగాలులు మేనుతగుల
ఏవో భావాలు హృదిలో మెదల
తెలిసెను వసంతవేళ అదేయని
అందడోలిక లాగాలని.

లేక ఆకువచ్చనిరంగు కోకతో
కురులలో సింగారింపిన
చిగురు బాతులతో

మోమున వసువు నులుముకొని
వసంతాని చేరచనియె వనకన్య.

సిహెచ్. వి. ప్రసాద్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

ఉత్తమ నటుడు

ఉత్తమ నటి

ఉత్తమ హాస్యనటుడు

వాగ్గేశ్వరరావు

శారద

మొ. టి. బి. హి. సు. రు. 2000

శ్రీ ఎం. రఘునాథరావు,
అనంతపూర్.

రెండవ బహుమతి రు. 750
శ్రీ ఆర్. సురేష్,

విశాఖపట్నం.

ఉత్తమ దర్శకుడు

వి. మధుసూదనరావు

ఈ సంవత్సరం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, సింథాల్ పబ్లిని తయారుచేసే గోడ్రెక్స్ సోప్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ వారితో కలసి నిర్వహించిన బాలెట్ పోటీలో ఈ కింద యిచ్చినవారు ఉత్తములుగా ఎన్నికైనారు.

ఉత్తమ చిత్రం - మనుషులు మారాలి, ఉత్తమ దర్శకుడు - వి. మధుసూదనరావు, ఉత్తమ నటుడు - అక్కినేని నాగేశ్వరరావు, ఉత్తమ నటి - శారద, ఉత్తమ నాయక నటుడు - శోభన్ బాబు, ఉత్తమ నాయక నటి - చంద్రకళ, ఉత్తమ హాస్య నటుడు - రాజ్ బాబు, ఉత్తమ సంగీత దర్శకుడు - కె. వి. మహదేవన్.

అందరికీ మా అభినందనలు

పైన పేర్కొన్నవారిని పరుసగా అచ్చితంగా రాసిన వారి ప్రదేశ పత్రాలలో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక పైన, సింథాల్ పైనా రాసిన అచ్చిత ప్రాయోగంలో అత్యుత్తమమైనవారిని పరికిరించి న్యాయనిర్ణేతలు బహుమతులు నిర్ణయించారు.

ఈ పోటీలో న్యాయనిర్ణేతలుగా శ్రీ యు. తు. లు. డి. వి. నరసరాజు, బాబు, డి. రామలింగంగార్లు వ్యవహరించారు. వారికి మా కృతజ్ఞతలు.

ఉత్తమ సంగీత దర్శకుడు

తె. వి. సహదేవన్

మూడవ బహుమతి రు. 500

శ్రీ వి. వెంకటరమణశర్మ,

విజయనగరం.

25 కన్నాలేషన్

బహుమతులు :

1) శ్రీ వి. మురళీధర్, కంకి
పాడు, 2) శ్రీ ఎస్. శ్రీనిధి, కరీం

ఉత్తమ చిత్రం

☆

మనుషులు

మూరాలి

చగ్గర్, 3) శ్రీమతి జి. చరణ్, విజయవాడ, 4) శ్రీమతి వి. శకుంతల, బంగుబూరు, 5) శ్రీ డి. రామారావు, మదరాసు, 6) శ్రీ జి. ప్రసాదరావు, విజయవాడ, 7) కుమారి ముంగల రాధ, రాజమండ్రి 8) శ్రీమతి కె. శాయిలీల, విజయవాడ, 9) శ్రీ డి. శామల రావు, విజయవాడ, 10) శ్రీమతి ఎ. లలితకుమారి, విజయవాడ, 11) శ్రీ ఎ. థీస్ టెన్ రెడ్డి, హైదరాబాదు, 12) శ్రీ ఎ.టి. ఆనంతరావు, విశాఖపట్నం, 13) ఎస్. ఆంజనేయులు, తెనాలి, 14) శ్రీ చిలంకుర్తి తులసీరావు, మచిలీపట్నం, 15) శ్రీ కె. శరణేంద్రస్వామి, కొత్తహాడెం కాలనీస్, 16) శ్రీ మహమ్మద్ జానీ, గుంటూరు, 17) శ్రీ బి. ప్రజాపతి, భీమవరం, 18) శ్రీమతి ఎ. ప్రభావతి, కాళహస్తి, 19) శ్రీ కె. వి.వి. ఎస్. సరసింహారావు, మార్కెట్ బాక, 20) శ్రీ పి. రాధాస్వామి రెడ్డి, సంత

ఉత్తమ సహాయనటుడు

శోభన్ బాబు

వేలూర్, 21) శ్రీ ఎం. వెంకటేశ్వరరావు, సిద్దిపాళె, 22) శ్రీ ఎం. సత్యనారాయణ, హైదరాబాదు, 23) శ్రీ అక్బర్ అలీ ఖాన్, మచిలీపట్నం, 24) శ్రీమతి ఎ. లక్ష్మి, సరస్వతి, విజయవాడ, 25) శ్రీ ఎస్. హనుమంతరావు, విజయవాడ.

మొదటి బహుమతి, రెండవ బహుమతి పొందినవారికి మదరాసులో ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసే నభతో ఆ బహుమతులు అందజేయడం జరుగుతుంది. వివరాలు ఆ విభేదానికి వేరుగా తెలియజేయడం జరుగుతుంది. మూడవ బహుమతి, కన్నాలేషన్ బహుమతులపొందిన వారిలో మొదటి పదిహేనుమందికి ఆ బహుమతులని వారి వారి చిరునామానికి పోస్టు ద్వారా పంపడం జరుగుతుంది. కన్నాలేషన్ బహుమతులు పొందిన 25 మందిలో చివరి పదిమందికి అంద్ర సమీక్ష వార ప్రతిక మూడు వెంటపాలు ఉచితంగా పంపబడుతుంది.

పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేసినవారందరికీ మా కృతజ్ఞతలు.

ఉత్తమ సహాయనటి

పద్మిని

ఎన్. టి. రామారావు లోని ప్రత్యేకత

— శ్రీనివాస్

ఇక్కడ కర్తవ్యం; క్రమశిక్షణ తప్ప ఈ క్విట్ టు ఎన్. టి. ఆర్; కృషిమీద ఆసక్తి. కర్తవ్య నిర్వహణలో చురుకు సం, క్రమశిక్షణతో రక్షణభారం శ్రీ రామారావులోని అంతర్భాగం అనడం సరియే. శ్రీ సందమూరి పుత్రమణి అని మాత్రమేగాక పుత్రమ మనస్తాడు అని అనేకసార్లు తన సొంత పేరా తప్పక తన నిరూపించు కున్నారు. నటడిగా శ్రీ రామారావు సాధించినదేమిటి అనడం కన్నా సాధించిన దేమిట అడగడం సమం అనం.

శ్రీ రామారావుకు 30 సంవత్సరాలు (తెరజీకం) విండామి. ఈమూడు వదుల్లో మూడు ముప్పై చిత్రాల్లో నటించడంకూడా ఒక విశేషం. ఈయన అస్తికవాది; ఏది జరిగినా భగవంతుడి అజ్ఞతోనే జరుగుతుందనుకునే వాళ్ళలో ఎన్. టి. ఆర్. ముఖ్యులు.

శ్రీ రామారావుకు కోసం నిక్కునం తారు, కానీ అయన అవేశంలో అనుగ్రహం కనిపిస్తుంది. అగ్రహంలో అభిమానం ద్యోతక మౌతుంది. పెదవి మీదొకటి మనస్సులో వేరొకటి పెట్టుకో

లేని మనిషి శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. మర్యాద యిచ్చి పుచ్చుకోవడంలో ఆయనకు ఆయనే పాటి.

ఏది, ఎప్పుడు, ఎలా చెయ్యాలో జాగా తెలిపిన వ్యక్తి; అందుకే ఫిలిం బ్యాండ్స్ లో పాల్గొనడం లేదని చెల్లడించారు. ఇక పైసంవత్సరానికి నాల్గయిదు మంచి చిత్రాల్లో మాత్రమే నటించడానికి నిశ్చయించారు. శ్రీ ఎన్. టి. ఆర్. ను ఒక వ్యక్తి అనడంకూ ఒక వ్యవస్థ అనడం పుచితం.

కష్టమే చూడండి!

ప్రవేశావిక్రమ్

పక్షి సుఖంధం

రెండవ దర్శనము
కె. వేంకటేశ్వరరావు
విద్వాంస
బి. విశ్వనాథం

ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಪಂಡಿತ್ಯಲಯವು ಯಶಸ್ವಿ ಅರಸ್ಯಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು

POWER

అంధ్రజిత్విశ్వర్థి కడప విప్లవారంభించి పూర్ణా దీక్షాభరిల్లు

“అసమర్థుడైన మంచివాడికంటే సమర్థుడైన చెడ్డవాడే మేలు...”

అక్కినేని నాగేశ్వరరావు

త్రో నటన చేరు, జీవితం చేరు. నిజ జీవితంపై మనుషుల ప్రభావం చేరు. నటుని జీవితంపై ప్రాతం ప్రభావం చేరు నటనలో అనేక ప్రాతలు తారసిల్లుతాయి. అనేక ప్రాతల్లో వరకూడు ప్రవేశం చెయ్యవలసి వస్తుంది. అన్ని ప్రాతలనీ కృణ్ణంగా అర్థం చేసుకొని ఆ ప్రాతకి ప్రాణం పోయడమే కాదు, ఆ ప్రాతల జీవితాన్ని, మనస్తత్వాన్ని కూడా వంట పట్టింతుకున్న ‘అనుభవాం ప్రాతశాల’గా నటునికి జీవితానికి సంబంధం ఏర్పరచుకున్న మేధావిలా కనిపిస్తారు అక్కినేని నాగేశ్వరరావు.

ముఖానికి మేనుకున్న రంగును కడిగేమకున్నంత తేలిగ్గా నాగేశ్వరరావు తను నటించిన ప్రాతల్ని విడిచి పెట్టుకోలేమో అనిపిస్తుంది. అంతేకాదు, ప్రాతలకే ఆయన విూద అలాంటి అనురాగమే వుండి వుంటుంది! అని ఎన్నో జీవితాల్ని ఆ నటునిలో ప్రవేశించ జేస్తున్నాయి. నటునిలో మనిషిని మనసునీ సానకదుతున్నాయి. నిజ మెరిగిన మనిషిలా—నిగ్గు తేరిన నిండుయిన ముదిలా కనిపించే నాగేశ్వరరావు పరిపూర్ణతకి ఒక కారణం అదేనేమో! షూటింగే విశ్రాంతి

నాగేశ్వరరావును ‘హాలీవుడ్ సర్’లో కలిపి నపుడు వారా ఐదరికగా కనిపించారు.

అదే అన్నాను కూడా.

‘మాటంగులోనే నాకు విశ్రాంతి. వింశ తీరిగ్గా వుంటే అంత అలసటగా వుంటుంది. ఇదిగో—కొద్దిలేవు తీరిగ్గా వున్నానో లేదో చెప్పలేనంత టైర్ డ్గో సీలవుతున్నాను...’

అన్నారాయన. రస వర్షాన్ని ఒక పనిగా భావించ తుంటా నానానిక అనంతంగా స్వేచ్ఛించడంలోనే ఆయన దీర్ఘ అర్థమవుతుంది!

సమర్థుడైన చెడ్డవాడే మేలు:

‘అసమర్థుడైన మంచి వాడి కంటే సమర్థుడైన చెడ్డవాడి వల్లే ఒక్కొక్కప్పుడు సంఘానికి ఎక్కువ మేలు జరుగుతుంది.’

అన్నారాయన, నేటి రాజకీయాల్ని దృష్టికి తీసుకు వస్తూ. మొదట్లో ఆశ్చర్య మనిపించింది. తాను చెప్పినదాన్నే మళ్ళీ కొట్టి చెబుతూ సోదాహరణం చేసిన తర్వాత అది రాజకీయాల్లోనే కాదు, మామూలు జీవితంలో కూడా సాధ్యమైందే అని వించింది!

అర్థం చేసుకోలేని వాళ్ళకు నాగేశ్వరరావు నమాధానం పెంకిగా కనిపించ వచ్చేయొ గాని నిజం అంతే! కావాలంటే నాగేశ్వరరావును తిట్టి చూడండి!

తిట్టే వాళ్ళని ప్రేమిస్తాను...

‘ఒట్లతో మన మంచితనం తరిగి పోతుంది అనుకుంటే ఆ మంచితనానికి విలువేముంది?’

అంటారు అక్కినేని, ఈ గుణం అసాధారణ మైనది. ఆయన కొక్కడికే చెల్లుతుందేమో! తిట్టేవాళ్ళని ప్రేమించే ఆ గొప్ప లక్షణమే ఆయన్ని జర్నలిస్టులకి సన్నిహితం చేసివుంటుంది! జర్నలిస్టులకి ఆయనకీగం అనుబంధం అంతాయంతా కాదు. ఈ విషయంలో రుక్మిణి పురుషాదన రావుగారిని సమీక్షిస్తూ:

‘విమర్శిస్తూ సంభాషణ మొదలు పెట్టే మధుమాదనరావుగారు నా జీవితంలో పెద్ద జర్నలిస్టు...’

అన్నారు. మధుమాదనరావుగారు జర్నలిస్టు? కాదా? అన్న విషయం కొదిక్కిడ అలోచించ పలసింది, నాగేశ్వరరావు జీవితంలో మధుమాదన

రావుగారి ప్రాత!

‘ఒక గుండీ పెట్టుకోని వాడికి పెట్టుకోమని చెబుతాం. కావాలని విడిచి పెట్టేసిన వాడికి ఏ ముఖం పెట్టుకు చెబుతాం?’

అన్నది నాగేశ్వరరావు చేదవాక్యం! ఇది కొంచెం అలోచించవలసిన పత్యంగానే కనిపిస్తుంది!

కళ్ళు తెరిపించే కాంపిటిషన్

నటు విషయం వచ్చినపుడు, అందులో ప్రజల తీర్పు విషయం వచ్చినపుడు నాగేశ్వరరావు ధోరణి దూరంగా వున్నట్లు తోచదు.

‘నటుడికి నటుడికే మధ్య కాంపిటిషన్ వుండాలి. ఈ కాంపిటిషన్ లేక పోతే, నర్వాదవతిసనే కావరం బయల్పడేరుతుంది. అంతలో కళ్ళు మూసుకు పోతాయి’

అన్నారాయన, ఇందులో ఏదో ప్రత్యాహ విచ్చినట్టే కనిపిస్తున్నారు!

...నాకు ఫోలోయర్స్ లేరు

‘నేను గొప్పవాడిగా చెప్పుకోమ. నన్ను ఆరాధించే వారులేరు. ‘ఫోలోయర్స్’ అంత కన్నా లేరు.’

అంటారు నాగేశ్వరరావు. నిజమే. నన్నిహతులకి స్నేహితులకి మధ్య మనిషి మనస్తత్వం ఒక బిడ్డ

డిగ్రీ లేని పట్టభద్రుడు

తనకి వదువు లేదని అంటుంటారు నాగేశ్వరరావు. స్కూల్స్ నూ, కాలేజీల్లోనూ వదువు మున్నదే చదువు అనుకుంటే అది తప్పు అని నాగేశ్వరరావు జీవితం రుజవు చేస్తుంది. నాగేశ్వరరావు

తప్పక
చూడండి!

శరభంగార హోరప్రధానమైన మహాజ్యోతి చిత్రం!

శ్రీ గాత్రమ్ పిక్చర్స్ హా

అక్షరాలా 40 వారాలా

చర్యకర్త

నిర్మాత:

(బి.వి.రత్నాచార్య, యన్.రామబ్రహ్మం)

సినిమాటోగ్రఫీ: ఆంధ్ర. గౌతమి పిక్చర్స్, నిర్మాణం: విజయ వాణి పిక్చర్స్, సైబరా: శ్రీనేషనల్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్, మైసూరు: సదర్న్ మూవీస్

అక్కి నేని

విజ్ఞానానికి, సంస్కారానికి ఏ డిగ్రీ వరిసోదు! ఏ సంభుప్తి కోసం చేస్తున్నా— నాగేశ్వరరావు విద్యకు చేస్తున్న సేవ విలువ కట్టలేనిది.

నాగేశ్వరరావు విరాళాలు ఈ మధ్యనే దక్షిణ భారత యూనివర్సిటీలను చుట్టేశాయి!

రచయితలకి ప్రోత్సాహం

నటుడుగానే కాకుండా, రచయితగా కూడా సేరు తెచ్చుకున్న నాగేశ్వరరావు రచనలు ఏటా కొన్నివేల రూపాయల రాయల్స్ వి ఇస్తున్నాయట. ఈ రాయల్స్ వల్ల ఆదాయం దగ్గరదగ్గరగా ఇరవై వేల రూపాయలు. ఈ డబ్బుని సద్వినియోగం చెయ్యాలని ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేశారు. ప్రతి సంవత్సరం— రచయితలకి నాలుగు బంగారు పతకాల్ని ఈ కమిటీ ద్వారా అందజేయడమే ఆయన ముఖ్యద్దేశం. నాగేశ్వరరావు ఉదాత్తతకి రచయితలు రుణపడి పుంటారు. వారి ఉత్సాహమే నాగేశ్వరరావుకి లభించే ఆనందం గనక, రచయితల నుంచి మంచి రచనలు ఆశించ వచ్చు. ఆ రచనల నుంచి మంచి చిత్రాలనూ ఆశించవచ్చు!

అన్నపూర్ణా డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంస్థ

నాగేశ్వరరావు కేవలం నటుడే కాదు, ఒక వ్యవస్థ అన్నా తప్పులేదు. ఆయన కృషికి వివిధ రంగాలు ఉదాహరణలుగా పున్నాయి. ఇప్పుడు తమ శ్రీమతి అన్నపూర్ణా పేరుమీద ఒక డిస్ట్రిబ్యూషన్ సంస్థని కూడా నెలకొల్పినట్టు ప్రకటించారు. చిత్ర పరిశ్రమకి మరో ఆశాకిరణం ఉదయించింది!

నటించలేని నటుడు

‘నేను సినిమాలో తియ్యగా మాట్లాడతాను. నిజజీవితంలో నూటిగా మాట్లాడతాను. నిజజీవితంలో నటించడం నా మనస్సుకు విరుద్ధమైనది. అది నాకు చాతకాదు...’

అన్నారు నాగేశ్వరరావు. సంభాషణలో మాటల కందని భావాన్ని వ్యక్తం చేస్తారాయన. ఇది అక్కినేని వ్యక్తిత్వాన్ని పెంతుతుందనడంలో సందేహం లేదు!

అనుభవాలతో మనసు ఎదుగుతున్నది. వయసు కదులుతున్నట్టే తోచదు! వర్తన్ను ఇసుమడిస్తోంది. గ్లామరు వృద్ధి అవుతోంది. అప్పటికే ఇప్పటికీ పాతికేళ్లు యువకుడుగానే కనిపిస్తారు నాగేశ్వరరావు. ఇది ఆయన రజతోత్సవ సంవత్సరం. మా జాతెల్లో ఉత్తమనటుడుగా వచ్చిన పటస్మామాట్ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకు మా అభినందనలు!

—సి. కనకాంబరరాజు ●

స్వీకృతి

‘అక్కినేనికి కొత్త నాయిక’

శ్రీమతి శాంతకుమారి దగ్గర్నుండి భారతీయరకు అక్కినేనితో హీరాయిన్ గా నటించారు. మీరు చూచి అభిమానించి ఆనందించారు. ఇప్పుడు మీ అభిమాన హీరోకు మరొక కొత్తనాయిక దొరికింది. ఆమె మీకు కొత్తకాదు. ఆమె ఎవరో తెలుసా? ‘చుట్టరికాలు’ చిత్రంలో పున నాయిక పాత్ర పోషించిన లక్ష్మి. ఈమెకు నాగేశ్వరరావుతో నాయికగా నటించే అవకాశాన్ని మాధవీ కంబైన్స్ కల్పించారు.

మాధవీ కంబైన్స్ నిర్మించనున్న చిత్రానికి శ్రీ తాతినేని రామారావు నిర్దేశకుడు. గువాహాట్ ప్రాసెస్ కథకు బొల్లిముంత శివరామకృష్ణ మాటలను

‘భలేపావ’లో జ్యోతిలక్ష్మి.

నమకూర్చారు. శ్రీ సుబ్బారావు, ప్రసాద్ గార్లు నిర్మించే యాచిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను నాగేశ్వరరావు, జగ్గయ్యన గుమ్మడి, వద్దనాభం, అంజలిదేవి, లక్ష్మి పోషిస్తారు. ఈచిత్రానికి సెల్యులైజ్ ఛాయను, జి. వి. సుబ్బారావు శిల్పాన్ని, కె. వి. మహదేవన్ సంగీతాన్ని నిర్వహిస్తారు. మే మాసంలో షూటింగు (అప్రెంటిస్) కాడెకెనాల్లో ప్రారంభ మవుతుందని తెలుస్తోంది.

‘రామారావుకు కొత్త జోడీ’

తెలుగు తెర కథానాయిక అందరితోనూ శ్రీ రామారావు హీరోగా నటించారు. ఇప్పుడు శారద (ఊర్వశి)తో నాయకుడిగా ఒక చిత్రంలో నటిస్తున్నారు. షిర్ ధర్మి కాంచినేషన్ను నవశక్తి పిక్చర్స్ వారి చిత్రంలో చూడవచ్చు. ఈ చిత్రం లోని నాయిక పాత్ర నాకదాన్ని వాణిశ్రీ ధరిస్తోంది.

నవశక్తి పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న చిత్రానికి శ్రీ పి. ఎస్. రావు దర్శకుడు; నవ శక్తి యూనిట్ తయారుచేసిన కథకు అరుద్ర సంభాషణలను సమకూర్చారు. శ్రీ గంగాధరరావు నిర్మించే యాచిత్రం లోని ముఖ్యభూమికలను రామారావు, నాగయ్య, రేలంగి, రమణారెడ్డి, సద్దనాభం, శారద, వాణిశ్రీ, హేమలత, శ్రీరంజని, రావికొండలరావు, సేర్లు మాళ్లు ధరిస్తున్నారు. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత కమలాకోట్నీస్ ఈచిత్రంలో ఒక ప్రముఖపాత్రను పోషించడం విశేషం. ఒక ప్రధానపాత్రను కొత్తమ్మాయికి యివ్వాలనే వుద్దేశం వున్నట్టుంది. ఈ చిత్రానికి సత్యనారాయణ కెమరాను. మారన్న శిల్పాన్ని, శంకర్ బైక్టిషన్ను సంగీత సారధ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. షూటింగు ఏప్రిల్ 1 నుండి ప్రారంభమైంది.

కథా నాయకుని పాత్రలలో చలం

శ్రీ చలం కథానాయకుడిగా వెండి తెరకు పరిచయమయ్యాడు. మధ్యలో

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ నుంచి రాజ్య సభకి
పోటీ చేసిన వారిలో మొదటి
తెక్కింపులోనే విన్నిక అయి ఘన
విజయం సాధించిన ఏకైక అభ్యర్థి
శ్రీ కాటగడ్డ శ్రీనివాసరావుగారు.

కొన్నాళ్లు హాస్యనటుడిగా ముద్రించబడ్డారు. 'సత్తెకాలపు సత్తెయ్య' 'సంబరాం రాంబాబు' చిత్రాలు విడుదలై ప్రేక్షకుల అదరదాభి మానాన్ని సంపాదించు కున్నారు. ఇప్పుడు చలం వార్షియిడు చిత్రాల్లో కథానాయకుని పాత్రలను పోషిస్తున్నారు.

కల్పనాచిత్ర నిర్మించునున్న 'సోమరి పోతు' చిత్రానికి వి. రామచంద్రరావు దర్శకుడు; చలం నాయకుడు. ఈ చిత్రానికి భవిష్యత్తు మాటలను, జి. కె. చెంకటేష్ సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్నారు. శ్రీ బాబురావు నిర్మించే ఈ చిత్రంలోని ముఖ్యపాత్రలను రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, విజయలలిత, ఛాయాదేవి పోషిస్తారు. వాయిక పాత్రకు కొత్త తారను పెట్టగలరని తెలుస్తోంది. మే 15 న మూటింగు జరుగునున్న ఈ చిత్రానికి కె. ఎస్. ప్రసాద్ ఛాయాగ్రహణాన్ని, శ్రీహరిరావు కూర్పును నిర్వహిస్తారు.

* * *
శ్రీ తోట సుబ్బారావు నిర్మించునున్న చిత్రంలోకూడా చలం కథానాయకుడు.

పాత్రను పోషిస్తారట. 'పిచ్చాడి పెళ్లాం'లో చలం హీరో; శ్రీ రమణ చిత్రవారి 'మట్టిలో మాణిక్యంలో' చలం ముఖ్య పాత్రను పోషించగలరట. మొత్తానికి యిది చలం సీజన్ అనే చెప్పాలి.

తల్లిదండ్రుల బాధ్యత

పిల్లలపై అనుభాగం కన్నతల్లికి ఎంత వుంటుందో, తండ్రికి కూడా అంతే వుంటుంది. తమ బిడ్డలు వంశోద్ధారకులు కావాలనే కోరిక తల్లి + తండ్రికి సమానంగానే వుంటుంది. సంసారాన్ని తీర్చి దిద్దడానికి తల్లితండ్రుల బిడ్డలూ అవసరం అనేడి సత్యాన్ని నిరూపించే కథాంశమే రామలిత ఫిలింస్ నిర్మించునున్న 'తల్లితండ్రులు' చిత్ర సారాంశమని తెలుస్తోంది.

ఉదాత్తమయిన తల్లి తండ్రులుగా పావిత్రీ, జగ్గయ్యగార్లు వటించే ఈ చిత్రాన్ని బాబురావు దర్శిస్తున్నారు.

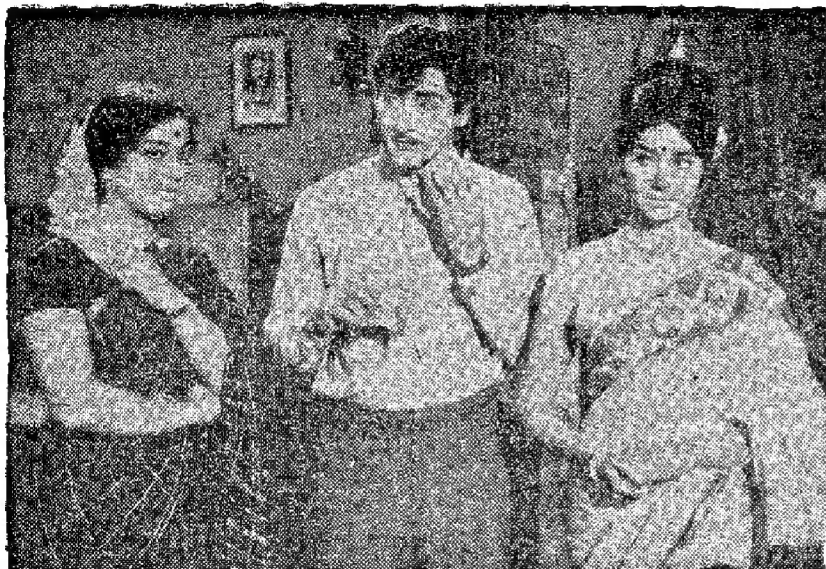
ఏప్రిల్ 7 న ప్రారంభం కానున్న ఈ చిత్రానికి పినిసెట్టి మాటలను, మంట సాల సంగీతాన్ని, మల్ మలే ఛాయా గ్రహణాన్ని నిర్వహిస్తారు. శ్రీ కె. ప్రభాకర్ నిర్మిస్తున్న 'తల్లితండ్రులు' చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను శోభన్ బాబు, రేలంగి, వాణిశ్రీ, విజయలలిత, నాగయ్య, శ్రీరంజని మరియు భారవాద్ పోషిస్తున్నారు.

* * *
మార్చి 25 న రెండు చిత్రాల మూటింగు కార్యక్రమాలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఒకటి పారాణికం; మరొకటి సాంఘికం. పారాణికానికి శ్రీ కామేశ్వరరావు దర్శకుడు; సాంఘికానికి శ్రీ కె. ఎస్. ప్రకాశరావు నిర్దేశకుడు. రెండింటికీ పెండ్యాల సంగీత సారథి.

* * *
శ్రీ ఎం. ఎస్. రెడ్డి భారీ ఎత్తున నిర్మిస్తున్న 'శ్రీ కృష్ణ విజయం' ప్రసాద్ స్టూడియోలో మార్చి 25 న

'అగ్ని పరీక్ష'లో జేబి శ్రీదేవి, కృష్ణ

‘ఎసిడిమెంసులు’లో నటించిన, శోభన్ బాబు, శారదా;

పారంభమైంది. తెలుగు చలనచిత్ర పరిశ్రమలోని అతిరథ మహారథులందరూ చిట్టి, రెడ్డిగారిని అభినందించి, చిత్రం విజయవంతం కావాలని ఆశీర్వాదించారు. శారదాకం తర్వాత శ్రీ రామారావు శ్రీకృష్ణ పాత్రను నిర్వహిస్తున్నారు; ఈ పాత్ర అనితరసాధ్యంగా వుండేట్టు శ్రీ రామారావు నటించడానికి నిశ్చ

సినిమా

యించారు మల్లెమాల వ్రాసిన కథకు, పింగళి మాటలను నమకూర్చారు చిత్రంలోని ప్రధానపాత్రలను శ్రీయుతులు రామారావు, ఎన్టీ రంగారావు, జగ్గయ్య (గెన్న) కాంతారావు, నాగభూషణం, వడ్డనాథం, రామకృష్ణ, సత్య

సినిమా డైరీ

- కొమడ అర్జు పిక్చర్స్ వారి “శ్రీకృష్ణ విజయం” మార్చి 22 న ప్రసాద్ స్టూడియోలో ప్రారంభమైంది. 25, 26, 27 తేదీల్లో జరిగిన షూటింగులో శ్రీ రామారావు, జమాన దేవిక, మిక్కిలినేని, అల్లురామలింగయ్య పాల్గొన్నారు. శ్రీ ఎం. ఎస్. రెడ్డి నిర్వహిస్తున్న యీ చిత్రానికి శ్రీ కామేశ్వరరావు దర్శకుడు.
- కపింద్రా అర్జు పిక్చర్స్ వారి “దర్శనాథ” షూటింగు మార్చి 23 న మద్రాసులోని ఒక ప్రెస్ లో జరిగింది. శ్రీ అక్కినేని పాల్గొన్న సమైక్యతను శ్రీ సంతోషి ద్వైరెక్టు చేసారు.
- శ్రీ వర్మాలయా మూవీస్ వారి “అస్తిపరీక్ష” షూటింగు ప్రసాద్ స్టూడియోలో మార్చి 23 నుండి 30 వరకు జరిగింది. శ్రీ వరప్రసాదరావు దర్శకత్వంలో కృష్ణ, వడ్డనాథం, రాజబాబు, విజయనిర్మల, రాధాకుమారి, వెంకటబాబు పాల్గొన్నారు.
- గోతమా పిక్చర్స్ వారి “అలీబాదా నలభై దొంగలు” ప్రవీణ అర్జు పిక్చర్స్ “పెళ్ళిసంబంధం” చిత్రానికి రికార్డింగు పూర్తయింది.
- ఫల్గుణా పిక్చర్స్ వారి “జగజ్జెట్టిలు” షూటింగు 21, 22 తేదీల్లో విజయా గార్డెన్స్ లో జరిగింది. శ్రీ నందనరావు నిర్దేశకత్వంలో వాణీశ్రీ, శోభన్ బాబు, రాజబాబులు పాల్గొన్నారు.
- “పెళ్ళిసంబంధం” ఏప్రిల్ 2న, “అలీబాదా నలభై దొంగలు” ఏప్రిల్ 4న “మరో ప్రపంచం” ఏప్రిల్ 10న, “పెళ్ళికూతురు” ఏప్రిల్ 17 న “వెల్తుందాల్లు” ఏప్రిల్ 23 న, “మాయని మమత” మే 1న విడుదల కాగలవని తెలుస్తుంది.

కారాదులు, తయారీలు, దేవిక దురియోజనుల పోషిస్తున్నారు. ఏప్రిల్ 2 న పాపమాలిని నృత్యాన్ని పిక్చరైజ్ చేస్తారు. మార్చి 18 న విజయా గార్డెన్స్ లో పాటల రికార్డింగు ప్రారంభమైంది. ‘శ్రీ కృష్ణ విజయం’ చిత్రానికి కామేశ్వరరావు దర్శకత్వాన్ని, పెండ్యాల సంగీతాన్ని, జి. కె. రాము చాయాగ్రహణాన్ని గోపాల శిల్పాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు.

* * *
శ్రీ వై. కన్నయ్య సమర్పించే ఎస్. బి. ఆర్. పిక్చర్స్ వారి షూటింగు మార్చి 25 న ఎ. వి. ఎం. లో ప్రారంభ

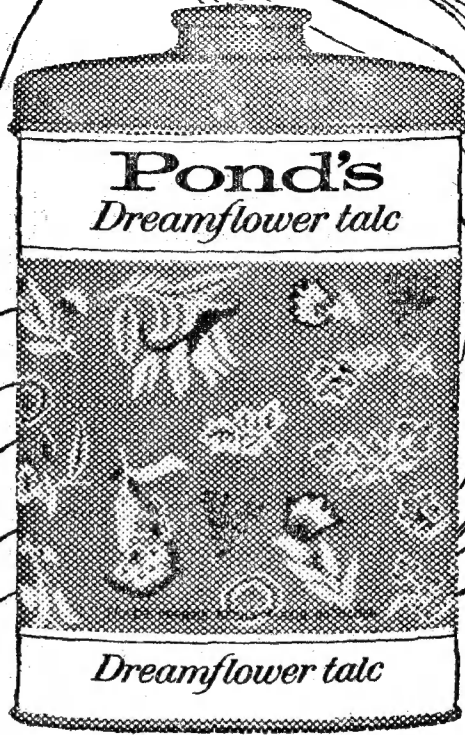

మైంది. శ్రీ వై. కన్నయ్య దర్శకత్వంలో అయ్యారయ్య ఈ చిత్రంలోని ప్రధానపాత్రలను జగ్గయ్య, శోభన్ బాబు, రేలంగి, రాజబాబు, అల్లురామలింగయ్య, భారతి, మణిమాల, రమాప్రభ, చాయాదేవి పోషిస్తున్నారు. శ్రీ ఎస్. భాస్కరరావు నిర్మిస్తున్న యీ సాంఘిక చిత్రానికి పెండ్యాల సంగీతాన్ని, ఎం. కె. రాజచాయను, కుమార్ శిల్పాన్ని, గోపాల కూర్పును నిర్వహిస్తారు.

—శ్రీనివాస్

ప్రాధుటి తాజాతనము గంటలు తరబడి రోజంతా

బెను, స్నానం అయిన తరువాత ప్రాధుటి
పూటవుండే తాజాతనము రోజంతా
గంటల కొద్దీ వుంచుకోవచ్చు....పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్. భారతదేశంలో
విస్తారంగా అమ్ముడయే టాల్క్
పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ కు నాజాకైన
పరిమళము అల్లా వస్తూనే వుంటుంది ...
పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ తడిని
వెంటనే పీల్చుకుంటుంది,
అతినన్నిహితంగా చేరాలనిపిస్తుంది...
చల్లగా, తాజాగా, పరిమళిస్తూ
వుంటుంది. ఉక్కిత ఒళ్లంత
అంటుకుంటూండే ఉష్ణ
వదేశాల్లో కూడా. ఇది సంవత్సరం.
పొడుగునా అన్ని కాలాలలోను
పుసయోగించగల టాల్క్!
3 పెజులలో లభిస్తుంది
ఫ్యామిలీ-లాడ్జి-మీడియమ్

పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్
అతి మృదువుగా ఉల్లాసకరమైన టాల్క్

హిస్ ట్రో-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(ఎరిమితమైన భాద్యతతో యు. యస్. ఎ. లో స్థాపితము.)

